

Τ.Ε.Ι ΚΡΗΤΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ:

« Η στάση των ενήλικων υιοθετημένων απέναντι στο θεσμό της υιοθεσίας»

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Κα Κουκουνάκη Νίκη

Σπουδάστριες: Κοζορόνη Ειρήνη

Χαρίτου Ευαγγελία

Ηράκλειο, Φεβρουάριος 2003

Ευχαριστίες,

Ευχαριστούμε την καθηγήτριά μας Κα .Κουκουνάκη Νίκη για την πολύτιμη βοήθεια και την άψογη συνεργασία που είχαμε μαζί της. Ευχαριστούμε επίσης τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας Ηρακλείου και τους συναδέλφους κοινωνικούς λειτουργούς για την καθοδήγησή τους όσον αφορά την προσέγγιση των ενήλικων υιοθετημένων όπου και αποτέλεσε σημαντικό μέσο για το ερευνητικό μέρος της εργασίας μας. Ευχαριστούμε την Κα Λαγουδάκη Μαρία,Κα Ράτσικα Νικολέτα και την Κα .Σαρινάκη Μαρία για την συμπαράστασή τους και για την προθυμία τους να βοηθήσουν στην ολοκλήρωση της εργασίας αυτής. Τέλος, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους γονείς μας για την κατανόησή τους και την στήριξη που μας πρόσφεραν καθ'όλη την διάρκεια της εκπόνησης της πτυχιακής εργασίας.

Κοζορόνη Ειρήνη

Χαρίτου Ευαγγελία

Αφιέρωση,
Στην μητέρα μου με αγάπη.
Κ.Ε.

Αφιέρωση,
Στους γονείς μου με αγάπη.
Χ.Ε.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ	6
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	6
Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ	6
Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ	6
1.1 Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	7
1.2 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	12
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΛΑΙΣΙΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ	12
ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ.....	12
2.1 Η ΝΕΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	23
ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ...	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4	34
Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ ΩΣ ΕΝΗΛΙΚΕΣ	34
4.1 Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ	35
4.2 Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ	41
4.3 ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	45
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5	46
Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟΝ	46
ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	46
5.1 Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ	47
5.2 Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΓΟΝΕΙΣ	49
5.3 Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΗ ΘΕΤΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ	50
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6	52
Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ	52
6.1 ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	53
6.2 ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	55
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ	56
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7	56
7.1 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ	57
7.2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ	63
ΠΙΝΑΚΕΣ	66
ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ	72
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ	82
«ΤΕΛΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ»	82
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8	82
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	83

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η εργασία αυτή ξεκινά με μια γενική περιγραφή της έννοιας της υιοθεσίας. Παρουσιάζει και αναλύει τον θεσμό μέσα από θεωρητικές αλλά και πραγματικές προσεγγίσεις. Η προσοχή εστιάζεται στην ‘Στάση των ενήλικων υιοθετημένων απέναντι στο θεσμό της υιοθεσίας’.

Κύριος σκοπός της έρευνας της εργασίας ήταν η παρουσίαση απόψεων και καταστάσεων που βίωσαν οι ενήλικοι υιοθετημένοι. Γενικότερα, έχουμε σαν στόχο την προβολή της υιοθεσίας μέσα από τα μάτια των ενήλικων υιοθετημένων, που την γνώρισαν, την αντιμετώπισαν και εκφέρουν σήμερα την άποψή τους μέσα από την συγκεκριμένη εργασία. Στο πρώτο κεφάλαιο, παρουσιάζεται ο ορισμός της υιοθεσίας και το πέρασμα της στον χρόνο. Η ιστορική αναδρομή, μας αποδεικνύει την αναγκαιότητα του θεσμού της υιοθεσίας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναφέρεται η νομοθετική κατοχύρωση της υιοθεσίας. Οι πρόσφατες τροποποιήσεις που έχουν γίνει στα άρθρα της καθώς και η σύγκριση της παλαιότερης νομοθετικής κατοχύρωσης με αυτή που ισχύει σήμερα. Τέλος, στο ίδιο κεφάλαιο αναφέρεται η διακρατική υιοθεσία, όπου και παρουσιάζεται μια συμφωνία ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Ρουμανική επιτροπή υιοθεσιών.

Στο τρίτο κεφάλαιο, αναφερόμαστε στους θετούς και στους φυσικούς γονείς. Παρουσιάζονται αναλυτικά, τα κίνητρα και τα κριτήρια καταλληλότητας των θετών γονέων. Επίσης, αξιολογείται ο βαθμός ικανοποίησης των θετών γονέων από την υιοθεσία που πραγματοποίησαν. Παράλληλα το ενδιαφέρον επικεντρώνεται και στην προετοιμασία των φυσικών γονέων που δίνουν το παιδί τους για υιοθεσία. Στο τέταρτο κεφάλαιο προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε την ψυχολογική κατάσταση των ενήλικων υιοθετημένων. Άρα, θα χαρακτηρίζαμε το συγκεκριμένο κεφάλαιο σαν μια διαδρομή που έχει σαν αφετηρία, το στάδιο ενημέρωσης του υιοθετημένου παιδιού και σαν τερματισμό το στάδιο της αναζήτησης των ριζών του.

Στο πέμπτο κεφάλαιο, σκιαγραφείται ο ρόλος του επαγγελματία κοινωνικού λειτουργού και η συνεργασία που αναπτύσσει με το παιδί, τους θετούς και τους φυσικούς γονείς.

Στο έκτο κεφάλαιο κατηγοριοποιούμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που θα πρέπει να έχει κάθε φορέας, μέλος που ασχολείται με το θέμα της υιοθεσίας. Επιπλέον, παρουσιάζονται οι βασικές αρχές που θα πρέπει να χαρακτηρίζουν τις σχέσεις αυτές.

Στο έβδομο κεφάλαιο, παρουσιάζεται η μεθοδολογία της έρευνας (σκοποί, στόχοι, ομάδα στόχου, δυσκολίες). Αναφέρεται η επεξεργασία και η αξιολόγηση των δεδομένων της έρευνας μέσα από τη διαδικασία της ποιοτικής ανάλυσης.

Στο όγδοο κεφάλαιο έχει γίνει μια προσπάθεια να καταγράψουμε όλες εκείνες τις ομοιότητες και τις διαφορές που υπάρχουν στη θεωρία και στην εφαρμογή της υιοθεσίας.

Παρουσιάζεται συνοπτικά ένα μοντέλο «Ανοιχτής υιοθεσίας» το οποίο αποτελεί πρόταση σε όλους τους φορείς που εμπλέκονται στον τομέα της υιοθεσίας. Τέλος, παραθέτονται χρήσιμα συμπεράσματα σχετικά με όλο το φάσμα που ασχολήθηκε η εργασία αυτή.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

1.1. Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ.

1.2. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ .

« Οι υιοθετημένοι έχουν ανάγκη και τους βιολογικούς και τους θετούς γονείς τους για να έχουν και ρίζες και φτερά.»

ΜΙΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ

1.1 Ο ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

«Υιοθεσία, είναι η νομική πράξη, με την οποία κάποιο πρόσωπο παίρνει για ανατροφή ξένο παιδί και δημιουργούνται μεταξύ τους προσωπικές και περιουσιακές σχέσεις που αναγνωρίζονται αμοιβαία στους πραγματικούς γονείς και παιδιά.

Με την υιοθεσία δημιουργείται μια νέα κατάσταση για το υιοθετούμενο παιδί το οποίο θεωρείται γνήσιο μόνο από εκείνους που το υιοθέτησαν, όχι όμως και για τους συγγενείς τους. Ενώ παράλληλα διατηρεί τη συγγενεία του με τη φυσική του οικογένεια. Γίνεται με δικαστική απόφαση μετά από συμφωνία των ενδιαφερόμενων και κοινωνική έρευνα από αρμόδια κοινωνική υπηρεσία.»¹

Είναι ένας ανθρωπιστικός-νομικός θεσμός και δίνει τη δυνατότητα της ανατροφής σε οικογενειακές συνθήκες παιδιών που στερήθηκαν για οποιοδήποτε λόγο την επίβλεψη και κηδεμονία των γονιών τους.

Στην εποχή μας, η υιοθεσία αποτελεί μια λειτουργία διαφορετική από τις παλαιότερες εποχές. Άλλοτε το νόημά της ήταν η εξασφάλιση της συνέχειας της οικογένειας και η διατήρησή της με όλες τις προεκτάσεις της. Αυτό άλλωστε εξηγεί και την ονομασία «**υιοθεσία**» από την εποχή όπου μόνο η υιοθεσία αρρένων παρουσίαζε ενδιαφέρον αφού μόνο αυτοί μπορούσαν να εξασφαλίσουν τη συνέχεια της οικογένειας. Σήμερα όλα αυτά τα στοιχεία παίζουν κάποιο ρόλο. Η πολιτεία βλέπει την υιοθεσία κυρίως σαν μέσο για τη βελτίωση της θέσης εκείνου που υιοθετείται, το εγκαταλελειμμένο παιδί βρίσκει μια οικογένεια το φτωχό καλυτερεύει την οικονομική του κατάσταση και την κοινωνική του θέση, το παιδί από τα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα μεγαλώνει σε περιβάλλον ευνοϊκότερο για την πνευματική του ανάπτυξη, τα αδιάθετα περισσεύματα στοργής των άτεκνων δεν πηγαίνουν χαμένα ακόμα και διαταραγμένες οικογενειακές καταστάσεις τακτοποιούνται με τη μορφή της υιοθεσίας.

Τέλος από τις αντιρρήσεις που προκαλεί καμιά φορά ο θεσμός αυτός, γεγονός είναι ότι το κέντρο βάρους για το ενδιαφέρον του νομοθέτη έχει μετατοπισθεί από εκείνο που υιοθετεί σε εκείνο που υιοθετείται.

¹ Εγκυκλοπαίδεια «Παιδεία», Εκδόσεις Παγκόσμια Σύγχρονη Παιδεία, Αθήνα 1980σελ 263

1.2 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

«Ο θεσμός της υιοθεσίας, σαν μια βασική ανθρώπινη εμπειρία, διαπερνά με διάφορες μορφές σε λαούς και πολιτισμούς από τις παλαιότερες στις πιο σύγχρονες. Επειδή η κοινωνία δεν είναι στατική έτσι και η υιοθεσία εξελίσσεται αντανακλώντας τις αλλαγές στα κοινωνικά προβλήματα, τις προκαταλήψεις και τις στάσεις. Σήμερα, η υιοθεσία αφορά διαπροσωπικές σχέσεις και δεσμούς «αφορά συναισθήματα απώλειας μέριμνας, αφοσίωσης, πάθους και αγάπης».²

«Η λέξη υιοθεσία ήταν σπάνια στον κόσμο των ζώων, όχι όμως και στον δικό μας. Πρωτοεμφανίστηκε στον Βαβυλώνιο κώδικα του Χαμουραμί την πιο παλιά γραπτή νομοθεσία. Υπήρχε ο Μωυσής, ο οποίος υιοθετείται από την κόρη του Φαραώ, η οποία τον βρήκε εγκαταλελειμμένο μέσα στα χόρτα και επίσης ο Οιδίποδας τον οποίο είχαν εγκαταλείψει στο βουνό για να πεθάνει και που υιοθετήθηκε στη συνέχεια από το βασιλιά και τη βασίλισσα της Κορίνθου. Όταν ο Οιδίποδας αναρωτήθηκε για το ποιος είναι, οι συνέπειες της άγνοιάς του, τον οδήγησαν να διαπράξει φόνο με τα ίδια του τα χέρια. Ο Μωυσής και ο Οιδίποδας είναι οι πρόγονοι κάθε υιοθετημένου, οι πρώτοι κρίκοι μιας μακριάς αλυσίδας που πέρασε από την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία ,από τα βασίλεια της Ευρώπης και της Ασίας και έφθασε στις Η.Π.Α.»³

Επειτα η αρχική συνήθεια η οποία αναπτύχθηκε στους αρχαίους ανατολικούς πολιτισμούς ήταν η υιοθεσία νόμιμων αγοριών, κυρίως συγγενών για την εκτέλεση των θρησκευτικών τελετών με σκοπό την διαίωνιση της λατρείας των εφέστιων θεών. Η υιοθεσία ήταν γνωστή και συνηθισμένη στο Αττικό δίκαιο(624π.Χ.), όπου ρυθμιζόταν μάλιστα με πολλούς και λεπτομερειακούς κανόνες. Η βασική της λειτουργία, ήταν η συνέχεια της οικογένειας που είχε τότε μεγάλη σημασία για λόγους θρησκευτικούς, όπως η λατρεία των εφέστιων θεών και μνημόσυνα για τους πεθαμένους προγόνους, αλλά και για λόγους δημοσιονομικούς όπως η κατάτμηση των περιουσιών μείωνε τα δημόσια έξοδα.

«Η υιοθεσία αναφερόταν με όρους ‘Ποίησις’ ή ‘Εισποίησις’ σαν ρήματα, χρησιμοποιούσαν το τιθημίνιον ή το ‘υιόν’ δηλαδή κάνω κάποιον γιο μου, ενώ η αντίστοιχη πράξη που κάποιος έδινε το παιδί του για υιοθεσία ονομάζονταν ‘Εκποίηση’. Εκείνος που είχε υιοθετηθεί λέγονταν ‘ποιητός γιος’ δηλαδή θετός και από την πλευρά της φυσικής του οικογένειας ‘εκποιητός’. Αντίστοιχα, ο θετός γονέας λέγονταν ‘ποιητός’ ή ‘θεσεί πατήρ’.»⁴

Οι προϋποθέσεις που έπρεπε να υπάρχουν για να γίνει μια νόμιμη υιοθεσία, έπρεπε εκείνος που υιοθετούσε να είναι τουλάχιστον 18 χρονών να έχει δικαιοπρακτική ικανότητα, να είναι Αθηναίος πολίτης και να μην έχει φυσικά παιδιά. Εκείνο που γινόταν θετό παιδί έπρεπε να είναι παιδί γεννημένο στην Αθήνα με όλα τα δικαιώματά του και να έχει αδερφό. Η υιοθεσία αφορούσε κυρίως αγόρια και πάντα έπρεπε να μένει κάποιο αγόρι στην φυσική του οικογένεια.

Η υιοθεσία ήταν μια σύμβαση ανάμεσα σε αυτόν που υιοθετούσε και στον υιοθετούμενο, μετά την συμφωνία δίνονταν ένας όρκος ότι αυτός που υιοθετούσε είναι Αθηναίος πολίτης. Επιπλέον, υιοθεσία μπορούσε να γίνει και μετά του θανάτου του θετού πατέρα, με την προϋπόθεση ότι υπήρχε κάποιο συγγενικό πρόσωπο που εξασφάλιζε την συνέχεια της οικογένειας του πεθαμένου.

Αφού ολοκληρωνόταν όλες οι οικονομικές διαδικασίες περί υιοθεσίας, το θετό παιδί αποκτούσε όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις ενός φυσικού παιδιού, ενώ συγχρόνως θα έπαυε οποιοσδήποτε δεσμός του παιδιού με τη φυσική του οικογένεια.

Επιπρόσθετα άλλη μια προϋπόθεση ήταν ότι εάν υπήρχε κόρη στην οικογένεια, το υιοθετούμενο αγόρι έπρεπε να την παντρευτεί γιατί εάν δεν συνέβαινε αυτό τα περιουσιακά στοιχεία του θετού πατέρα θα τα κληρονομούσαν τα παιδιά της κόρης.

²John Triseliotis Τασούλα Κουσίδου «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και αναδοχή». Αθήνα 1989 σελ. 31.

³ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας», Εκδόσεις Κέδρος 1999. σελ35

⁴ Στούπης Α.Ν «Δυο ζητήματα ουσιαστικού και τυπικού δικαίου περί υιοθεσίας και προδικαστικού ζητήματος»,εκ του τυπογραφείου της ενώσεως, Αθήνα 1882 σελ 11.

Η υιοθεσία μπορούσε να λυθεί είτε με συμφωνία ανάμεσα στο θετό πατέρα και το θετό παιδί εάν βέβαια υπήρχαν σοβαροί λόγοι. Από την πλευρά του θετού παιδιού δυνατότητα για λύση της υιοθεσίας υπήρχε αν το θετό παιδί αποκτούσε γνήσιο αγόρι με την κόρη του θετού πατέρα.

Στο Ρωμαϊκό Δίκαιο η υιοθεσία συνδέθηκε με την υιοθεσία νόμιμων αγοριών για απόκτηση κληρονόμου και είχε τις ίδιες λειτουργίες με το Αττικό Δίκαιο. Οι προϋποθέσεις που έπρεπε να έχει ο θετός γονιός ήταν να έχει συμπληρώσει τα 60 του χρόνια, να μην έχει φυσικά παιδιά, να είναι υγιής πνευματικά και σωματικά και τέλος να έχει διαφορά ηλικίας περισσότερα από 18 χρόνια που όριζε ο Ιουστινιανός.

«Η αρχαιότερη μορφή υιοθεσίας ήταν η ‘εισποίησι’ η οποία αφορούσε την υιοθεσία ανδρών ενήλικων και γινόταν με απόφαση γενικής συνέλευσης μόνο στη Ρώμη, γιατί εκεί ήταν η έδρα των λαϊκών συνελεύσεων. Αργότερα, στην εποχή της αυτοκρατορίας η εισποίηση μπορούσε να γίνει με αυτοκρατορική διαταγή οπότε γινόταν και στις επαρχίες. Επιπλέον αυτός που ενδιαφερόταν να υιοθετήσει μπορούσε να υιοθετήσει ανήλικο παιδί ανεξάρτητου φύλου.

Κατά το 452π.Χ κωδικοποιείται η ‘Δωδεκαδέλτος’ που αποτελεί έκφραση περί δικαίου συνείδησης του Ρωμαϊκού λαού. Τα κύρια χαρακτηριστικά της νομοθεσίας ήταν η αυστηρότητα, η πανηγυρικότητα και η τυπικότητα. Έτσι, έχουμε την νεότερη μορφή της υιοθεσίας που στηρίζεται καταχρηστικά σε μια διάταξη του Δωδεκαδέλτου».⁵

Ο νόμος αυτός ορίζει πως το παιδί ελευθερώνεται από την πατρική του εξουσία αν ο πατέρας του το πουλήσει τρεις φορές σε κάποιον. Έτσι: ο φυσικός πατέρας για να κόψει τον δεσμό που υπήρχε με το φυσικό του παιδί, έπρεπε να το πουλήσει 3 φορές σε εκείνο που ήταν να το υιοθετήσει ή σε κάποιο τρίτο. Ο πρώτος και δεύτερος αγοραστής το απελευθέρωνε με συνέπεια το παιδί να ξαναεπιστρέψει στην φυσική του οικογένεια ενώ την τρίτη φορά, ο αγοραστής βρίσκεται έξω από την παλαιά πατρική οικογένεια του παιδιού, τότε εκείνος που ήταν να υιοθετήσει το διεκδικούσε σαν υποψήφιο παιδί του, από τον τρίτο που το είχε αγοράσει ή αν ο αγοραστής ήταν αυτός ο ίδιος το διεκδικούσε από τον φυσικό πατέρα. Αν ο φυσικός πατέρας δεν έφερνε αντίρρηση στο δικαστήριο το παιδί αναγνωριζόταν δικαστικά σαν παιδί του θετού πατέρα. Αν η υιοθεσία αφορούσε κορίτσι, εγγονή-εγγονό τότε αρκούσε μόνο μια πώληση. Από τη στιγμή που γινόταν η υιοθεσία το παιδί δεν είχε κανένα δεσμό με τη φυσική του οικογένεια. Το υιοθετημένο παιδί γίνεται πληρεξούσιό του και όλη η περιουσία πηγαίνει σ’ αυτό καθώς αποκτάει και κληρονομικά δικαιώματα.

«Αργότερα, έχουμε την καθιέρωση στον Ιουστινιανού κώδικα που κατάργησε τις περιπλοκές και τις απαρχαιωμένες διατυπώσεις της υιοθεσίας. Όρισε πως η υιοθεσία γίνεται με δήλωση στο δικαστήριο του φυσικού πατέρα κα εκείνου που πρόκειται να υιοθετηθεί και αυτό αρκούσε εάν βέβαια δεν υπήρχαν αντιρρήσεις. Οι συνθήκες που επικρατούσαν στις ανατολικές ελληνικές επαρχίες του βυζαντινού κράτους επηρέασαν τον Ιουστινιανό και έτσι τον οδήγησαν στο να διαπλάσσει μια άλλη μορφή υιοθεσίας την **ατελή υιοθεσία**. Αυτή η υιοθεσία αφορούσε πρόσωπα που δεν υπαγόταν στην πατρική οικογένεια εκείνου που ήταν να υιοθετηθεί. Σ’ αυτή την μορφή της υιοθεσίας, το θετό παιδί έχει όλες τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα ενός φυσικού παιδιού επομένως έχει και κληρονομικά δικαιώματα. Όμως σ’ αυτή τη μορφή υιοθεσίας, το παιδί δεν χάνει το δεσμό του με τη φυσική του οικογένεια, διατηρώντας έτσι και τα κληρονομικά δικαιώματά του από την οικογένεια αυτή.»⁶

Μετά το 1945 ,τέλος του β’ παγκοσμίου πολέμου ,επήλθε η καταστροφή σε όλους του τομείς κοινωνικούς, πολιτικούς ,οικονομικούς στην Ελλάδα. Αποτέλεσμα αυτού του πολέμου ήταν να μείνουν πολλά παιδιά ορφανά έτσι άρχισαν να γίνονται παράνομες υιοθεσίες π.χ του Αγίου Στυλιανού με το να φεύγουν παιδιά στην Αμερική χωρίς χαρτιά Αυτές οι υιοθεσίες δε βασιζόταν σε νόμους τα πάντα γινόταν κρυφά και άτυπα. Μια κατάσταση τραγική που κανένας τότε δε μπορούσε να συνειδητοποιήσει την απειλή του μέλλοντος. Σήμερα γίνονται δίκες για να μπορέσουν οι υιοθετημένοι να βρουν στοιχεία για το παρελθόν τους, όμως είναι πάρα πολύ δύσκολο.

⁵ Εγκυκλοπαίδεια «Παιδεία», Εκδόσεις Παγκόσμια Σύγχρονη Παιδεία, Αθήνα 1981, σελ. 269

⁶ Χατζησαράντος Ηλίας «Περί υιοθεσίας».Εναίσιμος επί διδακτορίας διατριβής εν Αθήναι 1880 σελ.6,7

Αργότερα στη δεκαετία του 1920, έγινε ταμπού το να βάζουν τα ζευγάρια, τα οποία επιθυμούσαν να υιοθετήσουν, αγγελίες στις εφημερίδες για να αποκτήσουν παιδί. Έτσι, ιδρύθηκαν διάφορα πρακτορεία υιοθεσίας που αναλάμβαναν τέτοιες λεπτές υποθέσεις με την ανάλογη εχεμύθεια.

«Τα μωρά, που είχαν ανάγκη από οικογένεια ήταν πάρα πολλά. Έτσι, δημιουργήθηκε αγορά βρεφών. Οι μητέρες που δεν είχαν τη δυνατότητα να μεγαλώσουν τα μωρά τους έδιναν τα πλήρη στοιχεία τους ενώ από την άλλη πλευρά αυτοί που ήθελαν να υιοθετήσουν φρόντιζαν να δίνουν μόνο ένα αριθμό θυρίδας έτσι ώστε να διασφαλίσουν την ανωνυμία τους.

Οι αγγελίες από άρθρα της εφημερίδας Αμερικής ήταν πολύ σύντομες και ψυχρές. Για παράδειγμα :

Ζητείται για υιοθεσία κοριτσάκι μέχρι 4 ετών. Προσφέρονται ιδανικές οικογενειακές συνθήκες και οι καλύτερες συστάσεις.
Διεύθυνση M476 Τριμπιόν.

Ζητείται να υιοθετηθεί από πλούσιο ζευγάρι στο Σικάγο βρέφος αγόρι ή κορίτσι
Διεύθυνση KH 386 Τριμπιόν.

Ζητείται οικογένεια να υιοθετήσει αγόρι 7 ετών. Τηλέφωνο 2932. λεωφόρος Ιντιάνα Σικάγο.

Το 1926 στην Αγγλία, ψηφίστηκε ο α νόμος της υιοθεσίας, ώστε να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της αύξησης των εξώγαμων γεννήσεων και των παιδιών που είχαν μείνει ορφανά λόγω του Α Παγκοσμίου πολέμου. Το χαρακτηριστικό της υιοθεσίας τότε, ήταν ότι είχε πλήρης μυστικότητα και κοινωνικό στίγμα και εθεωρείτο ιδανική για τις κατώτερες τάξεις, υποτίθεται γιατί δεν τις ενδιέφερε το «κακό αίμα» και η «κληρονομική ανηθικότητα».⁷

Ευτυχώς, έχουν επέλθει δραστικές αλλαγές από τότε και το πεδίο της υιοθεσίας έχει αρχίσει να παρακμάζει λόγω του αντισυλληπτικού χαπιού, της νομιμοποίησης της έκτρωσης και τη δυνατότητα των ανύπαντρων μητέρων να κρατούν τα παιδιά τους.

Τελειώνοντας, η περίοδος στο τέλος του Β Παγκοσμίου πολέμου σημαδεύει την εξέλιξη της πρακτικής στην υιοθεσία. Οι φόβοι για το «κακό αίμα» και την κληρονομικότητα αμβλύνονται, έτσι σιγά σιγά γίνεται σεβαστή και παραδεκτή από τη μεσαία τάξη. Αρχίζει πια η υιοθεσία να είναι λύση για τα άτεκνα ζευγάρια και την στειρότητα στην Ελλάδα.

Το 1960 η υιοθεσία είχε φτάσει στο αποκορύφωμά της και είχε γίνει αποδεκτή από την ανώτερη τάξη με αποτέλεσμα να υιοθετούν παιδιά υγιή και λευκά ενώ οι κατώτερες τάξεις, θεωρούνταν κατάλληλες να υιοθετήσουν παιδιά μόνο με ειδικές ανάγκες ή από το ίδιο κοινωνικό επίπεδο. Δυστυχώς οι οικογένειες επέλεγαν τα παιδιά και όχι τα παιδιά τις οικογένειες.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1960, έχουμε την υιοθεσία ως μια υπηρεσία παιδικής προστασίας που στόχο έχει το συμφέρον του παιδιού και όχι του άτεκνου ζευγαριού. Έτσι οι αρμόδιες κοινωνικές οργανώσεις όσο και οι ενδιαφερόμενοι να υιοθετήσουν άρχισαν να προωθούν τις υιοθεσίες μεγαλύτερων παιδιών με ιδιαιτερότητες και ειδικές ανάγκες, παιδιά με επιβαρύνσεις στο οικογενειακό τους ιστορικό και παιδιά διαφορετικής προέλευσης. Σ' αυτή τη μορφή της υιοθεσίας, αρχικά προσπαθούν να προστατευτούν τα δικαιώματα του παιδιού ενώ οι ανάγκες των άτεκνων ζευγαριών δεν λαμβάνονται καθόλου υπ' όψιν.⁸

Από τους αρχαίους χρόνους και μέχρι τα τέλη του 1960 η υιοθεσία είχε πάντοτε σκοπό την κάλυψη των θρησκευτικών, κοινωνικών, οικονομικών, ψυχολογικών αναγκών του ζευγαριού ή της οικογένειας που υιοθετούσε, όπως η απόκτηση κληρονόμου, κοινωνική καθιέρωση, εξασφάλιση φθηνών εργατικών χεριών, φροντίδα στα γηρατειά και σταθεροποίηση γάμου.

⁷ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας», Εκδόσεις Κέδρος, 1999, σελ.30-31

⁸ John Triseliotis Τασούλα Κουσίδου, «Η κοινωνική εργασία και αναδοχή», Αθήνα 1989, σελ.33

Όμως τα τελευταία χρόνια, ο θεσμός στοχεύει αποκλειστικά στην κάλυψη της ανάγκης του παιδιού που δεν μπορεί για διάφορους λόγους να ζήσει με τους φυσικούς γονείς να μεγαλώσει και αυτό σε ομαλό οικογενειακό περιβάλλον, εάν βέβαια καλύπτοντας τις ανάγκες του παιδιού, ικανοποιούνταν και κάποιες υγιείς ανάγκες των υποψήφιων γονέων, τόσο το καλύτερο. Επομένως αναγνωρίζεται το δικαίωμα του παιδιού για οικογενειακή και κοινωνική αποκατάσταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΛΑΙΣΙΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ

ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

2.1 Η ΝΕΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

2.2 ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ.

«Με αποκάλεσες *εκλεκτό παιδί* και μου είπες ότι έχεις όλα τα έγγραφα και όλα τα γεγονότα χαραγμένα στην μνήμη σου για να το αποδείξεις»

ΕΝΑΣ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ

2.1 ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

1568-1588 του Αστικού κώδικα μέχρι το 1996

Προϋποθέσεις:

Άρθρο 1568

Ποιος μπορεί να υιοθετήσει

Μπορεί να υιοθετήσει εκείνος που δεν έχει γνήσιο παιδί, εάν έχει συμπληρώσει το 50ο έτος και είναι ικανός για δικαιοπραξία. Με το άρθρο αυτό ο νομοθέτης επιχειρεί τον καθορισμό των προϋποθέσεων που πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο εκείνου που υιοθετεί για να είναι επιτρεπτή η υιοθεσία. Ότι θα πρέπει να είναι Δικαιοπρακτική ικανότητα (που σημαίνει πρακτικά, αφού οπωσδήποτε θα είναι ενήλικος: ότι δεν θα πρέπει να πάσχει από τις ορισμένες σωματικές αρρώστιες ή τις πνευματικές αναπηρίες ή τα παρακτηρολογικά ελαττώματα που τον έκαναν να μπει σε απαγόρευση σε δικαστική αντίληψη είναι περίπου αυτονόητο).

Αυτονόητο είναι αν πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση της υιοθεσίας η έλλειψη γνήσιων παιδιών ή εγγόνων.

Το θέμα αυτό είναι αλήθεια πως αν υπάρχουν παιδιά ή εγγόνια γνήσια, η υιοθεσία όχι μόνο φαίνεται περιττή αλλά θα αποτελέσει και ένα πλάγιο τρόπο για να μειωθούν τα δικαιώματα των παιδιών αυτών(διαταραχή ή προπάντων κληρονομικά) που ο νόμος θέλει να εξασφαλίσει με κάθε τρόπο. Από την άλλη πλευρά προβάλλει αντίρρηση πως όποιος έχει ένα παιδί εύκολα μπορεί να μεγαλώσει κι άλλο ένα, που θα συντροφεύει σαν αδερφάκι το πρώτο- κι έπειτα μπορεί το μοναχοπαιδί είτε να είναι άρρωστο κι έτσι να δίνει καμία χαρά στους γονείς του ή ακόμα και να πεθαίνει με αποτέλεσμα να βρεθούν ξαφνικά άτεκνοι οι γονείς.

Σχετικό με τα προηγούμενα είναι ένα άλλο πρόβλημα: από ποια ηλικία και έπειτα πρέπει κανείς να μπορεί να υιοθετήσει; Όταν έχει συμπληρώσει μια ηλικία τέτοια ώστε να είναι αδύνατο ή τελείως αδύνατο ή τελείως απίθανο να αποκτήσει γνήσια παιδιά ή όταν είναι νεώτερος και υπάρχει ακόμα τέτοιο ενδεχόμενο οπότε και η επίδοσή του στην ανατροφή του παιδιού θα είναι μεγαλύτερη.

Κι ακόμα, ποια μπορεί να θεωρηθεί σαν ηλικία που αποκλείει την απόκτηση παιδιών; Η διατύπωση ενός γενικού κανόνα είναι δύσκολη και η ιστορική δεν βοηθάει αποφασιστικά.

Άρθρο1569

Οι γονείς δεν μπορούν να υιοθετήσουν το εκτός γάμου παιδί τους. Ο Αστικός κώδικας ρυθμίζει την προστασία των εκτός γάμου παιδιών σε ειδικό κεφάλαιο (αρ.1530-1567) και προβλέπει σαν τρόπους για αυτή την προστασία την αναγνώριση(εκούσια ή δικαστική) και την νομιμοποίηση(με κατοπινό γάμο ή με δικαστική απόφαση). Πρέπει να θεωρήσει ο νομοθέτης ότι αυτοί οι τρόποι εξαντλούν το επιτρεπόμενο όριο προστασίας και ότι κάθε άλλος τρόπος π.χ. η υιοθεσία του εκτός γάμου παιδιού από το φυσικό του πατέρα θα αποτελούσε επικίνδυνη υπονόμηση του θεσμού της οικογένειας. Η αντίθετα ξεπερνώντας την αρχική αντιπάθειά του προς το εκτός γάμου παιδί, θα έπρεπε ο νομοθέτης να ευνοήσει την υιοθεσία των εκτός γάμου από τους φυσικούς του γονείς, βασικά από τον πατέρα σαν το πιο ριζικό και τον πιο αποτελεσματικό τρόπο προστασίας τους.

Άρθρο 1570

Υιοθεσία πολλαπλών παιδιών

Αυτός που έχει υιοθετήσει δεν μπορεί να υιοθετήσει άλλο παιδί εφ'όσον ζει το θετό παιδί. Με την ίδια πράξη συγχρόνως μπορεί κάποιος να υιοθετήσει περισσότερα από ένα παιδιά.

Πρέπει να επιτρέπεται η υιοθεσία πολλών παιδιών μαζί ή η υιοθεσία του δεύτερου παιδιού μετά την υιοθεσία του πρώτου;

Στο πρώτο σκέλος του ερωτήματος η αρνητική απάντηση θα μπορούσε να στηριχθεί στη σκέψη ότι και μόνο ενός παιδιού η υιοθεσία αρκεί για την εκπλήρωση των περισσοτέρων από τους σκοπούς που επιδιώκει ο θεσμός και είναι περιττό να δημιουργούνται πολύτεκνοι με τεχνητό τρόπο. Αλλά μπορεί ο νομοθέτης να προτιμήσει την καταφατική απάντηση με τη σκέψη ότι, έτσι κι αλλιώς, το δικαστήριο θα εκτιμήσει, στη κάθε συγκεκριμένη περίπτωση αν η υιοθεσία συμφέρει εκείνον που πρόκειται να υιοθετήσει.

Αυτή η τελευταία σκέψη θα μπορούσε να θεμελιώσει και την καταφατική απάντηση στο δεύτερο σκέλος του ερωτήματος της αρχής σχετικά με τις διαδοχικές υιοθεσίες. Αλλά εδώ τα πράγματα παίρνουν μια ιδιαίτερη όψη. Όπως ο νομοθέτης δεν θέλει να χρησιμοποιηθεί η υιοθεσία σαν μέθοδος για την μείωση των δικαιωμάτων του πρώτου θετού παιδιού.

Άρθρο 1571

Ο επίτροπος δεν μπορεί να υιοθετήσει τον επιτροπεύόμενο προτού δώσει λόγο γι'αυτά που έχει την δυνατότητα να παρέχει στο παιδί. Ο επίτροπος στη διαχείριση της περιουσίας του ανήλικου εκτελεί ένα έργο ανάλογο με αυτό του πατέρα που έχει πεθάνει ή που έχει χάσει την πατρική εξουσία. Αν ο επίτροπος θελήσει να προχωρήσει στην υιοθεσία του παιδιού(συνήθως ορφανών)φαίνεται πως ο νομοθέτης θα πρέπει να δει με ευνοϊκό μάτι αυτή τη μεταβολή της επιτροπείας σε υιοθεσία. Υπάρχει όμως κίνδυνος : ο επίτροπος μπορεί να θέλει την υιοθεσία για να συγκαλύψει, μέσα στο συγγενικό δεσμό ,ανωμαλίες που έχει διαπράξει κατά τη διαχείριση της περιουσίας του ανήλικου.

Άρθρο 1572

Το θετό παιδί δεν μπορεί να υιοθετηθεί από άλλο άτομο εφ'όσον ζει αυτός που υιοθέτησε και διαρκεί ακόμα η υιοθεσία, εκτός μόνο στην περίπτωση της υιοθεσίας από τους δυο συζύγους.

Αν θελήσει κάποιος να υιοθετήσει κάποιον που έχει κιώλας υιοθετηθεί από άλλον; Θα μπορούσε ίσως να γίνει δεκτό, ότι σ'αυτή την περίπτωση, η πρώτη υιοθεσία μπορεί να λυθεί ή ότι υπάρχουν παράλληλα και οι δυο υιοθεσίες, με την ίδια ενέργεια ή με ατονία της πρώτης.

Ίσως μάλιστα τέτοιες λύσεις να εξυπηρετούσαν τα συμφέροντα του υιοθετημένου προπάντων τα οικονομικά αφού θα μπορούσε να στηρίζεται στην οικονομική συμπαράσταση περισσότερων γονέων.

Αλλά αν η ίδια η υιοθεσία αποτελεί μια δικαιολογημένη απόκλιση από τη φυσική οικογενειακή τάξη, συσσώρευση των υιοθεσιών πάνω στο ίδιο πρόσωπο θα αποτελούσε ανωμαλία απαράδεκτη μόνο αν το παιδί πρόκειται να αποκτήσει, σαν δεύτερο γονέα η σύζυγο του θετού πατέρα ή τον σύζυγο της θετής του μητέρας, μπορεί να γίνει δεκτή η δεύτερη υιοθεσία που κάνει έτσι τη θετή οικογένεια να μοιάζει περισσότερο προς τη φυσική.

Άρθρο 1573

Ο παντρεμένος ούτε υιοθετεί ούτε υιοθετείται χωρίς τη συγκατάθεση του συζύγου, η οποία παρέχεται με συμβολαιογραφική πράξη ή με δημόσια στο δικαστήριο κατά τη τέλεση της υιοθεσίας. Η συναίνεση δεν χρειάζεται αν εξαιτίας της πνευματικής αρρώστιας του/της συζύγου ή για κάποιο άλλο λόγο είναι αυτή αποδεκτή.

Η υιοθεσία προκαλεί πολύ σοβαρές μεταβολές στις οικογενειακές και τις βιοτικές σχέσεις του θετού γονέα και του θετού παιδιού με επιπτώσεις προπάντων στο σύζυγο. Γι' αυτό ο νομοθέτης μπορεί να κρίνει ότι δεν είναι σωστό να γίνεται η υιοθεσία χωρίς τη θέληση του συζύγου. Και επειδή οι πραγματικές επιπτώσεις από την υιοθεσία είναι μεγαλύτερες για το σύζυγο που υιοθετεί παρά για το σύζυγο που υιοθετείται θα μπορούσε να εξαρτηθεί η υιοθεσία μόνο από τη θέληση του πρώτου. Η εξάρτηση από τη θέληση του συζύγου μπορεί να καθιερωθεί και μόνο για τις ομαλές περιπτώσεις όπου υπάρχει συμβίωση των συζύγων που δικαιολογεί και όπου η εκδήλωση της θέλησης αυτής δεν είναι αδύνατη από τα πράγματα.

Άρθρο 1574

Αυτός που υιοθετεί πρέπει να ξεπερνά τον υιοθετημένο κατά 18 χρόνια.

Για να σταθεί η σχέση πατέρα ή μητέρας και θετού παιδιού καθώς και τα επακόλουθα δικαιώματα και υποχρεώσεις πρέπει εκείνος που υιοθετεί να είναι μεγαλύτερος από εκείνον που υιοθετείται και μάλιστα με μια σημαντική διαφορά.

Η διαφορά ηλικίας ανάμεσα στον πραγματικό πατέρα και στο παιδί δεν μπορεί να είναι μικρότερη από 18 χρόνια και 9 μήνες (18 χρόνια είναι νόμιμη ηλικία γάμου κατά το άρθρο 1350 και 9 μήνες ο συνηθισμένος χρόνος της κυοφορίας) για την πραγματική μητέρα αντίστοιχα 14 χρόνια και 9 μήνες.

Άρθρο 1575

Υιοθεσία δεν γίνεται με ορισμένη προθεσμία ή με αίρεση.

Μια νομική πράξη που δημιουργεί οικογενειακή σχέση και μάλιστα τόσο στενή, όπως η σχέση ανάμεσα στο γονέα και το παιδί πρέπει να έχει σταθερότητα και βεβαιότητα. Αιρέσεις και προθεσμίες θα ήταν αταίριαστες με τη φύση της.

Διαδικασία (Άρ.1577-1578)

Άρθρο 1577

Για την υιοθεσία πρέπει να δώσει την συγκατάθεσή του ο υιοθετούμενος. Εάν αυτός είναι ενήλικος απαιτείται η συναίνεση σε δικαστήριο των γονέων ή μόνο του ενός από τους δυο εφ'όσον είναι αποδεκτή η συναίνεση του άλλου εξαιτίας πνευματικής νόσου ή άλλου λόγου. Αν δεν έχει γονείς απαιτείται η συναίνεση στο δικαστήριο του επιτρόπου ή του κηδεμόνα και άδεια από το συγγενικό συμβούλιο. Σε κάθε περίπτωση βρίσκεται μπροστά αυτοπροσώπως για συγκατάθεση και ο ανήλικος υιοθετούμενος που συμπλήρωσε το 18ο έτος.

Στην περίπτωση αυτή δημιουργείται ένα σπουδαίο πρόβλημα όταν μάλιστα το παιδί είναι ανήλικο: συμβαίνει συχνά στη συναίνεση να είναι αδύνατο για διάφορους λόγους ή οι φυσικοί γονείς να την αρνούνται τελείως αδικαιολόγητα ή για την παροχή τους να προβάλλουν παράλογες αξιώσεις που κάνουν αδύνατη την υιοθεσία, ενώ το συμφέρον του παιδιού κάτω από τις ειδικές συνθήκες θα επέβαλλε επιτακτικά να γίνει η υιοθεσία, πρέπει ο νομοθέτης σ' αυτές τις εξαιρετικές περιπτώσεις, να επιτρέψει στα δικαστήρια να παραβλέπουν την έλλειψη της συναίνεσης των γονέων ή ο δεσμός που ενώνει τους φυσικούς γονείς με το παιδί τους είναι τόσο ιερός ώστε καμιά κριτική παρέμβαση δεν πρέπει να τον κόβει, χωρίς την συγκατάθεση των γονέων.

Άρθρο 1578

Το δικαστήριο επιτρέπει την υιοθεσία μετά από έρευνα εάν συντρέχουν οι όροι που ορίζει ο νόμος και αν από το ήθος και την περιουσιακή κατάσταση εκείνου που υιοθετεί, η υιοθεσία συμφέρει τον υιοθετούμενο.

Μια νομική πράξη με συνέπειες τόσο σπουδαίες όπως η υιοθεσία δεν θα μπορούσε να καταρτίζεται χωρίς να τηρείται κάποιος τύπος. Πέρα όμως από την ανάγκη του πρέπει κατά κάποιο τρόπο να βεβαιώνεται από πριν ότι συντρέχουν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν στην υιοθεσία να εκτελέσει την κοινωνική της λειτουργία κατά τις σύγχρονες αντιλήψεις, δηλαδή να εξυπηρετήσει το συμφέρον του παιδιού που υιοθετείται. Όλοι αυτοί οι προληπτικοί έλεγχοι δεν θα μπορούσαν να γίνουν αν σαν τύπος της υιοθεσίας καθιερωνόταν π.χ. τα συμβολαιογραφικά έγγραφα ή η δήλωση στο ληξιαρχείο.

Αποτελέσματα για την θετή οικογένεια (Άρ.1579-1582)

Άρθρο 1579

Από την υιοθεσία το θετό παιδί γίνεται ισάξιο με γνήσιο παιδί απέναντι στο θετό γονέα. Ο θετός γονέας δεν έχει κληρονομικά δικαιώματα απέναντι στο θετό παιδί.

Το άρθρο αυτό καθορίζει τα αποτελέσματα της υιοθεσίας που είναι ακριβώς η δημιουργία μιας σχέσεως (εξομοίωση) όμοιας καταρχήν με εκείνη που υπάρχει ανάμεσα στο γονέα και το φυσικό γνήσιο παιδί του. Από την άλλη μεριά ο νομοθέτης αντιμετωπίζει το πρόβλημα αν πρέπει να δεχθεί την ύπαρξη κληρονομικών δικαιωμάτων του θετού παιδιού- εδώ η απόλυτη εξομοίωση, που θα επέβαλλε την αναγνώριση αυτών των δικαιωμάτων, θα μπορούσε να έχει σαν αποτέλεσμα υιοθεσίες από υστεροβουλία, ακόμα και το ενδεχόμενο να προκαλεί ο θετός πατέρας το θάνατο του θετού παιδιού για να το κληρονομήσει.

Άρθρο 1580

Το θετό και από τους δυο συζύγους παιδί έχει την ιδιότητα από κοινού γνήσιου παιδιού. Το ίδιο και αν ένας από τους συζύγους υιοθετήσει το παιδί του άλλου.

Και εδώ ο νομοθέτης αναφέρεται στην εξομοίωση του θετού με το γνήσιο παιδί ακόμη και όταν η υιοθεσία έγινε από τους δυο συζύγους ή στην περίπτωση που ένας υιοθετήσει το παιδί του άλλου.

Άρθρο 1581

Τα παιδιά του θετού πατέρα που θα γεννηθούν μετά την υιοθεσία θα γίνουν γνήσια παιδιά του θετού γονέα. Όσον αφορά τα υπόλοιπα δεν συνεπάγεται καμία σχέση μεταξύ του θετού παιδιού και των συγγενών του θετού γονέα και αντίστροφα.

Τα αποτελέσματα της υιοθεσίας επεκτείνονται μόνο σε ορισμένους κατιόντες εκείνου που υιοθετήθηκε και όχι σε άλλους συγγενείς του ενός ή του άλλου μέρους. Αν συνέβαινε το δεύτερο η υιοθεσία θα έμοιαζε περισσότερο με τη φυσική καταγωγή αλλά πάλι πως είναι δυνατόν με μόνη τη θέληση δυο προσώπων να δημιουργείται τεχνικός συγγενικός δεσμός ανάμεσα σε άλλα πρόσωπα; Αυτό θα μπορούσε να δικαιολογηθεί σαν επέκταση των αποτελεσμάτων μόνο για τα παιδιά του θετού γονέα γιατί αυτά γεννιούνται από την αρχή μέσα στο καινούργιο συγγενικό πλέγμα και άλλωστε μόνο έτσι εξασφαλίζεται η συνέχεια της οικογένειας εκείνου που υιοθετεί στις παρά πέρα γενιές.

Άρθρο 1582

Το θετό παιδί αποκτά το επίθετο του θετού γονέα. Δικαιούται όμως το παιδί να προσθέσει σ' αυτό και το δικό του επώνυμο.

Αφού το θετό παιδί εξομοιώνεται με γνήσιο παιδί εκείνου που το υιοθέτησε, φυσικό είναι ότι πρέπει να πάρει και το επώνυμό του. Το ερώτημα είναι: αυτή η κτήση του νέου επωνύμου πρέπει αναγκαστικά να συνοδευτεί από την εγκατάλειψη του παλιού ή πρέπει να δοθεί στο θετό παιδί η δυνατότητα να διατηρήσει και το παλιό επώνυμο; Η πρόβλεψη του διπλού επωνύμου δίνει την δυνατότητα στο θετό παιδί να διατηρήσει τον συμβολικό δεσμό προς την φυσική του οικογένεια.

Αποτελέσματα για την φυσική οικογένεια (Άρ.1583-1586)

Άρθρο 1583

Τα προερχόμενα από την συγγένεια δικαιώματα και οι υποχρεώσεις μεταξύ του θετού παιδιού και της θετής οικογένειας, εφ' όσον κατά τον νόμο δεν ορίζονται διαφορετικά, παραμένουν αμετάβλητα.

Μετά την υιοθεσία ποια πρέπει να είναι η τύχη της σχέσης του θετού παιδιού με την παλιά, την φυσική του οικογένεια; Πρέπει να κόβεται ο βιολογικός δεσμός για να είναι απεριόριστα τα δικαιώματα του νομικού δεσμού ή μπορεί να καθιερώσει ο νομοθέτης την παράλληλη διατήρηση και των δυο δεσμών;

Αν προτιμήσει την δεύτερη λύση τότε δημιουργούνται ιδιαίτερα προβλήματα στην περίπτωση όπου το θετό παιδί είναι ανήλικο: να αναγνωρίσει την πατρική εξουσία ή να δώσει την επιμέλεια του θετού παιδιού και στο θετό και στο φυσικό πατέρα, αυτό θα ήταν αδύνατον ή πάντως θα δημιουργούσε δυσκολίες. Πρέπει να προτιμήσει τον ένα από τους δυο.

Άρθρο 1584

Από την υιοθεσία η πατρική εξουσία του εξ αίματος πατέρα ή κηδεμόνα ή επιτρόπου από την οποία εξαρτιόταν το θετό παιδί αντικαθίσταται αυτοδικαίως από την πατρική εξουσία του θετού πατέρα ενώ κατά την υιοθεσία από τη γυναίκα αντικαθίσταται από την επιτροπεία αυτής.

Αν όπως ταιριάζει με το σκοπό της υιοθεσίας η προτίμηση δοθεί στον θετό πατέρα, θα μείνει στους φυσικούς γονείς κάποιο δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί τους που υιοθετήθηκε; Ή μήπως η επικοινωνία αυτή θα μπορούσε κάτω από ορισμένες συνθήκες να είναι βλαβερή για το παιδί οπότε θα πρέπει να αποκλεισθεί; Ένα άλλο πρόβλημα γεννιέται αν εκείνος που υιοθετεί είναι γυναίκα. Θα αναγνωρισθεί και στη θετή μητέρα μια μητρική εξουσία αντίστοιχη με την εξουσία του θετού πατέρα ή σύμφωνα με το όλο σύστημα το κώδικα η μητέρα θα γίνει μόνο επίτροπος του θετού παιδιού της;

Άρθρο 1585

Εάν κατά τη διάρκεια που είναι ανήλικο το θετό παιδί η πατρική εξουσία ή η κηδεμονία ή επιτροπεία του θετού γονέα σταμάτησε για κάποιο λόγο, δεν επανέρχεται πάλι στον εξ αίματος γονέα. Όμως ο φυσικός γονέας σ' αυτή την περίπτωση έχει το δικαίωμα της επιμέλειας του παιδιού.

Ένα πρόβλημα που δημιουργείται είναι: αυτή η μετακίνηση της πατρικής εξουσίας και της επιμέλειας του παιδιού από το φυσικό στο θετό πατέρα πόσο οριστική θα είναι; Αν για κάποιο λόγο πάντων αυτά τα δικαιώματα του θετού πατέρα, θα αναβιώσουν τα αντίστοιχα δικαιώματα του θετού πατέρα; Μήπως θα έπρεπε να γίνει κάποιος διαχωρισμός στο θέμα αυτό, ανάμεσα στην πατρική εξουσία με το οικονομικό περιεχόμενο και στην επιμέλεια του προσώπου με το προσωπικό, το ανθρώπινο περιεχόμενο;

Άρθρο 1586

Όσον αφορά την υποχρέωση για διατροφή του θετού παιδιού, προηγείται ο θετός από το φυσικό πατέρα. Εδώ δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται ιδιαίτερα σχόλια γιατί το άρθρο είναι αρκετά σαφές.

Λύση της υιοθεσίας (Άρ.1587-1588)

Άρθρο 1587

Η υιοθεσία λύνεται με δικαστική απόφαση με ταυτόχρονη αγωγή του θετού γονέα ή του θετού παιδιού αν αποδειχθεί παράπτωμα του να δικαιολογεί την αποκλήρωση. Με την απόφαση αυτή διακόπτεται η υιοθεσία.

Η λύση της υιοθεσίας φαίνεται σωστή, μπορεί όμως να δημιουργήσει σοβαρούς κινδύνους, αν το παιδί που διέπραξε το παράπτωμα είναι ακόμη ανήλικο ή αν το παιδί είναι στην προεφηβική ηλικία. Σε μια τέτοια περίπτωση η λύση της υιοθεσίας μπορεί να αποκλεισθεί προσωρινά έστω από το νομοθέτη που θα έκρινε ότι όσο το παιδί βρίσκεται σ' αυτή την ηλικία, μεγαλύτερη σημασία έχει η προστασία του και όχι η απαλλαγή του θετού πατέρα από το βάρος μιας αποτυχημένης υιοθεσίας.

Άρθρο 1588

Η υιοθεσία λύεται και διακόπτεται η σχέση που προέκυψε από αυτή, αν κατά παράβαση του νόμου έγινε γάμος μεταξύ του υιοθετούντος και του υιοθετημένου. Αν ο γάμος ακυρωθεί διατηρούνται μόνο από τη σχέση της υιοθεσίας, τα περιουσιακά δικαιώματα του θετού παιδιού που προέκυψαν από αυτήν.

Η υιοθεσία καθιερώνεται από το νόμο σαν κάλυμα γάμου. Θα μπορούσε, για κάποιο χρονικό διάστημα, δυο πρόσωπα που είχαν συγχρόνως μεταξύ τους και το δεσμό του γάμου και το δεσμό της υιοθεσίας δηλαδή να είναι συγχρόνως σύζυγοι και να ήταν ο ένας γονέας του άλλου. Κάτι τέτοιο θα ήταν κοινωνικά άσχημο και γι' αυτό ο νομοθέτης μπορεί να προτιμήσει μια συσσώρευση κυρώσεων: σε μια τέτοια περίπτωση όχι μόνο ο γάμος θα ήταν άκυρος αλλά και η υιοθεσία θα λυνόταν.

Η λύση της υιοθεσίας, σε κάθε περίπτωση, έχει και οικονομικά μειονεκτήματα για το θετό παιδί, ενώ η ακύρωση του γάμου του δίνει το δικαίωμα να διατηρήσει τα περιουσιακά στοιχεία από τη σχέση της υιοθεσίας.

ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τροποποιούνται τα άρθρα: 1582,1584,1585 του Αστικού Κώδικα

1)ΕΠΩΝΥΜΟ ΘΕΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ (άρθρο 1582)

1.1 Μετά την ενηλικίωση του , το θετό παιδί μπορεί (όπως αλώστε και με την προηγούμενη ρύθμιση) να προσθέσει, το επώνυμο που είχε πριν την υιοθεσία .Αν λοιπόν , ένα από τα δύο αυτά επώνυμα είναι διπλό τότε χρησιμοποιείται για το σχηματισμό του επωνύμου , του θετού παιδιού, το πρώτο από τα δυο επώνυμα του διπλού επωνύμου. Αν και τα δύο επώνυμα είναι διπλά , τότε το επώνυμο του θετού παιδιού θα σχηματιστεί από το πρώτο επώνυμο κάθε διπλού επωνύμου.

1.2 αν η υιοθεσία γίνεται και από τους δυο συζύγους από κοινού η από το έναν σύζυγο για το παιδί του άλλου τότε ισχύει η δήλωση που είχαν κάνει οι δυο σύζυγοι πριν παντρευτούν σχετικά με το επώνυμο των παιδιών τους.

2)ΓΟΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ (άρθρο 1584)

2.1 Επαναλαμβάνετε ο κανόνας του παλιού άρθρου του 1984 του Αστικού Κώδικά με τη διαφορά ότι για πατρική εξουσία και επιτροπεία γίνεται τώρα μία γονική μέριμνα.

2.2 ΠΑΥΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ (άρθρου 1585)

Επαναλαμβάνετε ο κανόνας του παλιού άρθρου 1585 Α.Κ ενώ όμως το άρθρο αυτό όριζε ότι ο φυσικός αποκτά μετά την παύση της πατρικής εξουσίας επιτροπεία κηδεμονίας του θετού πάτερα ,το δικαίωμα για επιμέλεια ,το όρθρο 1585 αποκλείει παρόμοιο αποτέλεσμα .

2.2 ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Η διακρατική υιοθεσία είναι μια μορφή υιοθεσίας κατά την οποία το παιδί δίνεται σε γονείς οι οποίοι δεν έχουν την ίδια εθνικότητα και δεν κατοικούν κατά κανόνα στον ίδιο τόπο με το παιδί. Η μορφή αυτή της υιοθεσίας αναπτύχθηκε ιδιαίτερα μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

«Στη διακρατική υιοθεσία παίρνουν μέρος άτομα δυο χωρών και υπεισέρχονται όλες οι διαφορές που υπάρχουν σ' αυτές τις δυο χώρες, όπως νομοθετικές, πολιτικές, πολιτιστικές (διάφορα ήθη και έθιμα) και θρησκευτικές. Η υιοθεσία σαν θεσμός έχει κοινωνική και νομική υπόσταση.

Είναι γεγονός, ότι η λύση της υιοθεσίας εφαρμόζεται για την προστασία παιδιών που εγκαταλείπονται, υποφέρουν ταλαιπωρίες σε χώρες που υπέστησαν καταστροφές ή βρίσκονται σε εμπόλεμη κατάσταση, οι κοινωνικές οργανώσεις εξετάζουν το θέμα της υιοθεσίας σε έκταση».⁹

«Παράλληλα αξίζει να σημειωθούν τα πλεονεκτήματα της διακρατικής υιοθεσίας, όπου η συμβολή της στη λύση του προβλήματος είναι σημαντική. Τα παιδιά βρίσκουν μια οικογένεια που τους δίνει την δυνατότητα να αναπτυχθούν σωματικά, ψυχικά και πνευματικά. Η οικογένεια γίνεται αρωγός στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας του παιδιού που έχουν υιοθετήσει. Όσων αφορά τα μειονεκτήματα της διακρατικής υιοθεσίας, αναφέρουμε ότι πολλές είναι εκείνες οι φορές όπου προτεραιότητα δεν έχει το παιδί, ως προς την κάλυψη των αναγκών του και την προστασία του, αλλά η προσέγγιση των επιθυμιών των θετών γονιών.»¹⁰ Επίσης είναι ένας θεσμός που για να εφαρμοσθεί σωστά χρειάζεται προσεκτική προετοιμασία, χρόνο και είναι αρκετά δαπανηρή.

«Οι διακρατικές υιοθεσίες παρουσιάζονται σε ξεχωριστό κεφάλαιο του νόμου. Ο νόμος αυτός περιορίζεται σε γενικές διατάξεις που ορίζουν ότι τα ελληνόπουλα τα οποία γίνονται για υιοθεσία σε ξένες χώρες πρέπει κατά προτίμηση να δίνονται σε ελληνικές οικογένειες που έχουν ξένη υπηκοότητα π.χ. σε ελληνοαμερικανικές οικογένειες.»¹¹

«Επίσης, ο νόμος αναφέρει ότι φρόνιμο θα ήταν να μην γίνεται αλλαγή του θρησκευματος του παιδιού. Εξίσου σημαντική είναι η κοινωνική μελέτη πριν την αναχώρηση του παιδιού στο εξωτερικό, την οποία διεξάγουν οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρει το διάταγμα, όπως είναι το «Κέντρο Βρεφών Η Μητέρα», «Το ΠΙΚΠΑ», και τα τμήματα κοινωνικής πρόνοιας που εδρεύουν σε κάθε νομό, η διεθνής κοινωνική υπηρεσία και τα δημοτικά βρεφοκομεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πατρών. Μετά τη λήξη της κοινωνικής αυτής έρευνας πρέπει να εκδοθεί προδικαστική απόφαση του δικαστηρίου, η οποία βεβαιώνει ότι η υιοθεσία είναι επωφελής για το παιδί όπου ακολουθεί και η αναχώρησή του για το εξωτερικό.»¹²

«Ως εκ τούτου, η παραπάνω κοινωνική έρευνα που πραγματοποιεί η επαγγελματίας κοινωνική λειτουργός, περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία: ήθος των θετών γονέων, κατάσταση υγείας, τομείς απασχόλησης, περιουσιακά στοιχεία, ληξιαρχική πράξη γεννήσεως, γάμου, ποινικό μητρώο».¹³ Επίσης η κοινωνική λειτουργός θα πρέπει να εξετάσει και τα κίνητρα των θετών γονέων αλλά και κατά πόσο το ανήλικο τέκνο θα προσαρμοστεί στην συγκεκριμένη οικογένεια.

Είναι γεγονός, ότι τα τελευταία χρόνια, έχει ξεκινήσει μια στον τομέα της υιοθεσίας από το υπουργείο υγείας και πρόνοιας της ελληνικής δημοκρατίας και της ρουμανικής επιτροπής υιοθεσίας της ρουμανικής κυβέρνησης. Η συνεργασία μεταξύ των δυο συμβαλλομένων έχει τους εξής σκοπούς: παροχή εγγύησης ότι η υιοθεσία πραγματοποιείται προς το συμφέρον του παιδιού και

⁹ W.L. Rousse Πρόλογος- Διασκευή: Ελένη Θωμαΐδου «Εκλογή», Ιούνιος 1975, σελ.19.

¹⁰ W.L. Rousse Πρόλογος- Διασκευή: Ελένη Θωμαΐδου «Εκλογή» Ιούνιος 1975, σελ.20.

¹¹ Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Ελληνική Δημοκρατία –Ρουμανική Επιτροπή Υιοθεσιών . «Συμφωνία Συνεργασίας στο τομέα της Υιοθεσίας» (βλέπε παράρτημα)

¹² Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Ελληνική Δημοκρατία –Ρουμανική Επιτροπή Υιοθεσιών . «Συμφωνία Συνεργασίας στο τομέα της Υιοθεσίας» (βλέπε παράρτημα)

¹³ Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας Ελληνική Δημοκρατία –Ρουμανική Επιτροπή Υιοθεσιών . «Συμφωνία Συνεργασίας στο τομέα της Υιοθεσίας» (βλέπε παράρτημα)

ότι έχει υπάρξει η δέουσα συμμόρφωση προς τις νομοθεσίες των δυο χωρών. Μέτρα που θα εμποδίσουν την απαγωγή, πώληση και διακίνηση των παιδιών.

«Επίσης, οι συμβαλλόμενοι θα πρέπει να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που αφορούν στη νομοθεσία των υιοθεσιών της αντίστοιχης χώρας και κάθε άλλες γενικές πληροφορίες όπως ενημερωτικές (follow up) αναφορές και έντυπα.» Οι παραπάνω αναφορές θα παρουσιάζουν στοιχεία σχετικά με την κατάσταση προς υιοθεσία και των γονέων που πρόκειται να τα υιοθετήσουν, στο βαθμό που απαιτείται για να οριστικοποιηθεί η υιοθεσία.

«Σύμφωνα με την ισχύουσα ελληνική νομοθεσία, αυτός που υιοθετεί ανήλικο πρέπει να έχει συμπληρώσει το 30ο έτος της ηλικίας του και να μην έχει υπερβεί το 60ο έτος της ηλικίας το. Η διαφορά μεταξύ του υιοθετούντος και του υιοθετημένου δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 18 ετών και μεγαλύτερη των 45.» «Είναι αναγκαίο να αναφερθεί ότι μετά την οριστικοποίηση της υιοθεσίας οι συμβαλλόμενοι θα πρέπει να υποβάλλουν ενημερωτικές αναφορές (Follow up) οι οποίες θα περιέχουν αναλυτικές πληροφορίες για την εξέλιξη του παιδιού μετά την υιοθεσία. Οι συγκεκριμένες αναφορές θα πρέπει να είναι συντεταγμένες στη γαλλική ή αγγλική γλώσσα. Θα πρέπει να στέλνονται κάθε τρεις μήνες, για δυο τουλάχιστον έτη.»¹⁴

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ

3.1 Τα κίνητρα υιοθεσίας των θετών γονέων.

3.2 Κριτήριο καταλληλότητας των θετών γονέων.

3.3. Η σημερινή κατάσταση των θετών οικογενειών και ο βαθμός ικανοποίησής τους από την υιοθεσία.

3.3 Προετοιμασία των φυσικών γονέων του παιδιού και των θετών γονέων για την υιοθεσία.

3.4.1 Η προετοιμασία των φυσικών γονέων για την υιοθεσία.

3.4.2 Η προετοιμασία του παιδιού για την υιοθεσία.

3.4.3 Η προετοιμασία των θετών γονέων για την υιοθεσία.

«Από πού ήρθες εσύ μωράκι μου;
Από παντού και από πουθενά.»

GEORGE MACDONALD

3.1 ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Το άτεκνο ζευγάρι που απευθύνεται σε μια οργάνωση για να υιοθετήσει φέρει μαζί του μια εμπειρία πόνου, απογοήτευση και ντροπής εξ αιτίας του παιδιού που δεν γεννήθηκε ή δεν επέζησε φέρει μαζί του θετικά και αρνητικά συναισθήματα σχετικά με την απόφασή του να υιοθετήσει έχει πολλές ανησυχίες γύρω από την υγεία και την κληρονομικότητα του παιδιού το απασχολεί η σκέψη των μελλοντικών σχέσεων με το παιδί, με την φυσική του μητέρα πιθανόν να του έχουν δοθεί ανακριβείς πληροφορίες για την υιοθεσία από ανεύθυνα πρόσωπα και πιθανόν οι προσδοκίες του για το παιδί που επιθυμεί να μην ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Πάνω από όλα διερωτάται εάν η οργάνωση θα του δώσει το παιδί ή όχι και τότε θα μπορέσει να το πάρει στο σπίτι.

Στόχος της κοινωνικής λειτουργού στην υιοθεσία είναι το συμφέρον του παιδιού. Τόσο οι φυσικοί όσο και θετοί γονείς έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Η προσπάθεια είναι να ευρεθεί οικογένεια εκείνη που θα παρέχει τις προϋποθέσεις για μια ικανοποιητική αντιμετώπιση των σημαντικών και ψυχικών αναγκών του συγκεκριμένου παιδιού.

«Βασικά οι υποψήφιοι θετοί γονείς θα πρέπει να διαθέτουν όλες εκείνες τις ιδιότητες που πρέπει να έχουν τα άτομα για να θεωρούνται πετυχημένοι γονείς για τα φυσικά παιδιά τους.

Αυτές οι ιδιότητες είναι:

- 1) βασική αγάπη για το παιδί και παροχή του πόλου του γονέως.
- 2) ικανότητα για δημιουργία σχέσεων όπου θα παίρνουν και θα δίνουν.
- 3) ικανότητα για να αναλάβουν την ευθύνη, την καθοδήγηση και την προστασία του παιδιού.
- 4) ευαισθησία, ευελιξία και ικανότητα για αλλαγή σε σχέση με τις ανάγκες του παιδιού όπως παρουσιάζονται στα διάφορα στάδια της ανάπτυξής τους.
- 5) σχετική συναισθηματική ισορροπία που αναφέρεται τόσο στην ικανοποίηση των ιδιαίτερων αναγκών του ατόμου όσο και στην παραδοχή του ρόλου του ως συζύγου εργαζομένου κ.τ.λ.
- 6) ικανότητα για αντιμετώπιση απογοητεύσεων και δυσάρεστων καταστάσεων που τυχόν παρουσιάζονται.

Ορισμένα άλλα κριτήρια καταλληλότητας των υποψήφιων θετών γονέων είναι:»¹⁵

1) Ηλικία: Η βασικότερη αρχή της υιοθεσίας είναι ότι το παιδί πρέπει να υιοθετείται όσο το δυνατό πιο νωρίς και τα περισσότερα παιδιά για υιοθεσία είναι βρεφικής και νηπιακής ηλικίας και αυτό είναι λογικό γιατί το παιδί πρέπει να έχει την εμπειρία του πατέρα και της μητέρας και όχι του παππού και της γιαγιάς.

«Οι βασικότεροι λόγοι που οι ηλικιωμένοι γονείς δεν προσφέρονται για ένα μικρό παιδί είναι:

A) Δεν έχουν την φυσική αντοχή για να αντεπεξέλθουν στην κόπωση που φέρει η φροντίδα ενός μικρού παιδιού.

B) Η μεγάλη ηλικία των γονιών προϋποθέτει και μακροχρόνιο γάμο κατά την διάρκεια του οποίου οι γονείς έχουν κατά κάποιο τρόπο προσαρμοσθεί στο πρόβλημα που ονομάζεται ατεκνία. Η παρουσία ενός παιδιού ίσως καταστρέψει την ισορροπία που έχουν επιτύχει.

Γ) Οι διαφορές αντιλήψεων ενδιαφερόντων κ.τ.λ. οι πιο έντονες όταν οι γονείς είναι ηλικιωμένοι.

Δ) Το παιδί που έχει ηλικιωμένους γονείς έχει περισσότερες πιθανότητες να στερηθεί παρουσία του λόγου θανάτου ή κάποιων χρόνιων ασθενειών σε ηλικία που τους έχει ανάγκη για συμπαράσταση.

¹⁵ Τασούλα Ι. Κουσίδου «Το απροστάτευτο βρέφος» Επανεκδοση 1974, σελ.86.

Ε) Τα ηλικιωμένα άτομα δεν έχουν την απαιτούμενη ευελιξία να προσαρμόσουν την συμπεριφορά τους στις ανάγκες του παιδιού.

2) Γάμος: Προκειμένου το παιδί να έχει τα βιώματα της οικογενειακής ζωής πρέπει να υιοθετείται από ζεύγος και όχι από μεμονωμένο άτομο. Ο γάμος πρέπει να είναι σταθερός αρμονικός επιτυχημένος έστω και εάν δεν υπάρχει παιδί. Η υιοθεσία θα πρέπει να αποβλέπει στην ολοκλήρωση του γάμου και όχι στην διατήρησή του.

3) Υγεία: Οι υποψήφιοι θετοί γονείς πρέπει να είναι υγιείς ώστε να υπάρχει σχετική ασφάλεια ότι το παιδί δεν θα τους στερηθεί εξ αιτίας θανάτου ή μακροχρόνιων ασθενειών. Ανάπηροι γονείς πρέπει να αξιολογούνται χωριστά.»¹⁶

4) Οικονομικό, κοινωνικό και μορφωτικό επίπεδο: Στους τομείς αυτούς δεν είναι εύκολο να τεθούν κριτήρια. Αυτοί πρέπει να κρίνονται βάση του ευρύτερου περιβάλλοντος στο οποίο ζει το ζεύγος. Οπωσδήποτε πρέπει να εξασφαλίζεται για το παιδί οικονομική σταθερότητα, ασφάλεια και σχετική άνεση ώστε το παιδί να μπορεί να ζει σύμφωνα με τις σύγχρονες απαιτήσεις της ζωής. Ζευγάρια χαμηλού κοινωνικού και μορφωτικού επιπέδου δεν είναι απαραίτητο να απορρίπτονται εφόσον έχουν κατανόηση και ευαισθησία στις ανάγκες του παιδιού.

5) Θρησκεία: Παγκόσμια αναγνωρίζεται ότι οι θετοί γονείς πρέπει να παρέχουν ευκαιρίες στο παιδί για θρησκευτική και πνευματική ανάπτυξη. Επικρατεί η παράδοση και πολλές φορές καθορίζεται και από τον νόμο της υιοθεσίας να τοποθετείται το παιδί σε θετούς γονείς που έχουν το ίδιο θρήσκευμα με τους φυσικούς γονείς του παιδιού γιατί πιστεύεται και είναι σωστό ότι οι φυσικοί γονείς έχουν το δικαίωμα να εκλέγουν την θρησκεία των παιδιών τους που πρόκειται να υιοθετηθούν. Τελευταία διατυπώθηκαν αντιρρήσεις προς αυτό με επιχείρημα ότι τις περισσότερες φορές οι φυσικοί γονείς αδιαφορούν για το θρήσκευμα του βρέφους τους.

6) Συγγενικό περιβάλλον: Η στάση του συγγενικού περιβάλλοντος του ζεύγους προς την υιοθεσία είναι σημαντική. Στην Ελλάδα όπου υπάρχουν συγγενικοί δεσμοί σε σημείο πολλές φορές εξαρτήσεως είναι ευνόητο ότι το υιοθετημένο παιδί πρέπει να είναι παραδεκτό και από τους συγγενείς του ζεύγους. Τυχαίνει συγγενείς να είναι αντίθετοι προς την υιοθεσία για διάφορους λόγους (όπως οικονομικούς ή γιατί δεν είναι εξοικειωμένοι με την ιδέα της υιοθεσίας κ.τ.λ).

Σε αυτές τις περιπτώσεις είναι απαραίτητο το ζευγάρι να λάβει οριστική θέση προς το θέμα των συγγενών πριν από την υιοθεσία. Διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος να επηρεασθούν οι θετοί γονείς από την στάση των συγγενών και αν μελλοντικά εμφανισθούν κάποιες δυσκολίες στο παιδί να δικαιώσουν τους συγγενείς.

7) Άλλα παιδιά στην οικογένεια: Εάν υπάρχει και άλλο υιοθετημένο παιδί στην οικογένεια αυτό αποτελεί σημαντικό πλεονέκτημα για το θετό παιδί διότι αμβλύνει το συναίσθημα του ότι διαφέρει από τα άλλα παιδιά και του δίνεται η ευκαιρία να μοιραστεί σκέψεις, ανησυχίες κ.τ.λ. γύρω από την υιοθεσία με τον 'αδερφό' ή την 'αδερφή' που έχει παρόμοιες εμπειρίες. Εάν υπάρχει φυσικό παιδί στην οικογένεια, τα κίνητρα για την υιοθεσία θα πρέπει να αξιολογούνται με πολύ προσοχή.

8) Συστάσεις: Η αξία των συστατικών πληροφοριών από άτομα που γνωρίζουν το ζευγάρι, βοηθάει την Κοινωνική Λειτουργό να πάρει μια εικόνα του πώς το περιβάλλον βλέπει το ζευγάρι και συγχρόνως συγκεντρώνει σημαντικά στοιχεία που πιθανόν να μην έχουν δοθεί από τους υποψήφιους γονείς. Ο τρόπος που παίρνονται οι συστάσεις είναι πολύ σημαντικός διότι από αυτόν εξαρτάται εάν θα αποβούν χρήσιμες ή σπατάλη χρόνου».¹⁷

Επίσης σημαντικό κριτήριο θεωρείται η ουσιαστική επικοινωνία που θα ήταν εύλογο να υπάρχει ανάμεσα στο θετό ζευγάρι. Η επικοινωνία να είναι σαφής, όχι αμφίλογη και χωρίς

¹⁶ Τασούλα Ι. Κουσιδου, «Το απροστάτευτο βρέφος», Επανεκδόση 1974 σελ. 88.

¹⁷ Τασούλα Ι. Κουσιδου, «Το απροστάτευτο βρέφος», Επανεκδόση 1974, σελ. 89.

υπαιγιμους, μυστικά ή παρερμηνείες. Η ανατροφοδότηση, είναι ένας κεντρικός μηχανισμός σε όλες τις λειτουργικές επικοινωνίες, δηλαδή η ικανότητα των μελών να εκφράσουν μεταξύ τους τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους.

«Επομένως, βασικά χαρακτηριστικά που θα πρέπει να διέπουν ένα θετό ζευγάρι είναι:

- 1) Ενδιαφέρον για την οικογενειακή ενότητα και την ενδοοικογενειακή συνεργασία.
- 2) Αποτελεσματική επικοινωνία και ευαισθησία ακρόασης.
- 3) Δυνατοί συναισθηματικοί δεσμοί μεταξύ των μελών.
- 4) Αίσθηση του παιχνιδιού και του χιούμορ.
- 5) Γνώση και μετάδοση του σωστού και του λάθους.
- 6) Αμοιβαίος σεβασμός για το κάθε μέλος.
- 7) Ευελιξία στην εκτέλεση των οικογενειακών ρόλων.
- 8) Συμμετοχική δραστηριότητα στον ελεύθερο χρόνο.
- 9) Αναζήτηση βοήθειας όταν χρειάζεται
- 10) Ικανότητα διατήρησης σχέσεων έξω από την οικογένεια

Είναι γεγονός ότι είναι αδύνατο ένα υποψήφιο θετό ζευγάρι να κατέχει όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά. Η κοινωνική λειτουργός που εργάζεται με υποθέσεις, δεν θα πρέπει να ψάχνει για τις «ιδανικές οικογένειες», δεν θα πρέπει να βασίζεται σε μεμονωμένα στοιχεία αλλά σε όλους τους παράγοντες που συνθέτουν την εικόνα του ζεύγους»¹⁸

¹⁸ Τασούλα Ι. Κουσίδου, «η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και στην αναδοχή»,σελ.93,Αθήνα 1989.Κέντρο βρεφών «Η Μητέρα».

3.2 ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Η απόφαση του ζεύγους να υιοθετήσει μπορεί να έχει διάφορα κίνητρα συνειδητά ή ασυνειδητά. Μπορεί οι γονείς να επιθυμούν να πάρουν ένα παιδί για να δώσουν και να πάρουν αγάπη και να ζήσουν την εμπειρία των γονέων. Μπορεί να θέλουν παιδί γιατί είναι κοινωνικά αποδεκτό να έχει μια οικογένεια παιδιά. Ένας ακόμα λόγος, θεωρείται η διατήρηση του γάμου με το παιδί για να τους κληρονομήσει, γηροκομήσει, για την κάλυψη διάφορων συναισθηματικών αναγκών.

«Επίσης, υπάρχει η πιθανότητα να θέλουν να αντικαταστήσουν ένα παιδί που έχασαν ή έχει μια ανίατη ασθένεια με το υιοθετημένο παιδί.»¹⁹ Πολλές είναι εκείνες οι περιπτώσεις όπου τα κίνητρα έχουν παιδοκεντρικό χαρακτήρα. «Οι θετοί γονείς αισθάνονται την υιοθεσία σαν προσφορά προς το παιδί που έχει ανάγκη από οικογένεια. Είναι απολύτως φυσικό και θεμιτό ένα ζευγάρι να θέλει να υιοθετήσει ένα παιδί υγιές, κατά προτίμηση βρέφος με ομαλό οικογενειακό ιστορικό. Ένα παιδί που θα ταιριάζει με την εικόνα του φυσικού παιδιού που προσδοκούσαν να αποκτήσουν. Είναι γεγονός ότι ζευγάρια που κινούνται από παιδοκεντρικά κίνητρα, συχνά δέχονται να υιοθετήσουν παιδιά με ειδικές ανάγκες ή προβλήματα».²⁰

«Ένα σημαντικό «υγιές κίνητρο» είναι η αγάπη προς τα παιδιά και η ικανοποίηση του ενστίκτου μητρότητας και πατρότητας. Οι μητέρες σε σύγκριση με τους πατέρες έχουν περισσότερα κίνητρα υιοθεσίας. Σε μια έρευνα στην Αγγλία ευρέθη ότι ο πατέρας χρειάζεται περισσότερο χρόνο να υποδεχθεί συναισθηματικά το παιδί αλλά από τη στιγμή που θα πραγματοποιηθεί η αποδοχή, οι σχέσεις του με το παιδί έχουν σταθερότερες βάσεις.»²¹

Παράλληλα, ένα παιδί, σύμφωνα με την άποψη πολλών θετών ζευγαριών, δίνει σκοπό στην ζωή, μια απασχόληση, ένα ενδιαφέρον. «Χαρακτηριστικές είναι εκφράσεις όπως: «Υιοθετήσαμε για να έχει η ζωή μας ένα σκοπό», «Όταν δεν υπάρχει παιδί στην οικογένεια δεν έχουν προορισμό οι γονείς», «Θέλουμε να ασχοληθούμε με την ανατροφή ενός παιδιού για να φέρουμε στην κοινωνία ένα σωστό άνθρωπο», «Η ζωή μας ήταν χωρίς παιδιά.»»²² Όλες οι παραπάνω σκέψεις, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ένα παιδί συμβάλει στην ολοκλήρωση της οικογένειας,

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που οι γονείς παρακινήθηκαν να υιοθετήσουν από άλλα φιλικά πρόσωπα που έχουν ήδη υιοθετήσει. Αρχίζει μια διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών ως προς την υπηρεσία που θα πρέπει να αποφανθούν, την διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθήσουν, τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που έχει μια υιοθεσία.

¹⁹ Τασούλα Ι. Κουσίδου. «Το απροστάτευτο βρέφος», Επανεκδοση 1974, σελ. 84.

²⁰ Τασούλα Ι. Κουσίδου. «Εκλογή», Απρίλιος, Μάιος, Ιούνιος 1988, σελ. 62.

²¹ MC Whinnic, Alexia, Adopted Children: How they grow up, London 1967.

²² Ιωάννου Ν. Παρασκευοπούλου. «Εμπειρίες και απόψεις των θετών γονέων για την υιοθεσία» Εκδόσεις Πουρναράς 1971 σελ. 26.

3.3 Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΒΑΘΜΟΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

«Η σημερινή κατάσταση των θετών οικογενειών και η ικανοποίησή τους από την υιοθεσία, έχει να κάνει με τα κίνητρα υιοθεσίας που είχαν οι υποψήφιοι θετοί γονείς. Η προσαρμογή των μελών στην νέα οικογένεια που δημιουργήθηκε με την υιοθεσία ήταν ικανοποιητική σύμφωνα με την έρευνα που διεξήχθη με ελληνοαμερικάνους στις Η.Π.Α.»²³

Οι θετοί γονείς, ανέφεραν ότι η υιοθεσία άλλαξε τη ζωή τους προς το καλύτερο. Οι σχέσεις του ζευγαριού καλυτέρευσαν, οι διαφωνίες και οι συγκρούσεις μειώθηκαν. Το παιδί ήταν ένας κρίκος που τους ένωσε. Παράλληλα, ένιωσαν ολοκληρωμένοι και βρήκαν νόημα, ενδιαφέρον στη ζωή τους.

«Είναι γεγονός, ότι οι υποψήφιοι θετοί γονείς που ένιωσαν την υιοθεσία ικανοποιητική, σαν θεσμός που τους οδήγησε στην ολοκλήρωσή τους, είχαν σαν κίνητρο την ανάγκη να δώσουν και να πάρουν αγάπη από ένα παιδί. Ενώ αντίθετα σε περιπτώσεις όπου η μητέρα επιθυμεί αγόρι και υιοθετεί κορίτσι, η μητέρα αναφέρει «δεν πήρα το παιδί που ήθελα».²⁴ Στην συγκεκριμένη οικογένεια δημιουργούνται προβλήματα στην σχέση θετού παιδιού και θετής μητέρας. Επίσης, όταν η υιοθεσία πραγματοποιείται για την διατήρηση του γάμου, για τη διάσωση των συζυγικών σχέσεων, όταν το παιδί είναι με ειδικές ικανότητες ή αντιμετωπίζει προβλήματα υγείας. Αν οι γονείς δεν είναι ώριμοι ως προς το θέμα της υιοθεσίας, κουράζονται, δυσανασχετούν και περιμένουν ανταπόκριση, ανταμοιβή όλης αυτής της προσπάθειας που πραγματοποιούν μεγαλώνοντας ένα παιδί με ειδικές ικανότητες.

«Ο βαθμός ικανοποίησης των θετών γονέων από την υιοθεσία έχει άμεση σχέση με την ωριμότητα, συνειδητοποίηση και οι λόγοι που συντρέχουν για την υιοθεσία. Από μια έρευνα που έγινε διαπιστώθηκε ότι από 62 περιπτώσεις υιοθεσίας, οι 56 θετοί γονείς απάντησαν αυθόρμητα ότι θα υιοθετούσαν παιδί. Οι 37 θα υιοθετούσαν παιδί σαν αυτό που είχαν. Οι 10 θα έπαιρναν και δεύτερο παιδί και οι 8 περιπτώσεις που είχαν αγόρι θα υιοθετούσαν κορίτσι.»²⁵

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ²⁶

Περίπτωση 1^α: (Το θετό παιδί είναι κορίτσι, 7 ετών, υιοθετηθεί 6 ετών και 2 μηνών και διαμένει με την οικογένεια περίπου 1 έτος). Το παιδί υιοθετηθεί μεγάλο και παρουσίαζε προβλήματα προσαρμογής. Δεν είχε παραστάσεις του κόσμου. Πηδούσε τους τοίχους. Το ίδιο το παιδί παραδέχεται ότι κάνει σκανδαλιές και είναι «κακό παιδί» και στο σπίτι και στο σχολείο. Είναι απαιτητικό στις επιθυμίες του και πρωτόγονο στις αντιδράσεις του. Η μητέρα του δήλωσε τα εξής : «Μετά την υιοθεσία αναστατώθηκε η ζωή μου. Λίγο έλειψε να χωρίσω με τον άντρα μου. Ποτέ δεν είχαμε αλλάξει κουβέντα και τώρα μαλώναμε. Δεν ξέραμε τι να κάνουμε, πώς να αντιμετωπίσουμε το παιδί. Δεν είχε ησυχία ούτε την ημέρα ούτε τη νύχτα. Ήταν εντελώς ακοινωνήτο, του κάνανε εντύπωση όλα όσα έβλεπε και αντιδρούσε πολύ παράξενα(έτρεχε στον δρόμο μπροστά στα αυτοκίνητα, ήθελε να πηδήσει από τη βεράντα, αγκάλιαζε τους ξένους ανθρώπους στο σπίτι ή στο δρόμο, φιλούσε τους άνδρες με λαχτάρα). Προσπαθούσε να προκαλεί την προσοχή μου, συνεχώς με ρωτούσε: «με αγαπάς μαμά», και με αγκάλιαζε. Δεν με άφηνε να ησυχάσω. Έπαθα νευρικό κλονισμό. Έκλαιγα καθημερινώς. Το αγαπήσαμε όμως πάρα πολύ, διότι είναι πολύ έξυπνο και

²³ Scordy, A. Vane, J.P. "Study of adoption", σελ.63.

²⁴ Ιωάννου Ν. Παρασκευόπουλου. «Εμπειρίες και απόψεις των θετών γονέων για το θεσμό της υιοθεσίας» Εκδόσεις Πουρναράς,1971 σελ.87

²⁵ Ιωάννου Ν. Παρασκευόπουλου. «Εμπειρίες και απόψεις των θετών γονέων για το θεσμό της υιοθεσίας» Εκδόσεις Πουρναράς,1971 σελ.90.

²⁶ Ιωάννου Ν. Παρασκευόπουλου. «Εμπειρίες και απόψεις των θετών γονέων για τον θεσμό της υιοθεσίας», Εκδόσεις Πουρναράς,1971.

όμορφο κορίτσι. Καταλάβαμε ότι η άσχημη συμπεριφορά του οφείλεται στις κακές συνθήκες, κάτω από τις οποίες έζησε στο ίδρυμα. Επειδή ήδη άρχισε να αλλάζει προς το καλύτερο, ελπίζουμε ότι θα γίνει καλό παιδί. Τώρα μόλις αρχίσαμε να χαιρόμαστε λίγο, γιατί άρχισε να βελτιώνεται.

Περίπτωση 2η : (Κορίτσι, υιοθετηθεί 20 μηνών, διαμένει με την οικογένεια 4 ½ έτη). Η θετή μητέρα ήθελε να υιοθετήσει αγόρι, επειδή όμως την εποχή εκείνη δεν υπήρχαν αγόρια για υιοθεσία, το ζεύγος υιοθέτησε κορίτσι. Η επιθυμία ήταν τόσο έντονη, ώστε πήρε ένα αγόρι ως τρόφιμο. Το παιδί αυτό έπειτα από λίγο καιρό πέθανε. Έτσι η μητέρα μετά το θάνατο του αγοριού δημιούργησε με την συμπεριφορά της πολλά προβλήματα στο θετό της κορίτσι. Η μητέρα είπε: «Δεν πήρα το παιδί που ήθελα. Αυτό που πήρα ήταν κορίτσι. Εγώ ήθελα αγόρι και έξυπνο. Δεν μου άρεσε καθόλου, δεν ήταν του γούστου μου στην εμφάνιση. Ήταν νευρικό». Το παιδί είναι ένα όμορφο και καλοκαμωμένο κορίτσι (η θετή μητέρα του όμως το περιγράφει ως άσχημο), αλλά αρκετά ζωντανό, ανήσυχο και ζιζάνιο, ζηλεύει τρομερά και είναι πνεύμα αντιλογίας.

Περίπτωση 3^η : (Αγόρι, υιοθετηθεί 1 ½ έτος, διαμένει με την οικογένεια 1 ½ έτος). Οι θετοί γονείς βρίσκονται εν διαστάσει. Το παιδί ζει σε μια γνωστή οικογένεια του πατέρα. Η μητέρα έχει η ίδια μεγαλώσει σε ίδρυμα και έχει σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα. Η υιοθεσία έγινε για να «περιορισθεί» η μητέρα στο σπίτι, γιατί είχε αρχίσει να μην ενδιαφέρεται για τον άντρα της και να αναζητεί ξένες παρέες. Το παιδί τελευταία παρουσιάζει ελαφρές επιληπτικές κρίσεις.

3.4 Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΓΟΝΕΩΝ, ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

3.4.1 Η Προετοιμασία Των Φυσικών Γονέων

Η επιτυχία μιας υιοθεσίας εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από την κατάλληλη προετοιμασία των μελών που συμμετέχουν σε αυτή δηλαδή των φυσικών γονέων, των θετών και του παιδιού.

«Οι φυσικοί γονείς ή συνήθως η μητέρα είναι το τρίτο μέρος του τριγώνου της υιοθεσίας. Οι φυσικές μητέρες που αποχωρίζονται το παιδί τους για υιοθεσία, συνήθως έχουν δυσκολία να ξεχάσουν την εμπειρία αυτή. Τα συναισθήματα που έχουν είναι συνήθως αξεπέραστο θυμό, παθολογικό πένθος, ενοχή, συνεχή αναζήτηση στη ζωή ή στα όνειρα και αναμνήσεις που αναβιώνουν με αφορμή επετείους, όπως ημερομηνία γέννησης του παιδιού.»²⁷ Αυτά τα συναισθήματα φαίνεται να μειώνονται, όσον αφορά τις μητέρες, όταν η απόφαση να δοθεί το παιδί για υιοθεσία ελήφθη ελεύθερα τότε η μητέρα αισθανόταν ότι είχε την δυνατότητα επιλογής και ότι η απόφαση ήταν δική της και δεν της την επέβαλλαν. Επίσης η ανοιχτή υιοθεσία μειώνει κάποια από τα αρνητικά συναισθήματα, διότι οι βιολογικοί γονείς γνωρίζουν τα άτομα που υιοθετούν το παιδί τους και μειώνεται το άγχος τους.

Οι κοινωνικοί λειτουργοί που εργάζονται στον τομέα της υιοθεσίας συγκαταλέγονται μεταξύ των επαγγελματιών (κοινωνικών λειτουργών στα νοσοκομεία, γιατρών, νοσοκόμων, επισκεπτριών και ίσως δικηγόρων), που η δουλειά τους, τους φέρνει σε επαφή με ανύπαντρους γονείς ή άλλους γονείς που σκέπτονται να δώσουν το παιδί τους για υιοθεσία.

«Κατ'αρχήν ο στόχος είναι να βοηθούν τις μητέρες, που συχνά βρίσκονται σε σύγχυση και άγχος και μερικές κατακλύζονται από ενοχές και ντροπή, να ξεκαθαρίσουν τα συναισθήματά τους και τις σκέψεις τους μέσα σε μια υποστηρικτική και όχι κριτική ατμόσφαιρα. Η καλή σχέση του κοινωνικού λειτουργού με τη μητέρα, αν είναι δυνατόν από την εποχή της εγκυμοσύνης, είναι σημαντικός παράγοντας στην εργασία μαζί της ιδιαίτερα όταν η μητέρα δεν έχει κανένα άλλο πρόσωπο να την βοηθήσει».²⁸

Είναι σκόπιμο ο κοινωνικός λειτουργός να επικεντρωθεί κατ'αρχήν στα άμεσα προβλήματα της ίδιας της μητέρας, πρακτικά και συναισθηματικά, ώστε να της δοθεί κάποια ανακούφιση. Μερικές μητέρες μπορεί να χρειάζονται βοήθεια, διαμονή και συντήρηση τους κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης. Μπορεί να θέλουν να το αποκρύψουν από το περιβάλλον τους και τη γειτονιά ή η οικογένειά τους να μη μπορεί να τους προσφέρει στέγη. Η φιλοξενία πριν από τον τοκετό σε ξενώνα για μητέρες και βρέφη, η διαμονή σε φιλική ή σε συγγενική οικογένεια είναι απαραίτητη. Επίσης σημαντική θα ήταν η παροχή προνομιακού επιδόματος αν η μητέρα δεν έχει ασφαλιστική κάλυψη.

Είναι επίσης σύνηθες για μία μόνη μητέρα να έχει τεταμένες σχέσεις με την οικογένειά της που μπορεί να δημιουργήθηκαν ή να επιδεινώθηκαν με την εγκυμοσύνη. Το άγχος μιας εγκύου μπορεί να αυξηθεί από τη στάση και τις πιέσεις της οικογένειας των φίλων. Οι γονείς της μητέρας θα έχουν τις δικές τους αμφιθυμικές και συγκεχυμένες αντιδράσεις στο όλο θέμα και μπορεί να γίνουν υπερβολικά πειστικοί προς την κόρη τους ή προς τους εαυτούς του.

Επίσης είναι σκόπιμη η διερεύνηση της σχέσης της μητέρας με τον πατέρα του παιδιού εφ'όσον η μητέρα το επιθυμεί. Η έγκαιρη συνεργασία με τον πατέρα του παιδιού και η εμπλοκή του στο όλο πρόβλημα και στον προγραμματισμό των αναγκών του παιδιού μπορεί να είναι υποστηρικτική σ'αυτή τη δύσκολη περίοδο που περνάει η μητέρα. Από την άλλη πλευρά η άρνηση του πατέρα να συνεργαστεί και να αναλάβει τις ευθύνες του φέρει τη μητέρα στην πραγματικότητα και αποθαρρύνει τις τυχόν ανεδαφικές προσδοκίες της.

²⁷ Pannor, Baran and Sorosky 1974.

²⁸ John Triseliotis, Τασούλα Ι.Κουσιδου «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και στην αναδοχή», Αθήνα 1989σελ 7

Παράλληλη βοηθιέται η μητέρα να αρχίσει να σκέφτεται τις επιλογές που της προσφέρονται, ειδικότερα σε σχέση με την απόφασή της αν θα κρατήσει το παιδί της ή θα το δώσει για υιοθεσία. Η απόφαση της μητέρας για το μωρό είναι κρίσιμη όχι μόνο για το μέλλον του αλλά και για την συναισθηματική κατάσταση της ίδιας της μητέρας, διότι θα πρέπει να πάρει μια απόφαση που να αισθάνεται ότι θα μπορεί να ζήσει μαζί της για την υπόλοιπη ζωή της. Γι' αυτό χρειάζεται τόσο τα βιώματα της μητέρας από το παρελθόν και τα σημερινά συναισθήματα και επιθυμίες όσο και οι πιθανές συνθήκες ζωής της στο μέλλον.

Είναι δύσκολο να πούμε ποιες μητέρες αποφασίζουν να δώσουν το παιδί τους για υιοθεσία και ποιες αποφασίζουν να το κρατήσουν. Αυτό γενικά εξαρτάται τόσο από τις προσωπικές ανάγκες και επιθυμίες τις μητέρας, συνειδητές ή όχι, όσο και από το πολιτισμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο η εγκυμοσύνη, γέννηση και λοχεία λαμβάνουν χώρα.

«Μελέτες κυρίως των δεκαετιών '40 και '50 περιέγραφαν τις ανύπαντρες μητέρες σαν άτομα με ποικίλα ψυχολογικά προβλήματα και υποστηρίζουν ότι, η εξώγαμη εγκυμοσύνη από πλευράς αιτιολογίας ήταν συνδεδεμένη με αυτά τα προβλήματα ή αποτελούσε το μέσο για την εκδίκηση της μητέρας προς τους γονείς της. Πιο πρόσφατες και έγκυρες μελέτες δείχνουν ότι δεν υπάρχουν διαφορές στη σωματική και ψυχοσυναισθητική υγεία μεταξύ ανύπαντρων και παντρεμένων μητέρων».²⁹

Οι μητέρες δεν θα πρέπει να αισθάνονται ότι οι επιθυμίες τους αγνοούνται ή ότι οι άλλοι αποφασίζουν για τις ίδιες. Πρέπει να ενθαρρύνονται να σκεφτούν το μέλλον του παιδιού και να συμμετέχουν στο προγραμματισμό τους. Αυτό περιλαμβάνει τη συμμετοχή τους στις σκέψεις που γίνονται για την επιλογή των κατάλληλων θετών γονέων. Ανάλογα με τις περιστάσεις μια συνάντηση με τους υποψήφιους θετούς γονείς δεν θα πρέπει να αποθαρρύνεται. Έτσι η μητέρα θα μπορεί να έχει μια εικόνα των ανθρώπων που θα υιοθετήσουν το παιδί της και θα μπορεί να τους εξηγήσει για ποιο λόγο το δίνει για υιοθεσία.

²⁹ John Triseliotis, Τασούλα Ι. Κουσίδου, «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και στην αναδοχή», Αθήνα 1989σελ 9

3.4.2 ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

παλαιότερα το υιοθετημένο παιδί ήταν το υγιές βρέφος των ολίγων μηνών. Είκοσι χρόνια πριν, παιδιά άνω του ενός ή δυο ετών, παιδιά με μικρού βαθμού οργανική ή νοητική μειονεξία, όπου το οικογενειακό τους ιστορικό ήταν , ήταν αδιανόητο ακόμη και να ζητηθούν για υιοθεσία.

«Σήμερα πιστεύουμε ότι η υιοθεσία πρέπει να θεωρείται η λύση για κάθε παιδί το οποίο χρειάζεται μόνιμη προστασία εκτός της οικογένειάς του και έχει την ικανότητα να δημιουργήσει μια σχέση με νέους γονείς».³⁰

«Όταν αναφερόμαστε στην προετοιμασία του θετού παιδιού α) εννοούμε την δημιουργία των κατάλληλων όρων διαβίωσης του παιδιού πριν από την υιοθεσία, β) την συγκέντρωση όλων εκείνων των στοιχείων του παιδιού που θα βοηθήσουν στην εύρεση των κατάλληλων γονέων. Επομένως απαιτείται η συγκέντρωση στοιχείων του οικογενειακού ιστορικού του παιδιού , γ) παρακολούθηση της σωματικής και ψυχικής υγείας του, δ) μελέτη της προσωπικότητας του παιδιού και τις ιδιαίτερες ανάγκες του».³¹

Σημαντικό ρόλο κατέχει ο επαγγελματίας κοινωνικός λειτουργός, ο οποίος συγκεντρώνει στοιχεία που συνθέτουν το κοινωνικό ιστορικό του παιδιού για να εξυπηρετήσει τους εξής σκοπούς: α)δίνεται στους μελλοντικούς γονείς για να γνωρίσουν βασικά χαρακτηριστικά που συνθέτουν την προσωπικότητα του παιδιού. Επίσης, για να μπορέσουν οι θετοί γονείς να απαντήσουν σε μελλοντικά ερωτήματα του παιδιού σχετικά με τους φυσικούς του γονείς. Επίσης ο κοινωνικός λειτουργός έχει το ιατρικό ιστορικό του παιδιού και η αμέσως επόμενη διαδικασία είναι η εύρεση του κατάλληλου ζευγαριού.

Όταν αναφερόμαστε στην μελέτη της προσωπικότητας εννοούμε τα φυσικά χαρακτηριστικά του παιδιού, την ιδιοσυγκρασία του, τις πιθανές αντιδράσεις του σε διάφορες καταστάσεις, σε νέα πρόσωπα , προτιμήσεις και ιδιαίτερες ανάγκες.³² Όλα τα παραπάνω είναι στοιχεία που θα πρέπει να γνωρίζει ο επαγγελματίας κοινωνικός λειτουργός για να προχωρήσει στη διαδικασία της υιοθεσίας ενώ θα πρέπει να γνωρίζει ότι τα παιδιά μπορούν να αναπτυχθούν σε καταπληκτικό βαθμό το καθένα με τον δικό του τρόπο και με τους δικούς του ρυθμούς.

³⁰ Τασούλα Ι. Κουσίδου, «Το απροστάτευτο βρέφος» Επανεκδοση 1974,σελ. 98.

³¹ Τασούλα Ι. Κουσίδου, «Το απροστάτευτο βρέφος» Επανεκδοση 1974,σελ. 98

³² Τασούλα Ι. Κουσίδου, «Το απροστάτευτο βρέφος»,Επανεκδοση 1974,σελ. 100

3.4.3 Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Μια εξίσου σημαντική διαδικασία, θεωρείται η προετοιμασία των θετών γονέων κατά την διάρκεια της κοινωνικής μελέτης και έχει σαν στόχο, να βοηθήσει τους υποψήφιους θετούς γονείς να ετοιμασθούν να γίνουν γονείς.

«Είναι αναγκαίο να αναφερθούν οι φόβοι των θετών γονέων α)πολλά είναι εκείνα τα θετά ζευγάρια που σκέπτονται να αποκρύψουν το γεγονός της υιοθεσίας από τα παιδιά. Αλλάζοντας ακόμα και τόπο κατοικίας, β)διακατέχονται από τον φόβο μήπως και πληγωθούν τα παιδιά τους όταν τους γίνουν γνωστό ότι είναι υιοθετημένα, γ)δεν γνώριζαν ότι θα τα καταφέρουν να νιώσουν το παιδί σαν δικό τους, δ)όταν το παιδί μάθει ότι δεν είναι οι βιολογικοί γονείς του, μπορεί να πάψει να τους αποδέχεται, ε)μήπως το υιοθετημένο παιδί ζητήσει να βρει τους φυσικούς τους γονείς»³³

Όλα τα παραπάνω είναι ανησυχίες και προβληματισμοί που σκέπτονται πάντα οι θετοί γονείς. «Ως προς την προετοιμασία των θετών γονέων, ο Kirk(1970) παρουσιάζει μια μέθοδο της «αυτό-επιλογή», όπου στηρίζεται στην ομαδική εκπαιδευτική μέθοδο για την προετοιμασία των θετών γονέων. Η ομαδική εκπαιδευτική διαδικασία, αναπτύσσει την αυτογνωσία τους, τα κίνητρα, τις ανάγκες τους, ώστε μόνοι τους να αποφασίσουν αν μπορούν να υιοθετήσουν ή όχι. Εάν δεν μπορούν όλοι οι βιολογικοί γονείς να γίνουν και ψυχολογικοί γονείς για τα παιδιά τους, γιατί να μπορούν όλοι οι μη βιολογικοί γονείς να γίνουν ψυχολογικοί γονείς;»³⁴

Επιπλέον, είναι σημαντική η αναφορά της ποιοτικής και ουσιαστικής επικοινωνίας που θα πρέπει να αναπτυχθεί ανάμεσα στον κοινωνικό λειτουργό και στους θετούς γονείς. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη πιστής εμπιστοσύνης στοιχεία που θα διατηρηθούν και μετά την ολοκλήρωση της υιοθεσίας. Η μέθοδος της προετοιμασίας, ενθαρρύνει τους υποψήφιους θετούς γονείς να εξετάσουν τα κίνητρά τους μέσα σε ένα κλίμα ασφάλειας και αμοιβαίας υποστήριξης, να εκτιμήσουν την επιθυμία τους να υιοθετήσουν και ιδιαίτερα παιδιά με ειδικές ικανότητες.

Η αναγνώριση και η αποδοχή το να είναι κανείς ο θετός γονιός είναι διαφορετικό από το να είναι φυσικός, είναι κάτι που οι μελλοντικοί θετοί γονείς θα πρέπει να προετοιμάσουν και να δουλέψουν με το «Εγώ» τους. Όταν όμως το κατορθώσουν, θα είναι σε θέση να ενημερώσουν αργότερα και τα παιδιά τους, όχι μόνο για την υιοθεσία τους αλλά και για την καταγωγή, φυλή, εθνική ομάδα, κουλτούρα τους.

³³ Τασούλα Ι. Κουσίδου, «Το απροστάτευτο βρέφος», Επανάκδοση 1974, σελ.102.

³⁴ John Triseliotis, Τασούλα Κουσίδου «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και στην αναδοχή» Αθήνα 1989σελ.96.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ ΩΣ ΕΝΗΛΙΚΕΣ

4.1 Η διαδικασία ενημέρωσης που ακολουθείται για το υιοθετημένο παιδί.

4.2 Η ψυχολογία των ενήλικων υιοθετημένων

4.3 Τα στάδια αναζήτησης του υιοθετημένου παιδιού

**« Ζητείται οικογένεια να υιοθετήσει αγόρι επτά ετών .
Τηλέφωνο 293226, Λεωφόρος Ιντιάνα , Σικάγο»**

4.1 Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ

Η αποκάλυψη της υιοθεσίας ξεκινά συνήθως από την εποχή που τα παιδιά αρχίζουν να ερωτούν για τα μωρά και το σεξ. Οι θετοί γονείς συνήθως χρησιμοποιούν διάφορους τρόπους για να εισαγάγουν στο παιδί την αντίληψη μιας άλλης οικογένειας, περιλαμβανομένης και της αφήγησης ή ανάγνωσης σχετικών παραμυθιών (βλέπε Craig 1990). «Η αποκάλυψη εισαγάγει στο παιδί την ιδέα της κάποιας διαφορετικότητας για τον εαυτό του, αν και ακόμα δεν κατανοεί το πώς και το γιατί. Η έννοια των δυο οικογενειών, της βιολογικής και της ψυχολογικής, είναι το κεντρικό θέμα στις εξηγήσεις που δίνονται, ενώ παράλληλα τονίζεται και η μονιμότητα της τοποθέτησης που παιδιού στη θετή οικογένεια. Είναι ευθύνη των θετών γονέων να πληροφορήσουν το παιδί για την υιοθεσία του:

Η ενημέρωση πρέπει να γίνεται μέσω μιας διαδικασίας παρά σε «μια και έξω» ευκαιρία. Ούτε θα πρέπει οι γονείς να περιμένουν το παιδί να ρωτήσει. Η ευθύνη είναι δική τους να πάρουν την πρωτοβουλία να εξηγήσουν, να συζητήσουν και να μοιραστούν την πληροφόρηση με το παιδί. Σήμερα περισσότεροι γονείς αναζητούν ευκαιρίες να μιλήσουν και να εξηγήσουν στα παιδιά τους για την υιοθεσία. Η επιφυλακτικότητα μερικών να πάρουν αυτή την πρωτοβουλία δίδεται χαρακτηριστικά στο ακόλουθο σχόλιο:

Ίσως οι γονείς μου περίμεναν από μένα να ρωτήσω και εγώ περίμενα από εκείνους να πάρουν την πρωτοβουλία και τελικά ποτέ δε μιλήσαμε γι' αυτό».³⁵

Κάποια ισορροπία πρέπει να επιτευχθεί μεταξύ της «αποδοχής της διαφοράς» και της «απόρριψης της διαφοράς. Δηλαδή ο θετός γονέας πληροφορεί το παιδί, είναι έντιμος και αληθινός, ακολουθώντας όμως το ρυθμό του παιδιού χωρίς να το βομβαρδίζει με πληροφόρηση. «Η συνεχής υπενθύμιση και έμφαση στην υιοθεσία μεταδίδει το συναίσθημα του παράξενου ή του λάθους. Μερικοί γονείς εγκαταλείπουν γρήγορα την προσπάθεια εάν το παιδί δείξει κάποια απροθυμία να ακούσει ή όταν αισθανθούν ανίσχυροι να το πουν, όταν η κατάσταση είναι έντονα συναισθηματικά φορτισμένη. Αυτό μπορεί να οφείλεται σε μια καλοπροαίρετη αλλά εσφαλμένη επιθυμία να προστατεύσουν το παιδί ή σε σοβαρή ανησυχία και φόβο μήπως δεν τους αγαπήσει και το χάσουν ή και σε βαθύτερες ανάγκες και αναστολές.

Περιπτώσεις στις οποίες υιοθετημένοι έμαθαν για την υιοθεσία τους από άλλες πηγές όπως ληξιαρχείο, συγγενείς, φίλους, γείτονες, στρατό, ήταν γενικά διστακτικοί να ρωτήσουν τους γονείς τους για το θέμα για να μην τους πληγώσουν. Η εμπειρία αυτή, είναι πολύ συγκλονιστική για τα παιδιά και είναι διαπιστωμένο ότι τα θετά παιδιά θα ήθελαν να το είχαν πληροφορηθεί από τους γονείς τους. Μερικές από τις απόψεις τους είναι:

«Ακούγοντάς το από τους ανθρώπους με τους οποίους μεγαλώνεις δεν σε κάνει να αισθάνεσαι ότι είναι κάτι κακό ή τρομερό».

«Θα μπορούσα να τους αγαπήσω και να τους σεβαστώ περισσότερο γιατί θα ήταν ειλικρινείς και τίμιοι μαζί μου».

«Οι γονείς μου θα έπρεπε να είχαν καταλάβει ότι η αγάπη μου για εκείνους δεν θα είχε μειωθεί αν το ήξερα αλλά αντίθετα».

«Η αλήθεια είναι πάντοτε καλύτερη από την εξαπάτηση. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να σβήσει ένα κομμάτι του εαυτού σου, ακόμα και αν είναι ένα πολύ μικρό κομμάτι. Το να θέλεις να μάθεις δεν σημαίνει ότι επιθυμείς να ζήσεις με τους φυσικούς σου γονείς. Απλώς θέλεις να γνωρίσεις τις ρίζες σου».

Επίσης βρήκαμε ότι η μη ενημέρωση για την υιοθεσία, δεν στερεί μόνο τον υιοθετημένο από το δικαίωμά του να γνωρίζει, αλλά συμβάλλει στην εντατικοποίηση της αναζήτησής του. Η

³⁵ John Triseliotis, Τασούλα Ι. Κουσίδου, «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και στην αναδοχή», Αθήνα 1989 σελ.3.

μυστικότητα, η συσκότιση, η ασάφεια, που δυστυχώς πολλές φορές συνοδεύουν την υιοθεσία φαίνεται να δυναμώνουν την περιέργεια και την ανασφάλειά τους.»³⁶

«Είναι συχνά μια μεγάλη δοκιμασία για τους θετούς γονείς, το να πουν στο παιδί τους ότι είναι υιοθετημένο, ακολουθώντας βέβαια τη συμβουλή από τους διάφορους ειδικούς “να κάνετε το παιδί δικό σας”, έτσι πρέπει οι ίδιοι με κάποιο τρόπο να το πληροφορήσουν πως δεν είναι. Οι περισσότεροι δεν θέλουν να το παραδεχτούν, ούτε καν στον ίδιο τους τον εαυτό. Αυτό είναι γνωστό “ως διπλή δέσμευση”.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

Η Εντιτ θυμάται ότι η κόρη της, όταν ήταν 7 χρονών, είδε μια έγκυο συγγενή τους και ρώτησε “μεγάλωσα και εγώ στην κοιλιά σου”; “ήταν πολύ οδυνηρό να είμαι αναγκασμένη να της πω όχι, να πρέπει να παραδεχτώ ότι κανένα μωράκι δεν μπορούσε να μεγαλώσει στη μήτρα μου. Δεν φάνηκε να την ενόχλησε. Ενόχλησε όμως εμένα”.

Οι θετοί γονείς δίνουν πάντα μεγάλη έμφαση στο πότε να το πουν λες και υπάρχει μια μαγική στιγμή, όπως τα παραμύθια, που μπορεί κάποιος να αποκαλύψει, τόσο σημαντικές πληροφορίες χωρίς καμιά συνέπεια. Πόσο όμορφο θα ήταν το παραμύθι της υιοθεσίας αν αμέσως μετά το κακό ξωτικό που πλησιάζει στην κούνια και με θυμωμένο ύφος ξεστομίζει την κατάρα “κάποια μέρα θα μάθεις ότι είσαι υιοθετημένο”, έρθει κοντά του το καλό ξωτικό και του πει “αυτός όμως ποτέ δεν θα σου δημιουργήσει πρόβλημα».³⁷

Οι κοινωνικοί λειτουργοί χρησιμοποιούσαν τη φράση ότι αν το έλεγαν στα παιδιά τους **νωρίς** δεν θα δημιουργούσαν πρόβλημα. «Αυτή η σχολή **το να το πούμε νωρίς** άνθισε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο και φαίνεται ότι εμπνεύστηκε από τον ψυχίατρο Robert Nait, ο οποίος είπε ότι θα ανακούφιζε τους γονείς από το **συνεχές άγχος** ότι το παιδί τους μπορεί να το άκουγε από κάποιο τρίτο με επακόλουθο **τον κλονισμό στα λόγια και στην εμπιστοσύνη τους**. Τους διαβεβαίωσε επίσης όλους ότι το παιδί κατά πάσα πιθανότητα θα το σκεφτόταν λίγο και μετά θα το ξεχνούσε.

Τα τελευταία χρόνια όμως, οι ειδικοί έχουν αρχίσει να αμφισβητούν το κατά πόσο είναι σωστό να το λέμε νωρίς. «Υπάρχει τώρα μια σχολή το να το πούμε αργά η οποία πιστεύει πως ο υιοθετημένος μέχρι να κλείσει τα 6 του χρόνια δεν διαθέτει την απαραίτητη ψυχική δύναμη για να αντιμετωπίσει αυτή την πληροφορία. Αναλυτές όπως τον Herbert Weider λένε ότι όταν ένα παιδί κάνει ερωτήσεις σχετικά με την σύλληψή του, στην ηλικία των 4 ετών ζητάει μια γενική πληροφορία και όχι απαραίτητα το πώς δημιουργήθηκε. Πιστεύει ότι τα παιδιά τα οποία το έχουने μάθει νωρίς, κουβαλάνε το βάρος αυτής της γνώσης η οποία μπορεί να τα εμποδίσει να μάθουν άλλα πράγματα και να τα κάνουν να ξοδεύουν πολύ ενέργεια σε φαντασιώσεις, χαμηλή επίδοση στο σχολείο και μαθησιακά προβλήματα μπορεί να είναι το αποτέλεσμα αυτής της γνώσης».³⁸

Μερικοί θετοί γονείς όταν ενημερώθηκαν να το πουν αργότερα, ένοιωσαν ότι εξαπατήθηκαν. «Ο Weider δηλώνει ότι κανείς δεν ξέρει ποια ηλικία είναι η καλύτερη- κίνδυνοι υπάρχουν έτσι και αλλιώς. Δεν υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες. Μπορείς μόνο να εντοπίσεις τα προβλήματα όπως αυτά εμφανίζονται καθώς μεγαλώνεις το παιδί. Αν ο πεις όταν είναι 6 μηνών δεν θα καταλάβει τίποτα, μπορεί οι γονείς να νοιώσουν καλύτερα αλλά το παιδί δεν θα επηρεαστεί καθόλου. Στον 1 ½ χρόνο ή στα 2 το παιδί δεν θα λάβει το μήνυμα που προσπαθεί να του δώσεις στην πραγματικότητα. Υπάρχει κίνδυνος να το παρεξηγήσει. Μπορεί να λάβει το μήνυμα ότι δεν το **πήραν** αλλά ότι το **έδιωξαν**. Στα 4 του μπορεί να έχει γνωστική ικανότητα να καταλάβει αλλά πάλι είναι δύσκολο να λάβει το μήνυμα».³⁹

³⁶ John Triseliotis, Τασούλα Ι. Κουσιδου, «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και στην αναδοχή», Αθήνα 1989, σελ.165-166.

³⁷ Betty Jean Lifton «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ.290

³⁸ Herbert Weider «On being Told of Adoption» The Psychoanalytic Quarterly46, 1997 σελ.1-22

³⁹ Herbert Weider «On being Told of Adoption» The psychoanalytic Quarterly46, 1997 σελ.46-50

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

«Μια μητέρα αναφέρει ότι: όταν ο γιος μου ήταν 3 χρονών η κοινωνική λειτουργός μας είπε δεν μπορούσαμε να έχουμε άλλο ένα παιδί πριν μιλήσουμε στο πρώτο. Του το είπαμε μόνο και μόνο επειδή έπρεπε. Μετά το παιδί μας άρχισε να φοβάται ότι θα το απήγαγαν. Δεν ήταν έτοιμο για αυτές τις πληροφορίες. Του δημιούργησαν φοβίες. Όλοι μου έλεγαν να το κάνεις με όσο το δυνατό πιο φυσικό τρόπο λέγοντας ότι είσαι το αγαπημένο μου υιοθετημένο μωρό. Δεν ήταν όμως καθόλου φυσικό για μένα να το πω στον Αλέξη στην ηλικία των 3. Πίστευα ότι δεν θα μπορούσε να το καταλάβει. Ήταν πολύ έξυπνος και έκανε συνέχεια ερωτήσεις, αλλά πρόσεξα μια αλλαγή στην προσωπικότητά του μετά. Δεν ήταν πια το χαρούμενο αγοράκι που ήταν μέχρι τότε. Κατάλαβα ότι αισθανόταν πολύ άσχημα εξαιτίας του γεγονός ότι είναι υιοθετημένος. Το κατάλαβα από τις ερωτήσεις που μου έκανε, όπως «γιατί η μητέρα μου;...». τότε τον διέκοπτα και του έλεγα “μα εγώ είμαι η μητέρα σου” και αυτός τότε άλλαζε την ερώτηση: “γιατί με εγκατέλειψε η γυναίκα που με γέννησε”. Ήταν πολύ οδυνηρό τις πρώτες φορές που το έκανε. Ήταν τόσο μικρός. Ο άντρας μου και εγώ κοιτούσαμε ο ένας τον άλλο. Στα 5 του ρώτησε: “που βρίσκεται η γυναίκα που με γέννησε”; Άλλος ένας χρόνος πέρασε και μια μέρα τελείως ξαφνικά και ενώ δεν μιλούσαμε για υιοθεσία άρχισε να προβληματίζεται για κάτι. Πώς έγινα και δεν αποκτήσαμε δικά μας παιδιά; Ποτέ δεν του είπαμε ψέματα. Του είπα ότι τα δίδυμά μας είχαν πεθάνει στη γέννα. Εγώ του απαντούσα πάντα ειλικρινά για οτιδήποτε με ρωτούσε.

“Δεν μπορώ να πω με σιγουριά ότι οφείλεται στο ότι του το είπαμε, αλλά μετά από αυτό άρχισε να βάζει το δάκτυλο στο στόμα του, και τώρα είναι σχετικά ανώριμος για την ηλικία του και δεν τα πηγαίνει καλά στο σχολείο”.

Όταν αυτή η γυναίκα και ο σύζυγός της υιοθέτησαν ένα κοριτσάκι με ιδιωτική υιοθεσία, ήταν αποφασισμένοι να μην κάνουν το ίδιο λάθος.

“Συμφωνήσαμε να της το πούμε αργότερα –πολύ αργότερα” είπε. “Κανονίσαμε όμως να είναι και ο Αλέξη εκεί το απόγευμα που θα την έφερναν στο σπίτι από το νοσοκομείο ο δικηγόρος και η γραμματέας του. Σκεφτήκαμε ότι θα ήταν υπέροχο να μοιραστούμε με το γιο μας την άφιξη της αδερφής του στο σπίτι”.

Αυτό το δεύτερο παιδί, η Τζούντι, στην οποία δεν το είπαν νωρίς, φαίνεται ότι επιβεβαίωσε τις υποψίες τους σχετικά με το ότι δεν ήταν σωστό να λέγεται νωρίς. Απ’ότι έλεγε η μητέρα της, ήταν εύκολο και πάντα χαρούμενο παιδί. Παρ’όλα αυτά, όταν ήταν 7 χρονών, πετάχτηκε ένα βράδυ την ώρα που δείπνου και ρώτησε: “Με είχες στην κοιλίτσα σου;” Η μητέρα της έκπληκτη παραδέχτηκε λέγοντας ότι δεν την είχε και τότε ο Αλέξη έσωσε κάπως την κατάσταση λέγοντας ότι ούτε κι αυτός είχε γεννηθεί μ’αυτό τον τρόπο.

“Ήμουν πολύ ευχαριστημένη με την τροπή που είχαν πάρει τα πράγματα”, είπε η μητέρα, “αλλά λίγο καιρό αργότερα ο Αλέξη μου ομολόγησε ότι όλα αυτά τα χρόνια τον βασάνιζε η φοβία ότι θα τον εγκαταλείπαμε. Όταν τον ρώτησα γιατί, αυτός απάντησε: Να, όπως εγκατέλειψαν την Τζούντι οι γονείς της εκείνο το απόγευμα. Τότε συνειδητοποιήσαμε ότι ο Αλέξη νόμιζε πως ο δικηγόρος και η γραμματέας του ήταν οι πραγματικοί γονείς της. Του εξήγησα ποιοι ήταν και φάνηκε να ηρέμησε λίγο. Δεν είμαι όμως σίγουρη”.

Αυτή η μητέρα δεν ήξερε ούτε πώς αισθανόταν η κόρη της όλο αυτόν τον καιρό. Αν η Τζούντι υποψιαζόταν ότι ο Αλέξη ήξερε κάποιο οικογενειακό μυστικό που δεν ήξερε η ίδια, τότε θα ένιωθε ότι την είχαν αποκλείσει. Και όλα αυτά τα χρόνια που ο Αλέξη κρατούσε κρυφό αυτό το οικογενειακό μυστικό για την Τζούντι, ήταν επίσης αναγκασμένος να κρατάει μέσα του κρυφά τα δικά του ερωτηματικά και τις φοβίες, τις οποίες μπορούσε να εκφράζει ελεύθερα όταν ήταν μοναχοπαιδί.

Σε περιπτώσεις σαν αυτή του Αλέξη και της Τζούντι- όπου η κάθε αποφυγή οδηγεί σε μια καινούργια παγίδα, όπου η επικοινωνία γίνεται δύσκολη – μπορούμε να δούμε τους κινδύνους που ενυπάρχουν στο σύστημα **να το πούμε αργότερα.**⁴⁰

⁴⁰ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999,σελ. 293-295

Διαπιστώνουμε, ότι δεν υπάρχει κάποια ιδανική ηλικία για να το πούμε ούτε και συμφωνία μεταξύ θεραπευτών όσον αφορά στην καλύτερη στιγμή. Υπάρχουν κάποιοι ειδικοί που πιστεύουν ότι δεν πρέπει να το πούμε στο παιδί ποτέ, υπάρχουν αυτοί που θα έλεγαν ψέματα μέχρι να αισθανθούν ότι το παιδί είναι αρκετά μεγάλο για να μάθει, αυτοί που θα του το έλεγαν από την αρχή, αυτοί που θα καθυστερούσαν την αποκάλυψη μέχρι να ρωτήσει το παιδί από μόνο του και αυτοί που θα το έλεγαν στο παιδί μόλις έφτανε στα 5 χρόνια του και δεν είχε ρωτήσει ακόμη.

«Η Betty Jean Lifton υποστηρίζει ότι οι γονείς πρέπει να το πουν μόλις αισθανθούν οι ίδιοι άνετα γι' αυτό, αλλά, αν το παιδί μέχρι την ηλικία των 5 ή των 6 δεν έχει ρωτήσει για το πώς γεννιούνται τα μωρά, θα μπορούσαν να αρχίσουν τη συζήτηση μιλώντας για το πώς υιοθετούνται τα μωρά. Με το να συζητούν για το θέμα αυτό οι γονείς δείχνουν ότι μπορεί με το να είσαι υιοθετημένος να είναι το κάτι το διαφορετικό είναι επίσης κάτι φυσιολογικό σε αυτή τη κοινωνία, και όχι κάτι για το οποίο θα έπρεπε να ντρέπεται κανείς.

Κάτι πολύ σημαντικό είναι ότι δεν υπάρχει μια απόλυτα ορθή άποψη για την ηλικία στην οποία θα πρέπει να το πούμε στο παιδί. Δεν πρέπει κάποιος να ανήκει στη σχολή **να το πούμε νωρίς** ούτε σ' αυτή **να το πούμε αργότερα**, αλλά πρέπει να αποφασίζει αυτό που είναι καλύτερο για τις ανάγκες της δικής του οικογένειας.⁴¹

Υπάρχουν θετοί γονείς που πιστεύουν ότι ξέρουν πολύ λίγα, άλλοι που πιστεύουν ότι ξέρουν πάρα πολλά, άλλοι που δεν το λένε και άλλοι που σκέφτονται τι να τους πουν. Έτσι, παρακάτω θα αναλύσουμε την κάθε άποψη ξεχωριστά, ώστε να διαπιστώσουμε το πόσο σημαντικό είναι να μάθει την αποκάλυψη της Αληθινής Ιστορίας για τον ενήλικα υιοθετημένο ώστε να την αντιμετωπίσει σφαιρικά.

Όταν οι γονείς ξέρουν πολύ λίγα αισθάνονται ότι δεν έχουν αρκετές πληροφορίες για να δώσουν στο παιδί τους. Πολλοί από αυτούς που δίστασαν να ζητήσουν από την κοινωνική λειτουργό περισσότερες πληροφορίες από φόβο μήπως χάσουν το μωρό είναι τώρα κυριευμένοι από άγχος, επειδή δεν μπορούν να δώσουν ικανοποιητικές απαντήσεις στα ερωτήματα των παιδιών τους. Παλαιότερα, η απροθυμία των θετών γονιών να μάθουν και η απροθυμία των υπηρεσιών υιοθεσίας να μιλήσουν βρίσκονται σε απόλυτη αρμονία.

Οι θετοί γονείς αισθάνονταν πλήρης ανακούφιση όταν γνώριζαν όσο το δυνατό λιγότερα για το παιδί τους. Κάποια κυρία είπε: “Σκοπίμως δεν έμαθα τίποτα, έτσι δεν θα έλεγα ψέματα στην κόρη μου, όταν ισχυριζόμουν ότι δεν ξέρω να απαντήσω στις ερωτήσεις της”. Μερικές απόψεις που εξέφρασαν κάποιοι γονείς σχετικά με το αν πρέπει να ξέρουν είναι:

«Από την υπηρεσία υιοθεσιών μας είπαν όλα όσα θεωρούσαν χρήσιμα να ξέρουμε. Τίποτα συγκεκριμένο για το παρελθόν καμία σοβαρή ασθένεια. Για να είμαι ειλικρινής δεν ήθελα να ξέρω.

Ξέρουμε πολύ λίγα πράγματα: ότι οι γονείς της δεν ήταν παντρεμένοι. Ότι η μητέρα της πήγε σε κολέγιο. Δεν ήθελα όμως ποτέ να της πω αυτά τα πράγματα γιατί τότε η μητέρα της θα γινόταν στα μάτια της πω πραγματική και υποθέτω ότι ποτέ δεν θα ήθελα να το κάνω αυτό.

Φοβόμουν ότι θα ανακάλυπτα πάρα πολλά. Ήθελα να παραμείνει το παρελθόν άγνωστο. Ήθελα απλώς να ξέρω τόσες πληροφορίες ώστε να είμαι σίγουρη ότι το μωρό ήταν σχετικά υγιές. Και μόνο που ήξερα ότι οι γονείς του ήταν εβραίοι μου ήταν αρκετό».⁴²

Φυσικά, οι θετοί γονείς με αυτή την άποψη δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι η έλλειψη πληροφοριών για το παρελθόν της ζωής του παιδιού τους είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας που θα εμπόδιζε τα παιδιά τους να γίνουν στο μέλλον ώριμοι, άξιοι εμπιστοσύνης και ευπροσάρμοστοι ενήλικες, ότι αν το παρελθόν τους ήταν κάτι απρόσωπο, θα γινόταν και τα παιδιά τους απρόσωποι άνθρωποι.

⁴¹ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ.297

⁴² Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας», Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ.300

Αξιοσημείωτο είναι εδώ να αναφερθεί ότι οι γονείς που έχουν κάνει διακρατική υιοθεσία, νιώθουν να απειλούνται πολύ λιγότερο από τις ερωτήσεις των παιδιών τους γιατί τόσο ο συναισθηματικός τους κόσμος, όσο η εξωτερική τους εμφάνιση τους διαφοροποιούν από τους πραγματικούς γονείς του παιδιού. Πολλοί από αυτούς έχουν εκφράσει την επιθυμία να πάρουν περισσότερες πληροφορίες αλλά δεν ξέρουν πώς να τις βρουν.

Κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά ότι ακόμη και αν το αποφάσιζαν να πάνε σ' αυτές τις χώρες, θα κατάφερναν να ανακαλύψουν τις ρίζες των παιδιών τους. Είναι πολύ δύσκολο παρ' όλα αυτά έχει γίνει από κάποιους.

Όταν οι γονείς “ξέρουν πάρα πολλά” έχουν την αίσθηση ότι γνωρίζουν πράγματα τόσο αρνητικά που τους απωθεί και μόνο η ιδέα να το αποκαλύψουν στο παιδί τους.

Όμως πρέπει να καταλάβουν το άγχος που έχουν οι υιοθετημένοι να πληροφορηθούν για το παρελθόν τους και έτσι οι γονείς για ένα παραπάνω λόγο δεν θα πρέπει να φορτώνουν ένα μικρό παιδί με δύσκολες πληροφορίες, αλλά θα πρέπει να καθοδηγούνται από αυτό σχετικά με το πότε να του το πουν. «Αν μπορέσουν να ξεπεράσουν τους δικούς τους προβληματισμούς και δεχτούν όλα αυτά που τους συνέβησαν ως “κακή μοίρα”, τότε θα μπορέσουν να παρουσιάσουν την βιολογική μητέρα με συμπάθεια, απεικονίζοντάς τη ως κάποια που δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα εκείνη την περίοδο και όχι ως μια αρνητική φιγούρα. Το παιδί θα μάθει να αποδέχεται όλα αυτά που του συνέβησαν όπως ακριβώς δέχεται το γεγονός ότι είναι ψηλό ή πολύ κοντό εκείνων των άλλων γονιών και θα σχηματίσει μια πραγματική εικόνα για το παρελθόν του.

Συνήθως κανείς δεν μπορεί να ξέρει πάρα πολλά για το παρελθόν αν όσα ξέρει είναι αλήθεια. Οι πληροφορίες συνήθως είναι από δεύτερο χέρι, δικηγόρο, κοινωνικό λειτουργό κλπ.

Μια θετή μητέρα μας λέει ότι:

«Η Εντιτ είναι πολύ χαρούμενη που συνάντησε τη μητέρα του γιου της όταν πήγε και τον πήρε από το νοσοκομείο. Η μητέρα ήταν μια όμορφη γυναίκα γύρω στα είκοσι, η οποία είχε χωρίσει από τον άντρα της. Τα άλλα δυο παιδιά της τα φρόντιζε η γιαγιά, η οποία αρνιόταν να αναλάβει και τρίτο. Έπρεπε λοιπόν η μητέρα ή να γυρίσει στον άντρα της και να φροντίσει όλα τα παιδιά της ή να εγκαταλείψει αυτό το μωρό. “Δεν ξέρω ποια είμαι ή πού πηγαίνω” είπε στην Εντιτ από το κρεβάτι του νοσοκομείου. “Χρειάζομαι χρόνο να βρω τον εαυτό μου”.

Η Εντιτ τη διαβεβαίωσε ότι θα αγαπούσε και θα φρόντιζε το γιο της όσο περισσότερο μπορούσε. Μετά από εκείνη την μέρα όμως απώθησε τελείως από τη μνήμη της αυτή τη σκηνή. “Προσπάθησα να την ξεχάσω, έτσι ώστε να μπορέσω να νιώσω ότι το μωρό ήταν δικό μου” είπε, “Τώρα όμως συνειδητοποιώ ότι η συνάντησή μου μαζί της μου έδωσε μια αίσθηση πραγματικότητας σχετικά με την καταγωγή του γιου μου. Του δίνει μια πραγματική υπόσταση και ένα πραγματικό παρελθόν”». ⁴³

Επιπλέον, όταν οι γονείς δεν το λένε δηλαδή προσπαθούν να αποφύγουν οποιαδήποτε συζήτηση γύρω από το θέμα της υιοθεσίας, αυτοί οι θετοί οι γονείς πιστεύουν πως μπορούν με αυτό τον τρόπο να απαλλάξουν τα παιδιά τους από τον πόνο, αλλά από ότι φαίνεται, οι ελπίδες που έχουν είναι φρούδες και κανείς, ούτε καν ένας γονιός δε θα έπρεπε να έχει το δικαίωμα να ανακατεύεται στην ιστορία του παιδιού του. Σημαντικό, όμως σ' αυτή την περίπτωση είναι να διατηρηθεί αυτή η μυστικότητα.

Στο παρελθόν, πολλές μητέρες ήταν αυτές που έβαζαν μαξιλάρια κάτω από τη φούστα τους για να φαίνονται ότι είναι έγκυες και μετά έφερναν στο σπίτι από το νοσοκομείο το μωρό κάποιας άλλης. Οι περισσότεροι θετοί γονείς εμπιστεύονται τους συγγενείς, τους φίλους, έτσι ώστε να είναι διακριτικοί για να μην μιλήσουν. Όμως δεν είναι εύκολο να επιβάλλεις αυτούς τους περιορισμούς στα παιδιά.

Μια υιοθετημένη μας λέει:

“Μια μέρα έπαιζα με τις φίλες μου στο δρόμο ποδόσφαιρο με ένα τενεκεδένιο κουτάκι και μια από αυτές μου λέει: Έχω να σου πω ένα μεγάλο μυστικό που δεν πρέπει να το ξέρεις. Φυσικά,

⁴³ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας», Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ.303

ήθελα να μάθω τι ήταν αυτό και έτσι μετά εκείνη μου είπε: *Ή μάλλον...όχι, καλύτερα να μην σου το πω. Είναι κακό. Θα φύγεις από το σπίτι σου- θα κλαις για όλη την υπόλοιπη ζωή σου.* Κι εγώ της είπα: *Δεν πειράζει, πες μου.* Εκείνη συνέχισε: *Είσαι υιοθετημένη.* Εγώ: *Και λοιπόν;* Εκείνη: *Ο μπαμπάς σου το είπε στον μπαμπά μου και ο μπαμπάς μου στην μαμά μου και η μαμά μου σ'έμένα και τώρα εγώ το λέω σ'εσένα. Και εσύ και ο αδερφός σου είστε υιοθετημένοι.* Εγώ: *Και λοιπόν;* Εκείνη: *Απλώς νόμιζα πως θα ήθελες να το ξέρεις. Δε θα βάλεις τα κλάματα;*⁴⁴

. Στις μέρες μας, θα ήταν προτιμότερο οι θετοί γονείς, να συνειδητοποιήσουν την αξία που έχει για τα παιδιά τους να στηρίζουν την ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, την αλήθεια για την καταγωγή τους, τα ήθη-έθιμα, αυτό να κάνει σταθερή και πιο ουσιαστική τη σχέση τους. Είναι καιρός, να σκεφτούμε έναν εντελώς πιο καινούργιο τρόπο προσέγγισης του παιδιού.

Πιστεύουμε ότι το θέμα της αποκάλυψης της αλήθειας πρέπει να το αντιμετωπίσουμε σφαιρικά. Οι γονείς δεν πρέπει να σκέφτονται τι να πουν, αλλά θα πρέπει να πουν την αλήθεια χωρίς δισταγμούς. Δεν είναι τόσο σημαντική η στιγμή της αποκάλυψης, αλλά ο τρόπος με τον οποίο θα γίνει.

Είναι διαπιστωμένο, ότι σε οποιαδήποτε ηλικία και αν είναι το παιδί, σίγουρα θα καταλάβει πως νιώθει ο γονέας του π.χ. άνετα ή άβολα. Αν οι γονείς είναι διστακτικοί και επιφυλακτικοί θα είναι και αυτό το ίδιο. Σημασία έχει να το δουν με ειλικρίνεια έτσι ώστε να αναπτυχθεί θετικά η σχέση παιδιών-γονέα. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει αρχικά οι θετοί γονείς να δεχτούν την πραγματικότητα, ότι δεν είναι βιολογικοί γονείς, έτσι να μπορέσουν να δεχτούν την διαφορετικότητα που έχουν από μια φυσική οικογένεια. Δεν χρειάζονται άλλες ψεύτικες ιστορίες το να πεις την αληθινή ιστορία αυτό είναι και το θεμέλιο στη σχέση του παιδιού-γονέα.

«Γενικά το θέμα της αποκαλύψεως της αλήθειας στο παιδί είναι το πιο νευραλγικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι θετοί γονείς. Οι απαντήσεις τους δείχνουν άγχος, φόβο και σύγχυση. Το άγχος των γονέων σχετικά με το θέμα της αποκαλύψεως της αλήθειας στο παιδί είναι απερίγραπτο».⁴⁵

«Οι γονείς, για να μπορέσουν να πάρουν παιδί, υπόσχονται ότι θα αποκαλύψουν στο παιδί την θετή του ιδιότητα, όσο πιο σύντομα γίνεται, όμως, γεγονός είναι ότι, αργότερα αρνούνται να πραγματοποιήσουν την υπόσχεση αυτή και το αναβάλλουν διαρκώς. Οι θετοί γονείς δεν είναι προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουν τον νέο τους ρόλο και αντιμετωπίζουν την υιοθεσία και τα θετά παιδιά με το να απορρίπτουν την διαφορά μεταξύ θετής και φυσικής οικογένειας. Αλλά υπάρχουν και θετοί γονείς που αντιμετωπίζουν το θέμα αυτό αποδεχόμενοι την ιδέα ότι δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ φυσικής και θετής οικογένειας. Φαίνεται ότι γονείς και παιδί, με το πέρασμα του χρόνου, συνδέονται στενά και το παιδί παύει γι' αυτούς πλέον να είναι ξένο».⁴⁶

Αρκεί όμως, να έχει αναπτυχθεί αμοιβαία σχέση. Το παιδί, να γνωρίζει την αλήθεια για το τι είναι δικαίωμά του. Τέλος, ο κοινωνικός λειτουργός, είναι καλό να παρακολουθεί την εξέλιξη της υιοθεσίας και να βοηθάει τους γονείς να αντιμετωπίσουν με ανάλογη ψυχραιμία και αντικειμενικότητα, οποιαδήποτε προβλήματα παρουσιαστούν.

⁴⁴ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ.304

⁴⁵ Ιωάννη Ν.Παρασκευοπούλου, «Εμπειρίες και απόψεις των θετών γονέων για το θεσμό της υιοθεσίας», Εκδόσεις Πουρναρά 1971 σελ.74.

⁴⁶ Ιωάννη Ν.Παρασκευοπούλου, «Εμπειρίες και απόψεις των θετών γονέων για το θεσμό της υιοθεσίας», Εκδόσεις Πουρναρά 1971 σελ.75.

4.2 Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΩΝ

Ο υιοθετημένος ενήλικος είναι το παιδί το οποίο έχει μεγαλώσει τώρα πια, παρόλο που είναι πολύ δύσκολο να διακρίνουμε που ακριβώς τελειώνει το ένα στάδιο και που αρχίζει το άλλο.

«Μέχρι να δημιουργηθεί ο σύλλογος τους, οι υιοθετημένοι ζούσαν απομονωμένοι μέσα στις θετές τους οικογένειες, κάνοντας απεγνωσμένες προσπάθειες να γίνουν μέλη της. Όταν φτάσουν στο στάδιο της ενηλικίωσης τότε συνειδητοποιούν πως το ότι δε βρίσκονται εκεί όπου ανήκουν πραγματικά, είναι ένα μοναδικής σημασίας χαρακτηριστικό της ύπαρξής τους, νιώθουν έντονη την ανάγκη να κάνουν σαφή τη διαφορά τους από τους άλλους ανθρώπους».⁴⁷

«Επιπλέον, πολλοί αναλυτές, υποστηρίζουν ότι οι ενήλικες υιοθετημένοι θα μπορούσαν να καταταχθούν στην κατηγορία που ο Φρόιντ⁴⁸ την ονομάζει “εξαιρέση”, ευνοώντας τους ανθρώπους που στην παιδική τους ηλικία υπέστησαν κάποια στέρηση, αισθάνονται ότι έχουν διαφορετικούς κώδικες αντίληψης της πραγματικότητας σε σχέση με τους άλλους».

Επίσης ανάλογα με την ψυχολογία τους, μπορούμε να τους χαρακτηρίσουμε ως **καλούς υιοθετημένους**, που είναι πάντα ήρεμοι, υπάκουοι, δεν κάνουν πολλές ερωτήσεις και καταλαβαίνουν απόλυτα την ανάγκη των γονιών τους να πιστέψουν ότι δεν είναι υιοθετημένοι ή ως τους **κακούς υιοθετημένους**, που είναι επαναστάτες και συμπεριφέρονται συνεχώς άσχημα στο ευρύ περιβάλλον όπως στο σπίτι, σχολείο κ.ά.

«Καθώς μεγαλώνουν οι υιοθετημένοι, ζουν σε μια κατάσταση σύγχυσης, την οποία καταπιέζουν μέσα τους, ανάλογα πάντα με το δέσιμο που έχουν με τους θετούς γονείς, οι οποίοι γονείς, όπως όλοι οι γονείς έχουν ξεσπάσματα θυμού, τα οποία δεν μπορούν να ελέγξουν. Κατά τη διάρκεια αυτής της σύγχυσης, οι υιοθετημένοι αντιδρούν σαν κακοί ή καλοί υιοθετημένοι π.χ. όταν αντιδράσουν σαν καλοί υιοθετημένοι τότε τα άτομα υπενθυμίζουν στον εαυτό τους ότι το σπίτι των γονιών τους είναι το καταφύγιο μέσα στον επικίνδυνο κόσμο που έχουν χαθεί ήδη μια φορά στο παρελθόν. Ενώ, όταν αντιδράσουν σαν κακοί υιοθετημένοι, έχουν την ιδέα ότι είναι φυλακισμένοι σ’ αυτό το σπίτι και φαντάζονται ότι οι πραγματικοί γονείς τους, τους αναζητούν».⁴⁹

Αυτή η δυσαρέσκεια οδηγεί σε θυμό, σε ξεσπάσματα οργής προς τους θετούς γονείς καθώς δεν υπάρχει άλλος στόχος. «Δεν έχουν όμως πιθανότητα να κερδίσουν αν εκφράσουν το θυμό τους, μετά θα νιώθουν ενοχές. Αν πάλι αναγκαστούν να νιώσουν ενοχές τότε θυμώνουν. Πράγματι είναι απόλυτα σίγουρο ότι όλοι οι υιοθετημένοι σε κάποια στιγμή ταλαντεύονται ανάμεσα σ’ αυτές τις δυο καταστάσεις. Οι κακοί υιοθετημένοι δεν μπορούν να απαλλαγούν από το αίσθημα έλλειψης συνδέσμου. Δεν μπορούν να το ανεχτούν αυτό με τίποτα, συμπεριφέρονται άσχημα για να δείξουν ότι είναι ζωντανό και ότι υπάρχουν. Τα αγόρια κλέβουν, βάζουν φωτιές, παίρνουν ναρκωτικά ή το σκάνε από το σπίτι. Τα κορίτσια παίρνουν παραισθησιογόνα χάπια, κλέβουν ή το σκάνε από το σπίτι, μπορεί όμως και να μην έχουν κανένα φραγμό στην σεξουαλική τους ζωή και να μείνουν έγκυες».⁵⁰

Φυσικά, οι περισσότεροι υιοθετημένοι, βρίσκονται ανάμεσα στον καλό και στον κακό υιοθετημένο, χωρίς να καταπιέζουν τελείως τα συναισθήματά τους, αλλά και χωρίς να φτάσουν σε ακραία συμπεριφορά

Σε κάποια στιγμή οι καλοί υιοθετημένοι συνειδητοποιήσουν ότι η άρνησή τους δεν τους εξυπηρετεί πουθενά αλλά τους εμποδίζει και οι κακοί υιοθετημένοι πάντως να νιώθουν την ανάγκη να εκδικηθούν και να επαναστατήσουν μόλις μάθουν κάποια στοιχεία για το παρελθόν τους.

«Επίσης σημαντικό ρόλο στην υιοθεσία και στην ψυχολογία του ενήλικου υιοθετημένου παίζει η ανάπτυξη της ταυτότητάς του. Η ταυτότητα και η αίσθηση του εαυτού, είναι πολύ δύσκολες

⁴⁷ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας», Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ. 111.

⁴⁸ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ. 112.

⁴⁹ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ. 106

⁵⁰ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας», Εκδόσεις Κέδρος 1999, σελ. 106-107

έννοιες για να προσδιοριστούν και να μετρηθούν. Για μας η ταυτότητα είναι το αποτέλεσμα πολλαπλών συναισθηματικών, κοινωνικών και πολιτισμικών επιδράσεων που μαζί με τα φυσικά και προσωπικά στοιχεία του ατόμου και τις αντιδράσεις του σε σχέση με τις αντίστοιχες επιδράσεις συνενώνονται για τη δημιουργία ενός ενιαίου και ολοκληρωμένου εαυτού. Η προσωπική και κοινωνική ταυτότητα, σημαίνει το είδος της επίγνωσης που όλοι κουβαλάμε μέσα μας, για το ποιο είμαστε και το είδος της εικόνας που έχουμε για τον εαυτό μας. Η αίσθηση της ταυτότητας χαρακτηρίζεται από ισχυρά συναισθήματα ασφάλειας και ένταξης, καθώς και από αντίληψη του εαυτού ως ατόμου, μοναδικού διαφορετικού από τα άλλα, συγχρόνως όμως, μέρος της ανθρώπινης κοινότητας. Όσο μικρότερο το παιδί βρεθεί σε μια οικογένεια τόσο περισσότερο θα επηρεαστεί από αυτή την οικογένεια στην οικοδόμηση της προσωπικότητάς του. Το είδος της ταυτότητας ή της προσωπικότητας που θα αναπτύξει θα επηρεαστεί πάρα πολύ από την ποιότητα των οικογενειακών εμπειριών, που θα επηρεάσει άμεσα την ψυχολογία του.

Ο τρόπος τώρα που οι άλλοι μας βλέπουν μπορεί να επηρεάσει τις εικόνες που αναπτύσσουμε για τον εαυτό μας. Αυτή είναι μια σημαντική έννοια για το πώς η στάση των συνομηλίκων και της κοινωνίας για τις μειονότητες, όπως είναι τα υιοθετημένα άτομα μπορεί να έχουν ζωτικής σημασίας επιπτώσεις στην αντίληψη του εαυτού τους, της προσωπικότητάς τους και της ψυχολογίας τους, μπορεί να θεωρούνται ως 'κατώτεροι' ή όχι 'σωστοί άνθρωποι', διότι φαίνεται να αποτυχαίνουν να ανταποκριθούν στα πρότυπα προσδοκιών της κοινωνίας.»⁵¹

Πάρα πολύ μεγάλη σημασία στην αίσθηση ταυτότητας του θετού ατόμου, έχουν το παρελθόν και οι πληροφορίες για τη γενεαλογία. Οι μελέτες, μας έχουν επιβεβαιώσει ότι όλα τα υιοθετημένα άτομα, έχουν μια βαθιά συναισθηματική και κοινωνική ανάγκη και περιέργεια να γνωρίζουν και την οικογενειακή καταγωγή τους και τους λόγους που δόθηκαν για υιοθεσία. Αυτή η πληροφόρηση τους είναι απαραίτητη για να συμπληρώσουν την εικόνα του εαυτού τους, που αυτό θα επηρεάσει θετικά την ψυχολογία τους. Η ανάγκη να πληροφορηθούν δεν είναι ίδια με την επιθυμία να αναζητήσουν κάποιο μέλος της βιολογικής τους οικογένειας αν και αυτό είναι επίσης πολύ πιθανό. Η ικανότητα της ανάγκης για πληροφόρηση, καθιστά τα υιοθετημένα άτομα, ικανά να φέρουν σε πέρας δυο σημαντικά έργα.

Το πρώτο είναι η αποδοχή από τον υιοθετημένο του στοιχείου της απόρριψης από τη φυσική οικογένεια, που υπονοείται στην υιοθεσία και σε άλλες περιπτώσεις παιδιών που αποχωρίζονται από τους φυσικούς γονείς. Επακόλουθο είναι το συναίσθημα της απώλειας. Από τον τρόπο που εξελίσσεται η υιοθεσία, από τις εξηγήσεις που δόθηκαν στο παιδί για τις συνθήκες υιοθεσίας του και από τα μηνύματα που του μεταδίδονται για τη φυσική του οικογένεια, εξαρτάται το πόσο καλά ή όχι θα επουλωθεί αυτό το τραύμα.

Είναι σίγουρο ότι το αίσθημα της απώλειας και απόρριψης μπορεί να επηρεάσει τα συναισθήματα του υιοθετημένου για την αξία του εαυτού του. «Η απώλεια και η συνοδευτική λύπη αφορά την αρχική οικογένεια, την καταγωγή την κουλτούρα και την εθνική ομάδα. Υπάρχει όμως και η αναπόφευκτη αίσθηση της απόρριψης και της θλίψης, ανεξάρτητα από τις συνθήκες και τους λόγους που οδήγησαν σ'αυτήν. Η ερώτηση που κάνουν σχεδόν όλοι οι υιοθετημένοι 'γιατί με έδωσαν για υιοθεσία' κρύβει από πίσω μια άλλη, δηλαδή 'με ήθελαν και με αγαπούσαν πριν με δώσουν;' Το να αισθάνεσαι ότι δεν ήσουν επιθυμητός και δεν σε αγαπούσαν οι φυσικοί σου γονείς μπορεί να βιωθεί τραυματικά και να επηρεάσει την αυτοεκτίμηση και αυτοαξία του υιοθετημένου. Δυο κρίσιμες διαδικασίες που έχουν να αντιμετωπίσουν οι υιοθετημένοι στη ζωή τους είναι: αυτή της αναζήτησης του εαυτού και αυτή της εμπειρίας.»⁵²

«Το δεύτερο είναι ότι τα υιοθετημένα άτομα θα πρέπει να επιτελέσουν και που απορρέει από τη θετή τους ιδιότητα είναι η ανάγκη του σχηματισμού της ταυτότητας και η εικόνα του εαυτού τους πάνω στην έννοια δυο οικογενειών»⁵³.

⁵¹ John Triseliotis, Τασούλα Κουσιδου, «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και αναδοχή» Αθήνα 1989,σελ.163

⁵² Βάσω Πολύζου, Κοινωνική Λειτουργός, «Social and community work studies», Έντυπο Σεμιναρίου Ιανουάριος 1996, σελ.7.

⁵³ John Triseliotis, Τασούλα Κουσιδου, «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και αναδοχή» Αθήνα 1989, σελ.165

Η ποιότητα των οικογενειακών σχέσεων, η πληροφόρηση και η γνώση του παρελθόντος, οι θετικές στάσεις της κοινότητας και η επιτυχημένη επίλυση των συναισθημάτων της απώλειας και απόρριψης, όλα συμβάλλουν στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του ατόμου και στον σχηματισμό της ταυτότητάς του. Μ' αυτό βέβαια με κανέναν τρόπο δεν εννοούμε ότι η ταυτότητα 'παρέχεται' κατά κάποιο τρόπο από τη γέννηση και από τους θετούς γονείς. «Αντιθέτως, όπως μας υπενθυμίζει ο Glidden's (1992), το άτομο παίζει ενεργό ρόλο στην οικοδόμηση της ταυτότητάς του: Η προσωπική ταυτότητα, με άλλα λόγια, δεν είναι κάτι που απλά δίνεται, σαν αποτέλεσμα της συνέχειας του συστήματος δράσης του ατόμου, αλλά είναι κάτι που χρειάζεται να δημιουργείται και να υποστηρίζεται στις αντανακλαστικές δραστηριότητες του ατόμου.⁵⁴

«Ο Erikson (1968) περιέγραψε τη θετική ταυτότητα σαν μια 'αίσθηση ψυχολογικής ευημερίας, σαν το συναίσθημα της άνεσης που νιώθει κανείς μέσα στο ίδιο του το σώμα, της γνώσης για το που πηγαίνει, σαν μια εσωτερική βεβαιότητα για την προσδοκώμενη αναγνώριση από τα σημαντικά πρόσωπα της ζωής του'.

Ο Meed (1934) αναφερόμενος πολύ νωρίτερα στο θέμα από την κοινωνιολογική άποψη παρατήρησε το πώς η ταυτότητα αρχίζει να διαμορφώνεται με αυτό που ονομάζεται 'ανάλυση ρόλου', δηλαδή με τον ενστερνισμό των στάσεων και απόψεων που οι άλλοι έχουν για μας, με το να μαθαίνουμε να βλέπουμε τους εαυτούς μας με τα δικά μας μάτια και με το να συμπεριφερόμαστε σύμφωνα με τα δικά τους πρότυπα. Άλλοι, όπως ο Goffman (1969) συμφωνούν με τον Meed, ότι σαν αποτέλεσμα αυτής της κοινωνικής διαδικασίας, μπορεί να φθάσουμε στο σημείο να αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας σαν 'καλύτερο' ή 'δεύτερης κατηγορίας' ή 'κακό' ή 'χαζό'. Μια αίσθηση 'φθοράς της ταυτότητας' συνήθως αναπτύσσεται από τη συνεχή και συστηματική πρόσληψη αρνητικών μηνυμάτων, όπως π.χ. όταν οι λέξεις 'υιοθεσία' ή 'εξώγαμο' φορτίζονται με αρνητική χροιά. Αν και από μερικές απόψεις μπορούμε να παρέμβουμε στην οικοδόμηση της προσωπικής μας ταυτότητας και να αντισταθούμε στις προσπάθειες των άλλων να μας 'κολλήσουν' μια συγκεκριμένη ταυτότητα, εν τούτοις επειδή τα παιδιά βρίσκονται σε αναπτυξιακά στάδια, έχουμε μικρότερη δύναμη να αντισταθούν σε αυτά τα συνεχή αρνητικά μηνύματα».⁵⁵

«Υπάρχει το επικάλυπτον, αξιολογητικό συστατικό του εαυτού που ενσωματώνει τα άλλα τρία: αυτό που ονομάζεται **αυτοεκτίμηση** και αντιπροσωπεύει τις κρίσεις μας για το εάν τμήματα του εαυτού μας είναι καλά ή κακά, αρεστά ή όχι, εάν αξίζουν ή όχι. Η αυτοεκτίμηση παίζει κύριο ρόλο σε σχήματα ψυχολογικής προσαρμογής.

Μιλώντας για τον 'εαυτό' είναι ένας άλλος τρόπος για να μιλήσουμε για ταυτότητα ή κατά προτίμηση για ταυτότητες. Μπορεί να υπάρχει ποικιλία ταυτοτήτων όπως η προσωπική ταυτότητα, η κοινωνική, η πολιτιστική, η εθνική. Εν τούτοις όλες πρέπει να συναποτελούν ένα συγκροτημένο όλο. Ως ποιο βαθμό η μια ταυτότητα αντισταθμίζει την άλλη δεν είναι ξεκάθαρο. Π.χ. μπορεί κενά στη μια ταυτότητα όπως τη γενεαλογική, εθνική ή βιολογική, να αντισταθμίζονται από δυνατά σημεία σε άλλες ταυτότητες; Υπάρχουν μερικοί που υποστηρίζουν π.χ. ότι η έλλειψη εθνικής ταυτότητας δεν επηρεάζει την αυτοεκτίμηση.

Το παιχνίδι της υιοθεσίας όπως το αποκαλεί η Betty Jean Lifton, απαιτεί από τους υιοθετημένους να είναι διχασμένες υπάρξεις. Αποκλεισμένοι όπως είναι από κάθε πληροφορία για την καταγωγή τους, αισθάνονται εσωτερικά αυτή τη σχέση. Παρόλο που φαινομενικά ζουν στον 'πραγματικό' κόσμο μαζί με τους θετούς γονείς και τους φίλους τους, ουσιαστικά κατοικούν σ' έναν υπόγειο κόσμο, γεμάτο φαντασιώσεις και φόβους που δημιουργούν δαίμονες. Τον κόσμο αυτό δεν μπορούν να μοιραστούν με κανέναν».⁵⁶

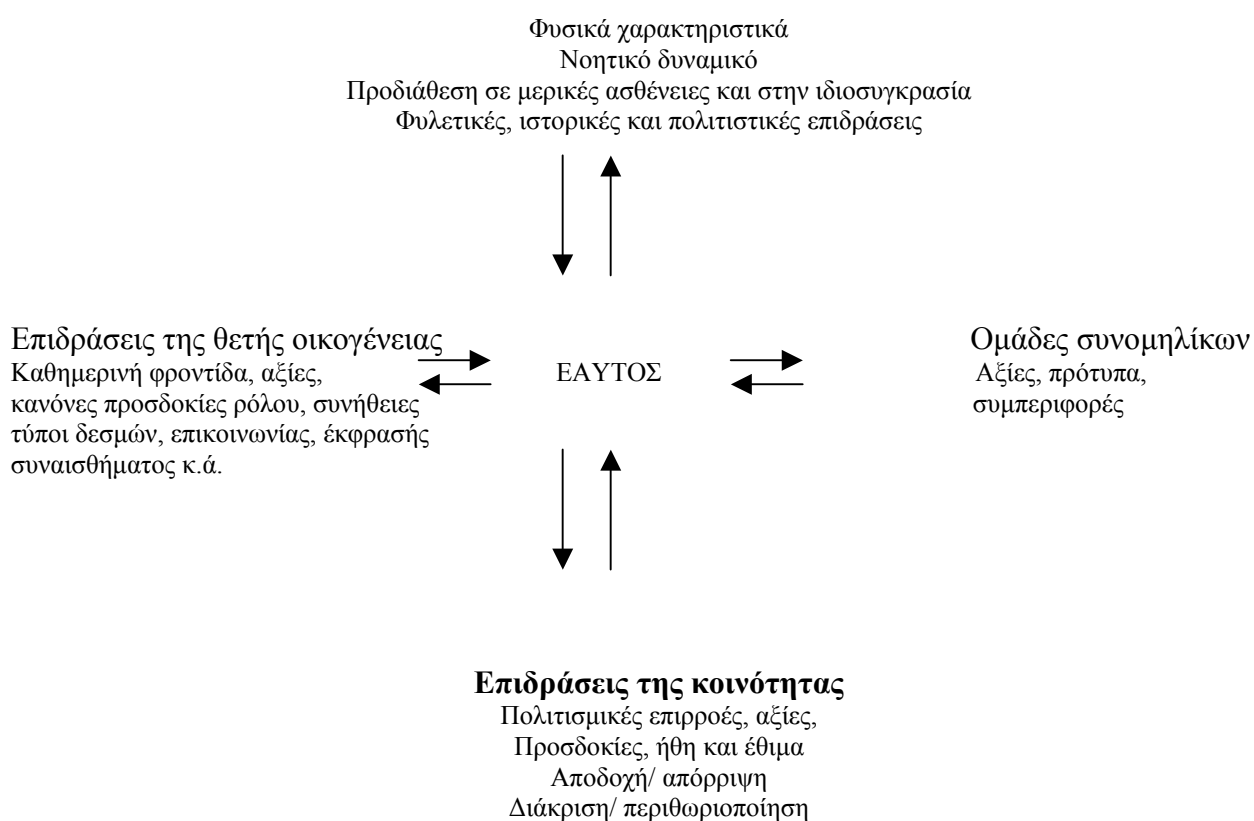
⁵⁴ Βάσω Πολύζου, Κοινωνική Λειτουργός, «Social and community work studies», Έντυπο Σεμιναρίου Ιανουάριος 1996, σελ.8

⁵⁵ John Triseliotis, Τασούλα Κουσιδου, «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και αναδοχή» Αθήνα 1989, σελ.163.

⁵⁶ Betty Jean Lifton, «Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος σελ.28.

Επιδράσεις στον σχηματισμό ταυτότητας⁵⁷

Επιρροή της βιολογικής οικογένειας/ φυλής/ εθνικότητας/ πολιτισμού

⁵⁷ Βάσω Πολύζου Κοινωνική Λειτουργός «Social and community work studies» Έντυπο Σεμιναρίου Ιανουάριος 1996
σελ 12

4.3 ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ένας από τους μεγάλους φόβους των γονέων που επιθυμούν να υιοθετήσουν παιδί είναι ότι πιστεύουν πως το παιδί τους όταν μάθει την **αλήθεια** θα τους αγαπά λιγότερο από τους πραγματικούς γονείς του τους οποίους και θα επιθυμεί να γνωρίσει όταν το υιοθετημένο παιδί αναζητά με επιμονή τους βιολογικούς γονείς και επικεντρώνει όλη του την ύπαρξη σ' αυτή του τη προσπάθεια να οφείλεται πιθανόν στη αποτυχία του να δομήσει θετικές ταυτίσεις με τους θετούς γονείς του. Όταν το υιοθετημένο παιδί απογοητεύεται από τους θετούς γονείς του προτιμά να ήταν κοντά στους φυσικούς γονείς του οι λόγοι όπου τον οδηγούν σ' αυτή την επιθυμία δεν διαφέρουν από κείνους που προκαλούν στα αλλά παιδιά απογοήτευση απέναντι στους γονείς τους όταν αυτοί αδυνατούν να ανταποκριθούν στο ρόλο τους.

Όσο αφορά τα στάδια αναζήτησης που πραγματοποιεί ο ενήλικας υιοθετημένος μπορούμε να τα διακρίνουμε σε τέσσερις κατηγορίες. Αναφερόμαστε στο αρχικό στάδιο όπου ο ενήλικος υιοθετημένος βρίσκεται σε αδιέξοδο, επιθυμούν να γνωρίσουν τους βιολογικούς τους γονείς αλλά δε θέλουν να πληγώσουν τους θετούς τους γονείς

- Πολλά είναι εκείνα που στην προσπάθεια τους να γνωρίσουν τους βιολογικούς τους γονείς ενεργούν τα παρακάτω:
- Αναζητούν στοιχεία στις αρμόδιες υπηρεσίες που πραγματοποιούν την υιοθεσία
- Προσλαμβάνουν ντετέκτιβ οι οποίοι ενδιαφέρονται περισσότερο για την χρηματική αμοιβή και λιγότερο για τον εντοπισμό των χαμένων γονιών.
- Δίνουν τα στοιχεία τους (όνομα, επίθετο, ημερομηνία γέννησης, γιατρό) στην ερευνητική ομάδα υιοθετημένων της πόλης αν υπάρχει.

Το αμέσως επόμενο στάδιο αναζήτησης θεωρείται, η έμμονη ιδέα που διακατέχει κάθε ενήλικα υιοθετημένο. Είναι μια περίοδος έντονη αναζήτησης, αρχίζουν να εξωτερικεύουν τα συναισθήματα τους ψάχνουν με αργό και σταθερό ρυθμό. Προσπαθούν να επιτύχουν το στόχο τους, ακολουθώντας μια μεθοδολογία – στρατηγική που θα τους οδηγήσει στο επιθυμητό αποτέλεσμα, δηλαδή στη ανακάλυψη των βιολογικών τους γονιών.

Ένα επίσης σημαντικό στάδιο αναζήτησης, θεωρείται το στάδιο της **αδυναμίας**. Όπου ο ενήλικας υιοθετημένος έχει συλλέξει ήδη τις απαραίτητες πληροφορίες έχει τη δυνατότητα να επικοινωνήσει με την βιολογική του μητέρα, αλλά διστάζει είναι ανήσυχος και αναρωτιέται αν πρέπει να προχωρήσει στο πολυπόθητο αυτό βήμα.

Έντονα και ποικίλα είναι τα συναισθήματα που διακρίνουμε σ' αυτό το στάδιο αρχίζουν συμπτώματα μανιοκαταθλιπτικά, φαντασιώσεις ενοχές, φοβίες που εμποδίζουν την επικοινωνία του ενήλικα υιοθετημένου με τις ρίζες του.

Έχοντας λοιπόν συλλέξει τις απαραίτητες πληροφορίες και έχοντας βγει από το στάδιο της αναποφασιστικότητας, οδηγούνται στο τελευταίο στάδιο που είναι τα μέσα που θα χρησιμοποιήσει για να επικοινωνήσει με τις ρίζες του, με τη γυναίκα εκείνη που του έδωσε την ζωή.

Είναι σημαντική η διαδικασία που θα ακολουθήσει ο υιοθετημένος μπορεί να της τηλεφωνήσει να της γράψει γράμμα να την επισκεφθεί ή να στείλει κάποιον να την προετοιμάσει. Όλες οι παραπάνω εναλλακτικές λύσεις, συνοδεύονται και από αρνητικά στοιχεία όπως την περίπτωση του γράμματος μπορεί να το διαβάσει κάποιος άλλος. Αν τηλεφωνήσει, μπορεί εκείνη τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή να μην εφικτή η επικοινωνία «κάποιος άλλος πιθανόν σύζυγος θα είναι στο ίδιο δωμάτιο». Παράλληλα η επιλογή να πάει ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος χωρίς καμία ενημέρωση είναι παρακινδυνευμένο. Επίσης στη περίπτωση του μεσάζοντα υπάρχουν σημαντικές πιθανότητες να μην χειριστεί σωστά το συγκεκριμένο ζήτημα. Επομένως, είναι σημαντική η διαδικασία που θα ακολουθήσει ο ενήλικας υιοθετημένος για την προσέγγιση της βιολογικής του μητέρας. Φρόνιμο θα ήταν η καθοδήγηση από κάποιον ειδικό που θα συμβάλει και θα βοηθήσει στη όλη διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟΝ ΘΕΣΜΟ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

5.1 Ο Κοινωνικός Λειτουργός με τα παιδιά.

5.2 Ο Κοινωνικός Λειτουργός με τους βιολογικούς γονείς.

5.3 Ο Κοινωνικός Λειτουργός με τη θετή οικογένεια.

«Σήμερα είναι ημέρα που δίνουμε μωράκια
με το μπιμπερό γεμάτο τσάι.
Ανοίγεις το καπάκι και βγαίνει ένα μωράκι υγιέστατο
Στο καλό να πάει.»

ΑΓΓΛΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

5.1 Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο Κοινωνικός Λειτουργός στην υιοθεσία έχει τριπλό ρόλο στην υιοθεσία

Τα παιδιά που απομακρύνονται από την φυσική τους οικογένεια ανάλογα με την ηλικία που έχουν επηρεάζονται και εκφράζονται με διαφορετικό τρόπο. Τα μεγαλύτερα αγχώνονται, αισθάνονται αβεβαιότητα και βρίσκονται σε σύγχυση για το τι τους συμβαίνει. Τα μικρότερα αν και δεν μπορούν να εκφράσουν με λογία τα συναισθήματα τους δεν επηρεάζονται λιγότερα από τους αποχωρισμούς και τις απώλειες. Συνήθως εκδηλώνουν αυτά που αισθάνονται μέσα από τις πράξεις τους.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός που αναλαμβάνει την τοποθέτηση των παιδιών σε νέες οικογένειες θα πρέπει πρώτα να δουλέψουν προσωπικά μαζί τους. Σημαντικός ρόλος του Κοινωνικού Λειτουργού είναι να εξηγήσει στα παιδιά τους λόγους για τους οποίους απομακρύνονται από τους γονείς τους. Έπειτα θα πρέπει να ασχοληθεί με τα συναισθήματα που διακατέχουν το παιδί όπως άγχος, λύπη, ενοχή φόβος, συγχύσει κλπ. Για να μπορέσει να τοποθετηθεί στην νέα οικογένεια. Ο Κοινωνικός Λειτουργός με τις συναντήσεις που πραγματοποιεί μετά παιδιά αποκτάει εξοικείωση με τα ίδια μαθαίνει τα ενδιαφέροντα τους και τις κλίσεις τους που αυτό βοηθάει στην σωστή επιλογή της θετής οικογένειας.

Τα παιδιά για να μπορέσουν να εκφράσουν τα αληθινά τους συναισθήματα θα πρέπει να δουν και να βιώσουν τον Κοινωνικό Λειτουργό και να εκτιμήσουν την στάση του και τις προσπάθειες του απέναντι τους. Όταν τα παιδιά γνωρίσουν τον επαγγελματία τότε αρχίζει ο μία ουσιαστική συνεργασία και επικοινωνία μεταξύ τους.

Ο Κοινωνικός Λειτουργός που προσπαθεί να επικοινωνήσει με το παιδί θα πρέπει να έχει υπόψη του:

1. να αποφεύγει τα στερεότυπα όταν μιλά στα παιδιά θα πρέπει να αρχίζει η συζήτηση μέσω της γνωριμίας τους.
2. να χει δεδομένο ότι το παιδί με το οποίο υπάρχει συνεργασία έχει κάποιο πρόβλημα που το απασχολεί και το οποίο δεν είναι κατανοητό
3. τα παιδιά που η προστασία τους έχει ανατεθεί σε οργανώσεις είναι πληγωμένα
4. ουσιαστικό έργο με τα παιδιά είναι να εκφράσουν τα ίδια πως εξηγούν τον εαυτό τους και την όλη κατάσταση
5. Ο Κοινωνικός Λειτουργός θα πρέπει να αναπτύξει συγκεκριμένα εργαλεία και τεχνικές που θα τον βοηθήσουν στην επικοινωνία με τα παιδιά.
6. Ο Κοινωνικός Λειτουργός θα πρέπει να μπορεί να αποτελεί ένα σταθερό πρόσωπο στην ζωή του παιδιού πάνω στο οποίο θα μπορεί να στηριχθεί
7. Οι εμπειρίες κάθε παιδιού είναι μοναδικές και είναι πολύ σημαντικό για το κάθε παιδί να αποδεχθεί την ζωή του.
8. Μέσα από την εργασία με το παιδί θα πρέπει να βοηθηθεί να αναπτύξει την **ιστορία κάλυψης**.
9. Ο Κοινωνικός Λειτουργός θα πρέπει να διατηρεί μία πολύπλευρη ή σύνθετη εικόνα του παιδιού.
10. Ο Κοινωνικός Λειτουργός είναι υποχρεωμένο να μεταφέρει πάντα σε όποιον αναλάβει την φροντίδα του παιδιού την πραγματική αίσθηση του ιστορικό του παιδιού.⁵⁸

⁵⁸ Τασούλα Κουσίδου, «Η Κοινωνική Εργασία στην υιοθεσία και αναδοχή» Αθήνα 1989,σελ 122-124

Ο Κοινωνικός Λειτουργός και μετά την τοποθέτηση του παιδιού στη θετή οικογένεια θα πρέπει να συνεχίζει την επικοινωνία του με το παιδί κυρίως το πρώτο διάστημα .Αυτό που θα πρέπει να έχει υπόψη του όμως είναι ότι μια πολύ στενή σχέση μεταξύ τους μπορεί να εμποδίσει την ανάπτυξη της σχέσης του παιδιού με τους υποψηφίους θετούς γονείς του.

5.2 Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Τα παιδιά απομακρύνονται από τους βιολογικούς τους γονείς μετά από την δική τους συναίνεση και όταν το δικαστήριο αποφασίσει ότι το παιδί θα πρέπει να απομακρυνθεί από την οικογένεια του διότι δε του προσφέρει τα απαραίτητα .Ο αριθμός των παιδιών που υιοθετούνται με την συναίνεση των γονιών τους μειώνεται αρκετά και αυτό γιατί αυξάνεται η χρησιμοποίηση αντισυλληπτικών μεθόδων και αμβλώσεων. Επίσης πολλές ανύπαντρες μητέρες αποφασίζουν να κρατήσουν το παιδί τους και αυτό γιατί η κοινωνία άρχισε να τις αποδέχεται και να προσφέρει σ'αυτες αρκετές βελτιωμένες υπηρεσίες .

Στην διαδικασία της υιοθεσίας ένα πολύ σημαντικό πρόσωπο είναι ο κοινωνικός λειτουργός , ο οποίος έρχεται σε επαφή με τους γονείς που θέλουν να δώσουν το παιδί τους για υιοθεσία. Η καλή σχέση και συνεργασία ανάμεσα σ'αυτά τα δυο πρόσωπα οδηγεί στην πετυχημένη διεκπεραίωση της υιοθεσίας. Ο κοινωνικός λειτουργός θα πρέπει να βοηθάει τις μητέρες στο να απομακρύνουν τα ενοχοποιητικά συναισθήματα ,το άγχος κ.α ,κυρίως όταν η μητέρα δεν έχει κανένα άλλο να τη βοηθήσει ,ο κοινωνικός λειτουργός θα πρέπει να δίνει στα προβλήματα της μητέρας κοινωνικά και προσωπικά για να μπορέσει να νοιώσει ανακούφιση.⁵⁹

Η μητέρα για να μπορεί να πάρει μια σωστή απόφαση θα πρέπει να πραγματοποιήσει συνάντηση με τον κοινωνικό λειτουργό ,που μέσα από τη συζήτηση θα της δοθεί περισσότερος χρόνος να σκεφτεί να αλλάξει την αρχική της απόφαση. Όταν αρχική απόφαση της μητέρας είναι σταθερή τότε το παιδί μπορεί να τοποθετηθεί στη θετή οικογένεια και έπειτα να δοθεί για ολοκληρωτική συναίνεση της .

«Η διερεύνηση του κοινωνικού λειτουργού για τη μητέρα θα πρέπει να έχει σχέση με τόπο παιδί αλλά και με θέματα που αφορούν την ίδια όπως συναισθηματικά οικονομικά και κοινωνικά .Θα πρέπει η μητέρα να μπαίνει στη διαδικασία να σκέφτεται να προγραμματίζει το μέλλον του παιδιού»⁶⁰

Η εργασία του Κοινωνικού Λειτουργού με τους φυσικούς γονείς αυτών των παιδιών είναι σημαντική και κυρίως όταν προγραμματίζουν από κείνου την υιοθεσία του παιδιού.

⁵⁹ Εκλογή κοινωνικής εργασίας «Εξυπηρέτηση της άγαμης μητέρας που κρατάει το παιδί» τεύχος 9 Δεκέμβριος 1965,σελ4

⁶⁰ ΕΟΠ «Παιδική προστασία τάση και προοπτικές» 1994 σελ 160

5.3 Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΜΕ ΤΗ ΘΕΤΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Ο Κοινωνικός Λειτουργός θα πρέπει να επιλέγει εκείνες τις οικογένειες που θα μπορούν να προσφέρουν φροντίδα ,προστασία αγωγή στα παιδιά . Από τη απόφαση του θα εξαρτηθεί το μέλλον του παιδιού ,η ευημερία των υποψήφιων θετών και φυσικών γονέων καθώς επίσης και το κύρος της οργάνωσης που αναλαμβάνει τις υιοθεσίες. Μέσο μιας διαδικασίας θα πρέπει να κρίνουν εάν οι θετοί γονείς είναι ικανοί να αναλάβουν τον γονικό ρόλο.

«Παλαιότερα οι θετοί γονείς υιοθετούσαν για να καλύψουν δικές τους ανάγκες όπως το παιδί να τους φροντίσει όταν οι ίδιοι θα βρίσκονται στη τρίτη ηλικία .Σήμερα ,θέλουν να υιοθετήσουν για να ζήσουν την εμπειρία να μεγαλώσουν ένα παιδί και να το περιβάλλουν με αγάπη».⁶¹

Ο κοινωνικός λειτουργός για να μπορέσει να επιλέξει ικανούς θετούς γονείς θα πρέπει να έχει υπόψη του :το ισχυρό κίνητρο του ζευγαριού αλλά και των υπόλοιπων μελών της οικογένειας , την ικανότητα για δημιουργία ζεστών σχέσεων τις σταθερές συζυγικές και οικογενειακές σχέσεις και τη στάση που έχουν στο θέμα που αφορά το παιδί για τη ενημέρωση του σχετικά με την καταγωγή του και κάτω από ποιες συνθήκες υιοθετήθηκε.

Μια ικανή οικογένεια εκτός από τα παραπάνω χαρακτηριστικά θα πρέπει να διαθέτει :

A) συνοχή οικογένειας που προσδιορίζετε με το δέσιμο και τις σχέσεις που έχουν τα μέλη μεταξύ τους

B) προσαρμοστικότητα της οικογένειας να μπορεί η οικογένεια να αλλάζει ταυτόχρονα με τις αλλαγές που γίνονται δηλαδή να δημιουργεί καινούργιους ρόλους και να μπορεί να επαναφέρει την οικογένεια σε ισορροπία .

Γ) επικοινωνία της οικογένειας ,η επικοινωνία είναι εποικοδομητική όταν οι άνθρωποι λένε την αλήθεια χωρείς υπαινιγμούς δισταγμούς

«Σημαντική είναι η επικοινωνία στο ζευγάρι .Πόσο συμπληρωματική , ολοκληρωμένη είναι μεταξύ τους ;Αν υπάρχει συντροφικότητα , αλληλοκατανόηση ,σεβασμός στη σχέση τους;»⁶²

Ο Κοινωνικός Λειτουργός όταν αρχίζει τη διαδικασία της υιοθεσίας αρχικά επιδιώκει συναντήσεις με τη θετή οικογένεια .Στις συναντήσεις αυτές πραγματοποιεί συνεντεύξεις που μπορεί να είναι σύντομες ή μεγάλες .Μέχρι την δεκαετία του 1970 είχε στη διάθεση του τρεις μεθόδους για τη επιλογή της θετής οικογένειας .

«Η πρώτη μέθοδος είναι η διοικητική σ' αυτή τη μέθοδο συγκεντρώνει στοιχεία για την θετή οικογένεια , κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες , θρησκεία τα οποία επεξεργάζεται και εκτιμάει τη συγκεκριμένη οικογένεια

Η δεύτερη μέθοδος είναι η διαγνωστική. Εδώ ο κοινωνικός λειτουργός πραγματοποιεί ατομικές και ομαδικές συνεντεύξεις με το ζευγάρι και με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας . Μέσα από τις συναντήσεις προσπάθειες να διαπιστώσει τα κίνητρο του ζευγαριού τη συναισθηματική ωριμότητα , την ποιότητα της συζυγικής σχέσης της γνώσης που έχουν σχετικά με τα παιδιά και το τέλος την προσωπικότητα των ατόμων.

Τέλος η τρίτη μέθοδος είναι η επιστημονική όπου οι επιστήμονες χρησιμοποιούν ερωτηματολόγια και καλούνται οι αιτούντες να συμπληρώσουν .Μέσα από τις απαντήσεις ο επαγγελματίας θα κρίνει αν η οικογένεια είναι ικανή να υιοθετήσει ή όχι .

Από το 1980 εφάρμοσαν τη μέθοδο που είναι ο συνδυασμός των προηγούμενων τριών. Αυτό επιτεύχθηκε με την ομαδική εκπαιδευτική μέθοδο των θετών οικογενειών που τους

⁶¹ Συνέντευξη με τη Κα Σαρινάκη Μαρία «Κοινωνική .Λειτουργό » Φορέας Απασχόλησης Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας Ηρακλείου 14-1-03

⁶² Συνέντευξη με τη Κα Σαρινάκη Μαρία «Κοινωνική Λειτουργό» Φορέας Απασχόλησης Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας Ηρακλείου 14-1-03

βοηθούσε να αναπτύξουν αυτογνωσία σε σχέση με την συμπεριφορά τους τα κίνητρα τους έτσι ώστε από μόνοι τους να κρίνουν αν είναι ικανοί γι αυτόν τον ρόλο».⁶³

Οι οργανώσεις συνεχίζουν και διατηρούν το δικαίωμα απορρίπτουν αιτήσεις αν πιστεύουν ότι κάποιος από τους αιτούντες δεν είναι έτοιμος ή κατάλληλος να υιοθετήσει. *« Είναι γεγονός ότι απορρίπτονται πολλές αιτήσεις υποψήφιων θετών γονέων ,αν διαπιστωθεί κατά τη διάρκεια της συνέντευξης η διαφωνία τους σε βασικά θέματα που αφορούν την υιοθεσία»*⁶⁴

Η προετοιμασία του θετού γονέα δεν σταματά μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία της υιοθεσίας πολλές φορές μπορεί να χρειαστεί να συνεχιστεί και να πάρει την μορφή της στηρικτικής και συμβουλευτικής βοήθειας. Έτσι ανάμεσα στον Κοινωνικό Λειτουργό και τους θετούς γονείς μπορεί να δημιουργηθεί μία συνεργασία που θα συνεχιστεί και μετά την υιοθεσία, χρησιμοποιώντας υπηρεσίες που θα αφορούν τους θετούς γονείς .

Ο Κοινωνικός Λειτουργός μετά την μελέτη και αξιολόγηση της οικογένειας για την ικανότητα ή μη γονικού ρόλου σε περίπτωση που είναι θετική η πρόταση μπορεί να βοηθήσει το ζευγάρι για τον τύπο του παιδιού που θα μπορούσαν να αναλάβουν Επιτυχώς σαν γονείς.

⁶³ Joan Triseliotis Τασούλα Κουσίδου «Η κοινωνική εργασία στην υιοθεσία και αναδοχή» Αθήνα 1989 σελ 94-95

⁶⁴ Συνέντευξη με τη Κα Αλτάνη «Κοινωνική .Λειτουργός» Φορέας Απασχόλησης :Κέντρο Βρεφών «η Μητέρα» 4\1\03 Αθήνα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ

6.1 Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων στην υιοθεσία.

6.2 Η Υιοθεσία και οι νέες προοπτικές.

6.1 ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Η Υιοθεσία είναι ένας θεσμός που απαιτεί μια σοβαρή προσέγγιση. Είναι μια διαδικασία που αναγκαία θα πρέπει να τις αφιερώσουμε χρόνο σεβασμό, αξιοπρέπεια, όλοι εμείς οι επαγγελματίες και μη που ασχολούμαστε και εμπλεκόμαστε στους κόλπους της.

Λέγοντας όμως δικαιώματα και υποχρεώσεις απέναντι στη υιοθεσία τι εννοούμε; Σε μια προσπάθεια αναπτύξουμε όλες εκείνες τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα που συνοδεύουν τους θετούς γονείς παρουσιάζουμε την παρακάτω ταξινόμηση

Οι θετοί γονείς έχουν το δικαίωμα:

- Να θεωρούνται από το παιδί ως **οι πραγματικοί** γονείς του παιδιού.
- Να μεγαλώσουν το παιδί σύμφωνα με τις κοινωνικές και θρησκευτικές αντιλήψεις τους
- Να περιμένουν από τους βιολογικούς γονείς να σεβαστούν την προσωπική τους ζωή και την ενότητα της οικογένειας τους
- Να πάρουν πλήρης πληροφορίες για το παιδί τους τη στιγμή της υιοθεσίας

Οι θετοί γονείς έχουν την υποχρέωση

- Να ενημερωθούν σχετικά με την ανοιχτή υιοθεσία
- Να πουν στο παιδί ότι είναι υιοθετημένο
- Να δείξουν κατανόηση στη ανάγκη του παιδιού να μάθει το παρελθόν του
- Να ενημερώνουν συνεχώς σχετικά με την ανάπτυξη του παιδιού
- Να αποφεύγουν να συνεργάζονται με εμπόρους βρεφών στη προσπάθεια τους να βρουν παιδί»⁶⁵

Οι βιολογικοί γονείς έχουν το δικαίωμα:

- Να ενημερωθούν σχετικά με την ανοιχτή υιοθεσία
- Να θέσουν τους δικούς τους όρους στο συμβόλαιο της υιοθεσίας
- Να αναθεωρήσουν την απόφασή τους για μυστικότητα τη στιγμή της υιοθεσίας ή σε οποιαδήποτε άλλη στιγμή αργότερα.
- Να ενημερώνονται για την ανάπτυξη του παιδιού τους
- Να καθορίζουν το χρόνο και το τόπο συνάντησης με το παιδί που έχει κάνει έρευνες γι' αυτούς με τέτοιο τρόπο ώστε να διαφυλάξουν την ιδιωτική του ζωή.
- Να επικοινωνήσουν με το παιδί τους αφού ενηλικιωθεί

⁶⁵ Betty Jean Lift on « Εμπειρίες υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999 σελ. 434

Οι βιολογικοί γονείς έχουν υποχρέωση

Να ενημερωθούν σχετικά με την ανοιχτή υιοθεσία
Να συνεργάζονται με επαγγελματίες και όχι με μεσίτες μωρών
Να παρέχουν στη υπηρεσία ή στο νομικό μεσάζοντα πλήρεις πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της υγείας και το κοινωνικό τους ιστορικό και να τους ενημερώσουν συνεχώς με το πέρασμα του χρόνου.
Να κρατούν ισορροπία ανάμεσα στο δικαίωμα τους να Παίρνουν πληροφορίες για το παιδί και στο σεβασμό που πρέπει να δείχνουν προς τη θετή οικογένεια.
Να βρουν τρόπο να επικοινωνήσουν με τους θετούς γονείς είτε άμεσα είτε μέσω μεσάζοντα και όχι να πλησιάσουν το παιδί
Να συναντηθούν με το παιδί τους αφού αυτό το επιθυμεί και να του αποκαλύψουν όλες τις πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του άλλου βιολογικού γονέα ή των αδερφών του.
Να επιχειρήσουν να επηρεάσουν το νομοθετικό σώμα για να ανοίγονται τα αρχεία.»⁶⁶

Όσον αφορά τους επαγγελματίες που ασχολούνται με το θέμα της υιοθεσίας θα πρέπει να προσφέρουν την δυνατότητα της ανοιχτής υιοθεσίας στους βιολογικούς και στους θετούς γονείς. Επιπλέον θα πρέπει να εξετάσουν τις δικές τους απόψεις γύρω από το θέμα της υιοθεσίας, ποιες ενιαίοι αντιλήψεις τους, προκαταλήψεις τους; Ενώ παράλληλα θα πρέπει να έχουν γνώσεις για την ψυχολογία των υιοθετημένων ,θετών και των βιολογικών γονέων.

Επίσης σημαντικό είναι να εξηγούν λεπτομερώς το κόστος που θα προκύψει ενώ θα πρέπει να λαμβάνουν τις ανάγκες όλων που συμμετέχουν στη υιοθεσία.. Σε περίπτωση διδύμων ,τα αδέρφια είναι αναγκαίο να τοποθετούνται στην ίδια οικογένεια , του θα πρέπει να το γνωρίζει (ο κοινωνικός λειτουργός ,. ο νομικός σύμβουλος)

Ο κοινωνικός Λειτουργός είναι υποχρεωμένος στην κοινωνική έκθεση να αναφέρει πλήρη στοιχεία που αφορούν την κατάσταση υγείας του παιδιού , κοινωνικό ιστορικό των βιολογικών γονέων , τα ονόματα και τις διευθύνσεις τους. Να επηρεάσει το νομοθετικό σώμα για να ανοίγονται τα αρχεία .Τέλος ,να βοηθάει τις ιατρικές σχολές και τις σχολές κοινωνικής εργασίας ως προς την εισαγωγή καινούργιων μαθημάτων για το θεσμό της υιοθεσίας και της ψυχολογικές επιπλοκές που δημιουργούνται στον κύκλο της .

⁶⁶ Betty Jean Lifton «Εμπειρίες Υιοθεσίας» Εκδόσεις Κέδρος 1999 σελ 435

6.2 ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Η υιοθεσία είναι μια διαδικασία που κρατάει εφόρου ζωής όταν πραγματοποιείται μια υιοθεσία συνήθως οι επαγγελματίες μένουν σ' αυτή μέχρι τη ολοκλήρωση της η συνεργασία του ειδικού με τη θετή οικογένεια δεν συνεχίζεται το γεγονός όμως αυτό εγκυμονεί ποικίλους κινδύνους. Πολλές είναι έκλινες οι φορές όπου οι θετοί γονείς αδυνατούν να ανταποκριθούν στο χόλο τους. Ακόμη και σε απλά ζητήματα διατροφής και υγιεινής του παιδιού. Εστί συχνά νιώθουν ανίκανοι και αναρωτιούνται αν πραγματικά έπραξαν σωστά ως προς τη υιοθεσία .

«Σύμφωνα με τον Ντεϊβιντ Κίνσερ , ψυχολόγος που έρχετε σε επαφή με πολλά υιοθετημένα παιδιά στην έρευνα που διεξάγει στη Νέα Υόρκη πιστεύει ότι η συμβουλευτική μετά την υιοθεσία πρέπει να περιλαμβάνει ευαισθητοποίηση των γονιών για τη συνέχει ανάγκη βοήθειας του παιδιού στη προσπάθεια του να αντιμετωπίσει ελεύθερα τα συναισθήματα του σχετικά με την υιοθεσία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει συνεχείς διάλογος πάνω σε οπές τις πλευρές αυτού του απαγορευμένου θέματος.»⁶⁷

Όλες οι παραπάνω έρευνες μας αποδεικνύουν ότι η συμβουλευτική μετά την υιοθεσίας είναι απαραίτητη κάθε ειδικός θα πρέπει να το γνωρίζει και να ζητεί την συνεργασία με τη θετή οικογένεια και μετά την υιοθεσία .

Επίσης σημαντικές θεωρούνται οι ομάδες που συντάσσονται από τους ίδιους τους υιοθετημένους. Οι συγκεκριμένες ομάδες είναι ερευνητικές,θεραπευτικές και υποστηρικτικές όπου όλα τα μέλη μοιράζονται τα συναισθήματα τους. Σε αυτές τις ομάδες λαμβάνουν μέρος οι ενήλικοι υιοθετημένοι και σπάνια οι θετοί γονείς . Όπου βρίσκουν το θάρρος και μαθαίνουν πράγματα που θα βελτιώσουν την σχέση τους με το παιδί τους .

Σημαντικός θα ήταν ο ρόλος του Κ.Λ στις θεραπευτικές–ερευνητικές ομάδες; Που συντάσσουν οι ίδιοι οι υιοθετημένοι. Η γνώση τους θα ήταν αρωγός σε όλη τη προσπάθεια που πραγματοποιούν οι συγκεκριμένες ομάδες .Παράλληλα αξίζει να σημειώσουμε ότι είναι αναγκαίο τα αρχεία της υιοθεσίας να σταματήσουν να παραμένουν αυστηρώς απόρρητα. Η βιολογική μητέρα , που επιθυμεί να δώσει το παιδί της για υιοθεσία θα πρέπει να μπορεί να είναι σε θέση ,να επιλέξει τους θετούς γονείς και να διαπραγματευτεί ένα συμβόλαιο ανοιχτής υιοθεσίας. Οι υπηρεσίες ,τα άτεκνα ζευγάρια και οι μεσίτες μωρών θα πρέπει να κερδίζουν την έγνοια της.

Επομένως μια ανοιχτή υιοθεσία εξασφαλίζει το δικαίωμα στο υιοθετημένο να γνωρίσει όποτε το επιθυμεί την βιολογική του μητέρα , να ξέρει το όνομα και την καταγωγή του. Αν δίνονταν η ευκαιρία να επιλέξουν ανάμεσα σένα τέλειος κλειστό και ένα τελείως ανοιχτό σύστημα υιοθεσία , είναι σίγουρο ότι οι περισσότεροι υιοθετημένοι θα επέλεγαν το ανοιχτό.

⁶⁷ Betty Jean Lifton «Εμπειρίες Υιοθεσίας»εκδόσεις Κέδρος 1999 σελ 413

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

7.1 Μεθοδολογία εμπειρικού μέρους.

7.2 Μεθοδολογία ανάλυσης.

7.1 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ

7.1.2 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο πρώτο μέρος της εργασίας μας ασχοληθήκαμε με το θεσμό της υιοθεσίας και την στάση των ενηλίκων υιοθετημένων απέναντι στο θεσμό αυτό. Η μελέτη αυτή έγινε κυρίως από την βιβλιογραφία ,από άρθρα ,εφημερίδες έντυπα ,internet, και από την συλλογή πληροφοριών από Κοινωνικές Υπηρεσίες που ασχολήθηκαν με το θεσμό της υιοθεσίας.

Στο δεύτερο μέρος διερευνήθηκαν πιο συγκεκριμένα τα ερωτήματα της μελέτης μας. Η στάση των ενήλικων υιοθετημένων και πώς οι ίδιοι βίωσαν την υιοθεσία τους. Οπού σκοπός της ερευνάς μας είναι να παρουσιάσουμε τον θεσμό της υιοθεσίας μέσα απο'τα μάτια του υιοθετημένου .από την συλλογή, μελέτη, επεξεργασία ,ανάλυση και αξιολόγηση των απαντήσεων επιδιώκουμε να παρουσιάσουμε ένα ιδανικό μοντέλο ,πρότυπο του θεσμού της υιοθεσίας.

Στο τρίτο μέρος παρουσιάζουμε την ποιοτική ανάλυση των δεδομένων που συλλέξαμε μέσω της τεχνικής της δομημένης συνέντευξης . Οι πληροφορίες σχετικά με την ψυχολογική κατάσταση των ενηλίκων υιοθετημένων παραθέτονται μέσω αναλυτικών πινάκων και ειδικών γραφημάτων (πίτες).

7.1.3 ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Πρόκειται για ποιοτική έρευνα:

Η στρατηγική που χρησιμοποιήσαμε είναι ,διερευνητική- περιγραφική. «Γιατί πρόκειται για μια έρευνα που διενεργείται στο φυσικό περιβάλλον του υποκειμένου με μεθοδολογικό τρόπο ευέλικτο και αποβλέπει κυρίως στη συστηματική – περιγραφική παρατήρηση και την πληρέστερη απεικόνιση –περιγραφή του φαινομένου.»⁶⁸

7.1.4 ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Η μελέτη μας δεν είναι γενικεύσιμη όμως δίνει τη δυνατότητα βαθύτερης προσέγγισης του θέματος. Είναι γεγονός ότι αποτελεί προέρευνα για την ευρύτερη έρευνα που πραγματοποιήσαμε. Η συγκεκριμένη μελέτη έχει μεγάλη αξία γιατί έχουμε τη δυνατότητα να συγκρίνουμε τα προσωπικά στοιχεία με τη θεωρία και έτσι να έχουμε μια ολοκληρωμένη άποψη.

Τα στοιχεία τα όποια συλλέξαμε μέσα από τις συνεντεύξεις μας ήταν προσωπικά δε ήταν γενικά και έτσι μπορέσαμε να έχουμε την εμπειρία από συνεντεύξεις που η κάθε μια ήταν διαφορετική από την άλλη.

7.1.5 ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Η συνέντευξη ήταν αρωγός στην ουσιαστική προσέγγιση του θέματος. Μας έδωσε τη δυνατότητα να συλλέξουμε εμπειρίες, απόψεις, προσδοκίες και συναισθήματα των ερωτώμενων.⁶⁹ Η δομή της συνέντευξης, μας επιτρέπει να έχουμε τη δυνατότητα συγκρισιμότητας των στοιχείων.

⁶⁸ Ιωάννη Ν. Παρασκευοπούλου « Μεθοδολογία Επιστημονικής Έρευνας» τόμος Α΄ Αθήνα 1993 σελ.53

⁶⁹ G.Rossman “Designing Qualitative” research 1995 SAGE Publication

Οι ερωτήσεις ήταν κατανοητές και προσιτές, αυτό είχε σαν συνέπεια οι ερωτώμενοι να απαντούν αβίαστα και να παραθέτουν τα συναισθήματά τους μέσα από απλές και αληθινές καταστάσεις.

Στο παράρτημα της πτυχιακής μας εργασίας παραθέτουμε αυτούσια την δομημένη συνέντευξή μας.

7.1.6 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Στην έρευνα μας , στοχεύσαμε στη εύρεση ενηλίκων υιοθετημένων με κριτήρια να γνωρίζουν και να' χουν δεχτεί ότι είναι υιοθετημένοι. Επίσης επιθυμούσαμε να βρούμε πέντε άνδρες και πέντε γυναίκες.

Έτσι ξεκινήσαμε από την Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοια που ασχολείται ενεργά με το θέμα της υιοθεσίας ήταν πολύ δεκτικοί να μας βοηθήσουν ,έτσι αφού ενημέρωσαν τέσσερις υιοθετημένους για τον λόγο που επιθυμούμε να έχουμε αυτή την συνάντηση τους πήραμε τηλέφωνο για να κλείσουμε τα ραντεβού. Επίσης μέσα από το δικό μας κοινωνικό περιβάλλον είχαμε κάποιους ενήλικους υιοθετημένους που ήταν πολύ πρόθυμοι να μας μιλήσουν , έτσι με τη μέθοδο της χιονόμπαλας ο ένας ενημέρωσε τον άλλο. Με αποτέλεσμα να φθάσουμε στο στόχο μας που ήταν να βρούμε δέκα ενήλικους υιοθετημένους, αλλά είναι εφτά γυναίκες και τρεις άνδρες.

7.1.7 ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΑΜΕ

Σε πρώτη φάση ,προσπαθήσαμε να προσεγγίσουμε ενήλικους υιοθετημένους μέσω της Διεύθυνσης Κοινωνικής Πρόνοιας όπου πραγματοποιήσαμε την πρακτική μας άσκηση. Οι συνάδελφοι Κοινωνικοί Λειτουργοί μας βοήθησαν στην προσπάθεια αυτή. Αρχικά οι περισσότεροι ενήλικοι υιοθετημένοι ήταν πρόθυμοι να μας μιλήσουν και έδειξαν ενδιαφέρον για το θέμα της πτυχιακής μας εργασίας. Ενώ έλεγαν ότι είναι πολύ σημαντικό και χρήσιμο για τους ίδιους , ακύρωσαν το ραντεβού που είχαμε ορίσει για την συνέντευξη εξηγώντας μας ότι η κοινωνία του Ηρακλείου είναι πολύ μικρή και κλειστή και δεν επιθυμούν να μας αναφερθούν στη δική τους εμπειρία .Αν και τους είχαμε ενημερώσει για τι απόρρητο της έρευνας.

Καθώς δε καταφέραμε να προσεγγίσουμε το αρχικό μας δείγμα ,προσπαθήσαμε για την εύρεση πρόσθετου δείγματος με την ελπίδα ότι θα είναι πρόθυμοι να μας μιλήσουν.

Αυτός είναι και ο λόγος που παρουσιάζουμε τα αποτελέσματα μόνο δέκα δομημένων συνεντεύξεων οι αυτούσιες συνεντεύξεις βρίσκονται στο αρχείο της υπεύθυνης καθηγήτριας στη συγκεκριμένη πτυχιακή εργασία.

7.1.8 ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ

Το δείγμα περιλαμβάνει 10 άτομα. Αναφέρεται στον Νομό Ηρακλείου Κρήτης. Περιλαμβάνει 7 γυναίκες και 3 άνδρες με ηλικία που κυμαίνεται μεταξύ του 20 και 50 ετών.

Συνέντευξη Νο 1

Όνοματεπώνυμο : Κ.Μ

Φύλλο: Άρρεν

Ηλικία:32

Ιδιότητα: Απόφοιτος Τ.Ε.Ι.

Περιγραφή της οικογένειας: Ο Κ.Μ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι άγαμος και εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 2

Όνοματεπώνυμο : Μ.Λ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 35

Ιδιότητα: Απόφοιτη Τ.Ε.Ι – Διοίκηση επιχειρήσεων .

Περιγραφή της οικογένειας: Η Μ.Λ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι έγγαμη έχει 2 παιδιά και εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 3

Όνοματεπώνυμο : Κ.Γ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 40

Ιδιότητα: Απόφοιτος Λυκείου

Περιγραφή της οικογένειας: Η Κ.Γ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι έγγαμη έχει 1 παιδί και δεν εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 4

Όνοματεπώνυμο : Μ.Κ

Φύλλο: Άρρεν

Ηλικία: 38

Ιδιότητα: Δημόσιος Υπάλληλος

Περιγραφή της οικογένειας: Ο Μ.Κ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι άγαμος και εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 5

Όνοματεπώνυμο : Μ.Χ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 36

Ιδιότητα: Απόφοιτος Α.Ε.Ι Πάντειος

Περιγραφή της οικογένειας: Η Μ.Χ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι έγγαμη έχει 2 παιδιά και εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 6

Όνοματεπώνυμο : Τ.Ζ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 50

Ιδιότητα: Απόφοιτος Δημοτικού

Περιγραφή της οικογένειας: Η Τ.Ζ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι έγγαμη έχει 3 παιδιά και δεν εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 7

Όνοματεπώνυμο : Ν.Ο

Φύλλο: Άρρεν

Ηλικία: 42

Ιδιότητα: Οικόδομος

Περιγραφή της οικογένειας: Ο Ν.Ο είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι έγγαμος έχει 1 παιδί και εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 8

Όνοματεπώνυμο : Κ.Λ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 28

Ιδιότητα: Απόφοιτη Λυκείου

Περιγραφή της οικογένειας: Η Κ.Λ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι άγαμη και δεν εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 9

Όνοματεπώνυμο : Ε.Κ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 32

Ιδιότητα: Απόφοιτη Τεχνικής Σχολής

Περιγραφή της οικογένειας: Η Κ.Γ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι άγαμη έχει 1 παιδί και εργάζεται.

Συνέντευξη Νο 10

Όνοματεπώνυμο : Α.Μ

Φύλλο: Θήλυ

Ηλικία: 22

Ιδιότητα: Σπουδάστρια στα Τ.Ε.Ι

Περιγραφή της οικογένειας: Η Α.Μ είναι το μοναδικό παιδί της οικογένειας. Είναι άγαμη και δεν εργάζεται.

7.1.7 ΓΕΝΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Για να ολοκληρωθεί η εύρεση του δείγματος και να συλλέξουμε τα στοιχεία από τους ενήλικους υιοθετημένους χρειάστηκε περίπου το διάστημα των 5 μηνών. Οι συνεντεύξεις πάρθηκαν στα σπίτια των υιοθετημένων υπήρχαν όμως και κάποιοι που επιθυμούσαν σε κάποιο άλλο περιβάλλον για να μην ανησυχήσουν την οικογένειες τους, που φυσικά έγινε σεβαστό από εμάς.

7.1.8 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Υπήρχαν ενήλικοι υιοθετημένοι που ήταν πρόθυμοι να μας μιλήσουν και να μας που με κάθε λεπτομέρεια την εμπειρία της ζωής τους , ήταν άνετοι και είχαν δεχτεί αυτό το γεγονός. Μας εμπιστεύτηκαν την εμπειρία της ζωής τους και μας ομολόγησαν το κάθε τους συναίσθημα.

Όμως υπήρχε και η άλλη πλευρά που παρόλο που ήταν δεκτικοί προς την συνάντησή μας ,κατά τη διάρκεια της συνέντευξης δε μας ανοίχτηκαν , μας είπαν για συγκεκριμένες στιγμές της ζωής τους .

Είναι παρά πολύ δύσκολο να συλλέξεις στοιχεία και πληροφορίες από μια τόσο λεπτή και δύσκολη συνέντευξη είναι τόσο προσωπικά στοιχεία που δύσκολά κανείς τα φέρνει στην επιφάνεια και τα συζητάς με το οποιοδήποτε.

Εμείς είμαστε ικανοποιημένες με το γεγονός ότι βρήκαμε δέκα ενήλικους υιοθετημένους και μας έδωσαν αυτή την συνέντευξη.

7.2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

7.2.1 ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Η ανάλυση περιεχομένου έχει πραγματοποιηθεί σε τρία μέρη.

Στο πρώτο μέρος αναφέρουν τα στοιχεία, τις απόψεις και τα βιώματα όλων των ερωτώμενων ενήλικων υιοθετημένων. Μετά την συλλογή των πληροφοριών, το επόμενο βήμα ήταν η ομαδοποίηση των κοινών απαντήσεων αλλά και η καταγραφή των διαφορετικών απόψεων. Η ολοκλήρωση της πρώτης ανάλυσης πραγματοποιήθηκε με τη σύγκριση των στοιχείων που συλλέξαμε μέσα από τη διαδικασία-τεχνική της δομημένης συνέντευξης.

Στο δεύτερο μέρος ανάλυσης παρουσιάζονται πίνακες. Ο κάθε πίνακας αντιστοιχεί με τις απόψεις-βιώματα του κάθε ερωτώμενου. Επομένως παρουσιάζονται 10 πίνακες που καταγράφονται τα δημογραφικά στοιχεία και οι εμπειρίες των ενήλικων υιοθετημένων.

Στο τρίτο μέρος παραθέτουμε σε συνοπτικό πίνακα όλες τις απόψεις των ενήλικων υιοθετημένων. Επίσης παρουσιάζονται πίτες που αναφέρουν τα δημογραφικά στοιχεία και τα προσωπικά δεδομένα των ερωτώμενων ενήλικων υιοθετημένων.

Α. ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Το δείγμα μας, όπως αναφέραμε και παραπάνω ήταν 10 ενήλικοι υιοθετημένοι, από τους οποίους οι 7 ήταν γυναίκες και οι 3 άντρες. Τα 2 άτομα ήταν κάτω από 30 ετών ενώ τα 8 πάνω από 30 ετών. Όσον αφορά την οικογενειακή τους κατάσταση 5 ήταν έγγαμοι και οι άλλοι 5 άγαμοι. Το μορφωτικό τους επίπεδο όσον αφορά τα 4 άτομα είχαν τριτοβάθμια εκπαίδευση, τα άλλα 4 δευτεροβάθμια και 2 άτομα είχαν βασική εκπαίδευση. Η ενημέρωσή τους ποικίλει, τα 5 άτομα ενημερώθηκαν από τους δυο θετούς γονείς ενώ τα άλλα 5 από το φιλικό περιβάλλον. Πιο συγκεκριμένα από τη γιαγιά, το σχολείο, τους φίλους των θετών γονέων, γειτονιά.

Ο τρόπος, που έγινε η ενημέρωση ποικίλει, κυρίως ήταν προϊόν κακόβουλων σχολίων της γειτονιάς και του σχολικού περιβάλλοντος, είτε τυχαίας συζήτησης με συγγενικά πρόσωπα, είτε από σκόπιμες συζητήσεις των θετών γονέων και οικογενειακών φίλων. «Ενώ έπαιζα, στη γειτονιά, ήρθε μια γειτόνισσα κοντά μου και μου είπε: τους γονείς σου να τους προσέχεις και να τους σέβεσαι πολύ περισσότερο από τα άλλα παιδιά. Τότε ρώτησα γιατί; Και μου είπε ότι εσύ τους έχεις υποχρέωση γιατί σε πήραν από ένα ορφανοτροφείο, που εκεί θα ήσουν χωρίς μαμά και μπαμπά. Ενώ τώρα, είσαι σαν πριγκίπισσα».

Οι αντιδράσεις των ατόμων, διαφέρουν και αυτό οφείλεται από τον τρόπο που ενημερώθηκαν. Οι περισσότεροι αισθάνθηκαν θυμό, ένιωσαν φόβο και ανασφάλεια. Ένας ενήλικος υιοθετημένος μας λέει: «Θύμωσα με τους γονείς μου γιατί ήθελα να το μάθαινα από τους ίδιους και όχι από την γειτόνισσα». Ένας άλλος ενήλικος υιοθετημένος μας λέει: «Ένιωσα ανασφάλεια, αναρωτιόμουν αν με αγαπούν πραγματικά οι θετοί μου γονείς ενώ παράλληλα ήθελα οπωσδήποτε να γνωρίσω τους πραγματικούς μου γονείς».

Το μεγαλύτερο ποσοστό των ενήλικων υιοθετημένων σύμφωνα με την εμπειρία τους με τους ψυχολογικούς γονείς αναφέρουν ότι είναι σαν να μεγαλώνεις με τους φυσικούς σου γονείς ένα μονάχα ενήλικο άτομο μας εκμυστηρεύεται ότι είναι μια καλή εμπειρία αν εξαιρέσει κανείς την μυστικοπάθεια, που υπάρχει από τους θετούς γονείς. Χαρακτηριστικά αναφέρει «τους αισθάνομαι σαν πραγματικούς μου γονείς. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι δεν ήμουν δικό τους παιδί. Νιώθω απέραντη ευγνωμοσύνη και αγάπη παρόλο που έχουν φύγει από τη ζωή».

Είναι αναγκαίο να αναφερθεί το γεγονός ότι τα περισσότερα υιοθετημένα άτομα έχουν μπει στην διαδικασία αναζήτησης των ριζών τους ενώ κάποια άλλα δεν έχουν τολμήσει φοβούμενα την απόρριψη. Τα άτομα που άρχισαν την διαδικασία αναζήτησης των ριζών τους απευθύνθηκαν στον υπεύθυνο φορέα της περιοχής τους, ώστε να υποβάλουν την απαραίτητη αίτηση αναζήτησης ριζών. Υπήρχαν άτομα που απευθύνθηκαν στο «Κέντρο βρεφών ΜΗΤΕΡΑ» και άλλοι στην Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας Ηρακλείου.

Όταν πραγματοποιείται η αίτηση ο ενήλικος υιοθετημένος συνεργάζεται με τον Κοινωνικό Λειτουργό με κύριο στόχο την αναζήτηση των ριζών τους. Ο επαγγελματίας είναι υπεύθυνος στο τρόπο που θα προσεγγίσει την φυσική μητέρα. Μονάχα στην περίπτωση που η ίδια επιθυμεί μια συνάντηση με το παιδί που έδωσε για υιοθεσία τότε ενημερώνεται και ο ίδιος ο υιοθετημένος για την ταυτότητα της φυσικής του μητέρας.

Τα άτομα που αναζήτησαν τις ρίζες τους οι περισσότεροι βρήκαν στοιχεία για τους βιολογικούς τους γονείς ενώ κάποια άλλα άτομα δεν βρήκαν κανένα στοιχείο. Οι ενήλικοι που έμαθαν για την φυσική τους μητέρα ένιωσαν ανακούφιση γιατί γνώρισαν το παρελθόν τους. Όσον αφορά τα άτομα που δεν έχουν βρει στοιχεία, συνεχίζουν να ζουν την δική τους εμπειρία, πολλοί είναι αυτοί που έχουν έντονη περιέργεια. Μια υιοθετημένη μας αναφέρει: ξέρετε, πιστεύω ότι θα βρω τη μητέρα μου. Όταν περπατώ στο δρόμο, την αναζητώ συνεχώς και ξέρετε που; Στα πρόσωπα των άλλων γυναικών. Όταν βλέπω κυρίες μεγαλύτερες από εμένα και έχουν το ίδιο ανάστημα με εμένα τότε σκέφτομαι επιτέλους τη βρήκα.

Είναι γεγονός ότι τα άτομα που διατηρούν επαφή με τους βιολογικούς γονείς, η επαφή τους είναι συχνή, χαρακτηρίζεται θετική και φιλική από τα ίδια τα άτομα και αυτό οφείλεται γιατί τους

εξήγησαν τους λόγους που έγινε η υιοθεσία. «Τους έχω αποδεχτεί γιατί μου εξήγησαν ότι είχαν σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Δεν μπορούσαν να μου προσφέρουν τίποτα και σήμερα αδυνατούν να επιβιώσουν και οι ίδιοι. Επίσης έχω άλλα τρία αδέρφια που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα.

Υπάρχουν και άλλοι υιοθετημένοι που δεν έχουν πραγματοποιήσει επαφή με τους βιολογικούς τους γονείς λόγω έλλειψης στοιχείων ενώ άλλοι δεν προσπάθησαν να έχουν επαφή για προσωπικούς λόγους. Όπως «γιατί να πάω εγώ να τους βρω; Με απέρριψαν μια φορά να το κάνουν και δεύτερη; Ας ψάξουν να με βρουν». Οι σκέψεις και τα συναισθήματα που αφορούν τους βιολογικούς γονείς ποικίλουν από υιοθετημένο σε υιοθετημένο. «Πέρασα από όλα τα στάδια όπως περιέργεια, θυμό, ανασφάλεια και ανυπομονησία». Οι πρώτες ερωτήσεις που οι περισσότεροι υιοθετημένοι επιθυμούν να κάνουν στους βιολογικούς τους γονείς είναι να μάθουν τους λόγους για τους οποίους τους έδωσαν για υιοθεσία και γιατί δεν τους αναζήτησαν.

Στην ερώτηση αν είναι γνώριμο στο κοινωνικό-επαγγελματικό περιβάλλον ότι είναι υιοθετημένοι οι περισσότεροι απάντησαν ότι γνωρίζουν την υιοθεσία τους από τους ίδιους. Στην επόμενη ερώτηση που ήταν αν υιοθετούσαν οι ίδιοι ένα παιδί οι περισσότεροι απάντησαν θετικά λέγοντας ότι θέλουν να του προσφέρουν αγάπη και στοργή όπως οι ίδιοι πήραν από τους θετούς γονείς τους. Ένας υιοθετημένος αναφέρει χαρακτηριστικά «Είναι προτιμότερο ένα παιδί να μεγαλώσει σε μια οικογένεια παρά σε ένα ίδρυμα». Επίσης επικρατούσε περισσότερο η άποψη ότι αν δεν αποκτούσαν παιδιά θα υιοθετούσαν για τους παρακάτω λόγους α) να νιώσουν την μητρότητα, β) να δώσουν αγάπη, γ) να νιώσουν αυτό το διαφορετικό που σου προσφέρει το μέγαλωμα ενός παιδιού.

Τελειώνοντας, το μήνυμα που θα ήθελαν να δώσουν τα ζευγάρια που επιθυμούν να υιοθετήσουν είναι να το κάνουν αφού είναι κάτω από ώριμη σκέψη. Ενώ παράλληλα αυτό που θα έλεγαν στα ζευγάρια που δεν είναι σε θέση να κρατήσουν το παιδί οι περισσότεροι ενήλικοι υιοθετημένοι αναφέρουν χαρακτηριστικά: να δώσουν το παιδί αλλά να γνωρίζουν το πόσο καλές είναι οι προδιαγραφές της οικογένειας που πρόκειται να το υιοθετήσει. Το σημαντικότερο μήνυμα που δόθηκε από τους περισσότερους ήταν οι βιολογικοί γονείς να έχουν μια μελλοντική, ουσιαστική επαφή με τους γονείς που έδωσαν το παιδί τους για υιοθεσία.

ΠΙΝΑΚΕΣ

Α/Α ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	1	2
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Κ.Μ	Μ.Λ
ΦΥΛΛΟ	ΑΝΔΡΑΣ	ΓΥΝΑΙΚΑ
ΗΛΙΚΙΑ	32	35
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΑΓΑΜΟΣ	ΕΓΓΑΜΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	Τ.Ε.Ι.	Τ.Ε.Ι – ΔΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	10 ΕΤΩΝ	12 ΕΤΩΝ
ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	ΦΙΛΟΙ ΤΥΧΑΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ	ΘΕΤΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΞΑΔΕΡΦΙΑ
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	ΦΟΒΟΣ – ΑΙΣΘΗΜΑ ΜΟΝΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΗ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΨΑΝ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ – ΜΕ ΑΓΑΠΟΥΝ ΟΙ ΘΕΤΟΙ ΜΟΥ ΓΟΝΕΙΣ? ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΕΑΝ ΚΑΝΟΥΝ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙ?
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΔΕ ΗΤΑΝ ΚΑΤΙ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ-ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ	ΔΕ ΗΤΑΝ ΚΑΤΙ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ,ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ.
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΕΙΣ	ΜΗΤΕΡΑ	ΜΗΤΕΡΑ
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΟΧΙ	ΟΧΙ
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	ΝΑΙ	Ν/Α
ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ	Η ΦΥΣΙΚΗ ΜΗΤΕΡΑ ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΕ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΓΙΑΤΙ ΕΙΧΕ ΚΑΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ	ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΩ ΜΙΑ ΠΙΘΑΝΗ ΘΛΙΒΕΡΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΤΙΠΟΤΑ ΑΠΟΛΥΤΩΣ	ΘΥΜΟΣ ΓΙΑΤΙ ΑΦΗΣΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥ
ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΣΥΝΕΒΗ ΑΥΤΟ,ΚΑΙ ΑΝ ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΕΧΩ ΓΙΝΕΙ	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΑΦΗΣΑΝ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΜΕ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΟΥΝ
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΑΡΙΣΤΕΣ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ	ΑΠΟΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟ	ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ.
ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	Ν/Α	ΟΧΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ	Ν/Α	ΕΧΩ ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ
ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ,ΤΟ ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΥΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ	Η ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ ΔΙΝΕΙ ΝΟΗΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΣΥΝΑΝΤΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΟΥΝ ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ	ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΠΑΦΗ ΜΑΖΙ ΤΟΥ

Α/Α ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	3	4
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Κ.Γ	Μ.Κ
ΦΥΛΛΟ	ΓΥΝΑΙΚΑ	ΑΝΔΡΑΣ
ΗΛΙΚΙΑ	40	38
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΓΓΑΜΗ	ΑΓΑΜΟΣ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	ΑΠΟΦΟΙΤΗ ΛΥΚΕΙΟΥ	ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ
ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	10 ΕΤΩΝ	12 ΕΤΩΝ
ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΟΙ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΚΟΡΟΙΔΕΥΑΝ ΠΩΣ ΕΙΜΑΙ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΗ	ΘΕΤΟΙ ΓΟΝΕΙΣ
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	ΦΟΒΟΣ-ΕΙΝΑΙ ΑΣΧΗΜΟ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΠΟ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΟΥ	ΜΟΥ ΕΙΠΑΝ ΟΤΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ΣΚΟΤΩΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΜΕ ΥΙΟΘΕΤΗΣΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΧΩ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΗΤΑΝ ΚΑΛΗ .ΠΑΝΤΑ ΕΝΙΩΘΑ ΟΤΙ ΥΠΗΡΧΑΝ ΜΥΣΤΙΚΑ ΠΟΥ ΔΕ ΜΑΘΑΙΝΑΝ	ΘΥΜΟΣ-ΣΤΕΝΑΧΩΡΙΑ. ΣΚΕΦΤΗΚΑ ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΣΥΜΒΕΙ ΑΥΤΟ ΣΕ ΜΕΝΑ ΔΕ ΗΤΑΝ ΚΑΤΙ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ-ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΕΙΣ	N/A	ΠΡΟΝΟΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	N/A	ΟΧΙ
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	N/A	N/A
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A	N/A
ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A	N/A
ΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ	N/A	N/A
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ	ΕΧΩ ΠΛΗΓΩΘΕΙ ΠΟΛΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΟΥ ΔΕ ΘΑ ΑΝΤΕΧΑ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΜΟΥ ΜΗΤΕΡΑΣ	N/A
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A	N/A
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΔΕ ΤΟΥΣ ΝΙΩΘΩ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ	ΑΝ ΕΧΟΥΝ ΠΕΘΑΝΕΙ ΛΥΠΑΜΑΙ, ΑΝ ΟΧΙ ΛΥΠΑΜΑΙ ΠΟΥ ΔΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΜΕΝΑ
ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΑΦΗΣΑΝ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΜΕ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΟΥΝ	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΩΣΑΝΕ
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΚΑΛΕΣ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ	ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ	N/A
ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΤΟΥ ΔΩΣΩ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΔΩΣΩ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΤΟΥ ΔΩΣΩ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΔΩΣΩ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΑ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔ	ΕΑΝ ΔΕ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΓΟΝΕΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ

Α/Α ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	5	6
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Μ.Χ	Τ.Ζ
ΦΥΛΛΟ	ΓΥΝΑΙΚΑ	ΓΥΝΑΙΚΑ
ΗΛΙΚΙΑ	36	50
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΓΓΑΜΟΣ	ΕΓΓΑΜΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	Α.Ε.Ι – ΠΑΝΤΕΙΟ	ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	17 ΕΤΩΝ	8 ΕΤΩΝ
ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	ΘΕΤΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ΜΕ ΕΝΗΜΕΡΩΣΑΝ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ 17 ΕΤΩΝ ΓΙΑΤΙ ΗΜΟΥΝ ΠΙΟ ΩΡΙΜΗ ΩΣΤΕ ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΔΕΧΤΩ ΚΑΛΥΤΕΡΑ	ΣΧΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ – ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΙΘΥΡΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΜΑΘΗΤΕΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	ΣΚΕΦΤΟΜΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΕΔΩΣΑΝ ΚΑΙ ΑΝ ΚΡΑΤΟΥΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΙ ΘΕΤΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ	ΘΥΜΟΣ ΔΕ ΤΟ ΣΥΖΗΤΗΣΑΜΕ ΠΟΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΔΕ ΗΤΑΝ ΚΑΤΙ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ – ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ	ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΕΙΣ	ΜΗΤΕΡΑ	ΠΡΟΝΟΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΝΑΙ	Ν/Α
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	ΝΑΙ	Ν/Α
ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	ΣΥΧΝΗ	Ν/Α
ΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ	ΘΕΤΙΚΗ ΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΑΝ ΟΤΙ ΕΙΧΑΝ ΣΟΒΑΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ	Ν/Α
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ	Ν/Α	Ν/Α
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΑΩ ΚΑΙ ΔΕ ΘΑ ΠΑΨΩ ΝΑ ΤΟΥΣ ΘΕΩΡΩ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ	ΠΙΣΤΕΥΑ ΚΑΠΟΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΤΟ ΙΔΙΟ ΑΝΑΣΤΗΜΑ ΜΕ ΜΕΝΑ ΗΤΑΝ Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ
ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΡΙΓΡΑΨΟΥΝ ΤΙΣ ΤΟΤΕ ΣΥΝΘΗΚΕΣ , ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΑΙΣΘΑΝΘΗΚΑΝ ΟΤΑΝ ΜΕ ΕΔΩΣΑΝ ΤΟ ΜΕΤΑΝΙΩΣΑΝ ΚΑΘΟΛΟΥ?	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΩΣΑΤΕ
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ	ΑΡΙΣΤΗ
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ	ΔΕ ΞΕΡΩ	ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ
ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ	ΕΧΩ ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΔΩΣΩ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΤΟΡΓΗ
ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΔΩΣΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΕΝΑ ΠΑΙΔΙ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟΠ ΔΩΣΟΥΝ ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΟΒΑΡΟΙ ΛΟΓΟΙ	ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΩ ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΛΛΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΟΥΝ

Α/Α ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	7	8
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Ν.Ο	Κ.Λ
ΦΥΛΛΟ	ΑΝΔΡΑΣ	ΓΥΝΑΙΚΑ
ΗΛΙΚΙΑ	42	28
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΕΓΓΑΜΟΣ	ΑΓΑΜΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	ΔΗΜΟΤΙΚΟ	ΑΠΟΦΟΙΤΗ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	10 ΕΤΩΝ	15 ΕΤΩΝ
ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΟΤΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ΔΕ ΕΚΑΝΑΝ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΠΗΡΑΝ ΕΜΕΝΑ	Η ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΓΕΝΝΗΣΕ ΑΛΛΑ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΜΕ ΚΡΑΤΗΣΕΙ
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	ΘΥΜΩΣΑ	ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ – ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΔΕΝ ΜΟΥ ΕΛΕΙΨΕ ΤΙΠΟΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΑΩ ΠΟΛΥ	ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΕΙΣ	Ν/Α	ΠΡΟΝΟΙΑ ΧΑΝΙΩΝ
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	Ν/Α	ΟΧΙ
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	Ν/Α	Ν/Α
Ν/ΑΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ	Ν/Α	Ν/Α
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	Ν/Α	Ν/Α
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΕΧΩ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΕΔΩΣΑΝ	ΟΙ ΘΕΤΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΩΣΑΤΕ, ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΜΕ ΒΡΟΥΝ	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΩΣΑΤΕ, ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΜΕ ΒΡΟΥΝ
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΚΑΛΗ	ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ	Ν/Α	ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΔΙΟ
ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ	ΕΧΩ ΔΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ	ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΟΤΙ ΠΗΡΑ
ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑΙ	ΝΑΙ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΓΙΝΩ ΠΑΤΕΡΑΣ	ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΩ ΤΑ ΠΑΝΤΑ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΑΝ ΔΕ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΟΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΓΟΝΕΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ ΑΛΛΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΤΟΥ ΕΞΗΓΗΣΟΥΝ

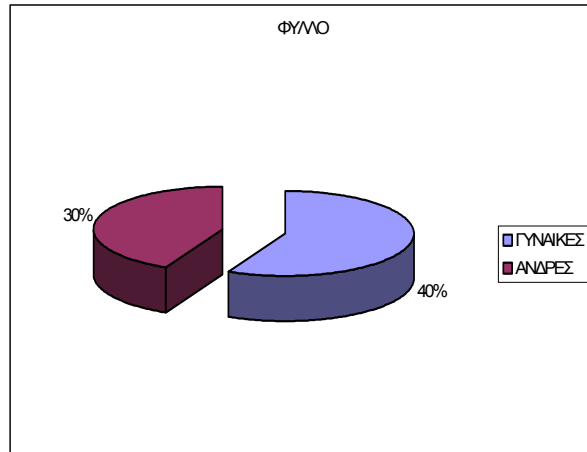
Α/Α ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ	9	10
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	Ε.Κ	Α.Μ
ΦΥΛΛΟ	ΓΥΝΑΙΚΑ	ΓΥΝΑΙΚΑ
ΗΛΙΚΙΑ	32	22
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	ΑΓΑΜΗ	ΑΓΑΜΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	ΑΠΟΦΟΙΤΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ	ΤΕΙ
ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	19 ΕΤΩΝ	6 ΕΤΩΝ
ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	ΦΙΛΟΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΗ Η ΜΑΜΑ ΣΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΕ ΝΑ ΣΤΟ ΠΩ	ΘΕΤΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΡΩΤΗΣΑ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥΑΝ ΕΙΧΕ ΜΕΓΑΛΗ ΚΟΙΛΙΑ ΟΤΑΝ ΗΤΑΝ ΕΓΚΥΟΣ ΚΑΙ ΜΟΥ ΕΙΠΕ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	ΘΥΜΩΣΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΘΕΤΟΥΣ ΜΟΥ ΓΟΝΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΤΟ ΜΑΘΟΥΝ ΑΠΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΦΙΛΟ	ΕΙΧΑ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ	ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΕΙΣ	N/A	ΜΗΤΕΡΑ
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	N/A	ΝΑΙ
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	N/A	ΝΑΙ
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A	ΝΑΙ
ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A	ΣΥΧΝΗ
ΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ	N/A	Η ΣΧΕΣΗ ΠΕΡΑΣΕ ΣΤΑΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΜΑΚΡΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΦΙΛΙΚΗ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ	ΔΕ ΤΟ ΕΧΩ ΠΙΣΤΕΨΕΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΕ ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΟ ΠΙΣΤΕΨΩ	N/A
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A	N/A
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	N/A	ΠΩΣ ΘΑ ΗΤΑΝ Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΑΝ ΜΕΓΑΛΩΝΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ
ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΩΣΑΤΕ? ΤΙ ΝΟΙΩΘΟΥΝ ΓΙΑ ΜΕΝΑ?	ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΩΣΑΤΕ? ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ?
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΚΑΛΗ	ΑΡΙΣΤΗ
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ	N/A	ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ
ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΟΧΙ	ΝΑΙ
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ	ΔΕ ΤΟ ΝΙΩΘΩ	ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΣΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΡΑ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑ
ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΟΧΙ	N/A
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	ΔΕΝ ΘΕΛΩ	N/A
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ 100% ΣΙΓΟΥΡΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ	ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΒΑΛΟΥΝ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΕΠΑΦΗ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

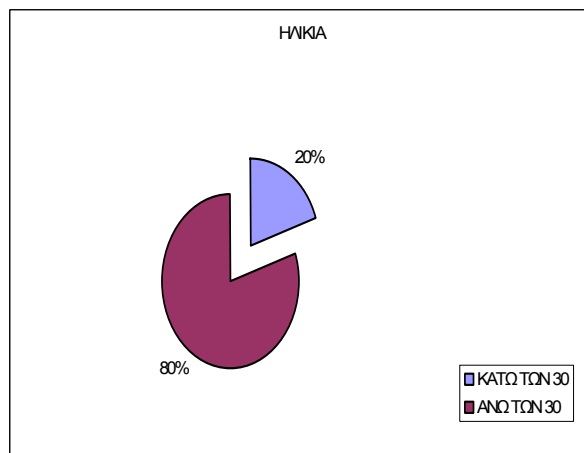
ΥΛΛΟ	7 ΓΥΝΑΙΚΕΣ 70% ΚΑΙ 3 ΑΝΔΡΕΣ 30%
ΗΛΙΚΙΑ	2 ΑΤΟΜΑ ΚΑΤΩ ΑΠΟ 30 ΕΤΩΝ 20% ΚΑΙ 8 ΑΤΟΜΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 30 ΕΤΩΝ 80%
Φ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	5 ΑΓΑΜΟΙ 50% ΚΑΙ 5 ΕΓΓΑΜΟΙ 50%
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	4 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 40% 4 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 40% ΕΝΩ 2 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ 20%
Ω ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	3 ΑΤΟΜΑ 5/10 30% , 4 ΑΤΟΜΑ 10/15 40% , 3 ΑΤΟΜΑ 15/20 30%
ΠΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ	5 ΑΤΟΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΕΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ 50% , 5 ΑΤΟΜΑ ΑΠΟ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΝΤΙΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ 50%
ΠΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΗΤΑΝ ΕΙΤΕ ΠΡΟΪΟΝ ΚΑΚΟΒΟΥΛΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ,ΕΙΤΕ ΤΥΧΑΙΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ ΜΕ ΣΥΓΓΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΗ ΠΡΟΣΩΠΑ ,ΕΙΤΕ ΣΚΟΠΙΜΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΦΙΛΩΝ
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	2 ΑΤΟΜΑ ΕΝΙΩΣΑΝ ΦΟΒΟ 20% 5 ΑΤΟΜΑ ΕΝΙΩΣΑΝ ΘΥΜΟ 50% , 2 ΑΤΟΜΑ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ 20% ΕΝΩ 1 ΑΤΟΜΟ ΕΝΙΩΣΕ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑ 10%
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	9 ΑΤΟΜΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ 90% ΕΝΩ ΕΝΑ ΑΤΟΜΟ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΑΝ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗ ΜΥΣΤΙΚΟΠΑΘΕΙΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΕΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ 10%
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ ΜΕΣΩ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΦΟΡΕΩΝ	7 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΜΠΕΙ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΤΟΥΣ 70% ΚΑΙ 3 ΑΤΟΜΑ ΔΕ ΕΧΟΥΝ ΜΠΕΙ 30%
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΟΡΕΙΣ	4 ΑΤΟΜΑ ΑΠΕΥΘΥΝΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΜΗΤΕΡΑ 60% 1 ΑΤΟΜΟ ΣΤΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΧΑΝΙΩΝ 10% 2 ΑΤΟΜΑ ΣΤΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 20%
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΑΠΟ ΤΑ 7Β ΠΟΥ ΑΝΑΖΗΤΗΣΑΝ ΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥΣ ΤΑ 4 ΒΡΗΚΑΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ 60% ΕΝΩ 3 ΔΕ ΒΡΗΚΑΝ 43%
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΑΠΟ 4 ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΒΡΗΚΑΝ ΣΤΟΙΧΕΙΑ 2 ΕΧΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ 50% ΕΝΩ 2 ΑΤΟΜΑ ΔΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΕΠΑΦΗ 50 % ΣΥΝΟΛΙΚΑ 8/10 ΔΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΕΠΑΦΗ 80% ΕΝΩ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΑΝ ΕΠΑΦΗ 2/10 20%
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	2/10 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΕΝΩ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ 8 ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΕΠΑΦΗ 80%
ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	ΤΑ 2/2 ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΕΠΑΦΗ ,ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΣΥΧΝΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΠΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ	Η ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ 2 ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΘΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΞΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΛΗΞΕ ΣΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ	6 ΑΤΟΜΑ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΜΙΑ ΕΠΑΦΗ ΛΟΓΟ ΕΚΛΕΙΨΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥΣ 60%ΕΝΩ 4 ΑΤΟΜΑ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ 40%
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΜΙΑ ΣΧΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	N/A
ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	Η ΣΚΕΨΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΠΟΙΚΙΛΟΥΝ. ΚΑΘΕ ΑΤΟΜΟ ΕΧΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΘΕΤΙΚΑ Η΄ ΑΡΝΗΤΙΚΑ
ΠΟΙΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΟΥΝ ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	ΚΑΙ ΤΑ 10 ΑΤΟΜΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΘΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΠΟΥ ΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΔΩΣΑΝ ΓΙΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑ 100%.ΕΝΩ 4/10 ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΓΙΑΤΙ ΠΟΤΕ Η ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΔΕ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΟΥΝ 40%
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙΟ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	3 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΑΡΙΣΤΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΘΕΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ 30% 4 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ 30% ΚΑΙ 3 ΑΤΟΜΑ ΚΑΛΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ 30%
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	ΓΙΑ 7 ΑΤΟΜΑ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥΣ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΥΙΟΘΕΤΗΜΕΝΟΙ 70% ΕΝΩ ΓΙΑ 3 ΑΤΟΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟ 30%
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ	5 ΑΤΟΜΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΑΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥΣ 50% 2 ΑΤΟΜΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ 20% ΕΝΩ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ 3 ΑΤΟΜΩΝ ΔΕ ΕΧΕΙ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙ 30%
ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ	ΤΑ 6 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΠΑΙΔΙΑ 60% ΕΝΩ ΤΑ 4 ΔΕ ΕΧΟΥΝ 40%
ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	5 ΑΤΟΜΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΝ ΠΑΙΔΙ 50% 4 ΑΤΟΜΑ ΔΕ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΝ 40% ΚΑΙ 1 ΔΕ ΑΠΑΝΤΗΣΕ 10%
ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ	3 ΑΤΟΜΑ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΑ 30% 4 ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΤΟΡΓΗ 40% 1 ΑΤΟΜΟ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΕ ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΘΕΙ ΠΑΡΑ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ ΣΕ ΙΔΡΥΜΑ 10% ΕΝΑ ΑΤΟΜΟ ΔΕ ΤΟΠ ΝΟΙΩΘΕΙ 10% , 1 ΑΤΟΜΟ ΔΕ ΑΠΑΝΤΑ 10%
ΑΝ ΔΕΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	9 ΑΤΟΜΑ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ 90% ΕΝΩ ΕΝΑ ΑΤΟΜΟ ΔΕ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΕ 10%
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	6 ΑΤΟΜΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΣΤΟΡΓΗ ΟΠΩΣ ΑΥΤΗ ΠΗΡΑΝ 60% 2 ΑΤΟΜΑ ΛΟΓΩ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣ Η΄ΠΑΤΡΟΤΗΡΑΣ 20% ΕΝΩ 2 ΑΤΟΜΑ ΔΕ ΔΙΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟ ΛΟΓΟ 20%
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	ΚΑΙ ΤΑ 10 ΑΤΟΜΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΥΝ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΑΝ ΤΟ ΘΕΛΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ 100%
ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΑΦΗΣΕΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ	7 ΑΤΟΜΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ,ΓΙΑ ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ Σ ΠΟΥ ΤΑ ΔΙΝΟΥΝ 70%.2 ΑΤΟΜΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΕΑΝ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΝΑ ΜΗ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ 20% ΕΝΩ 1 ΑΤΟΜΟ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΒΑΛΟΥΝ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ 10%

ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

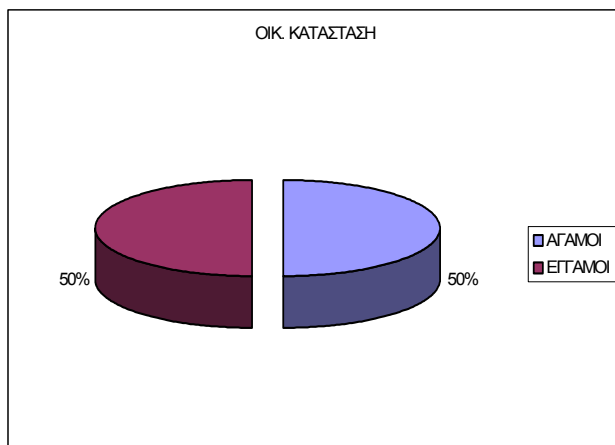
ΦΥΛΟ	
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	40%
ΑΝΔΡΕΣ	30%

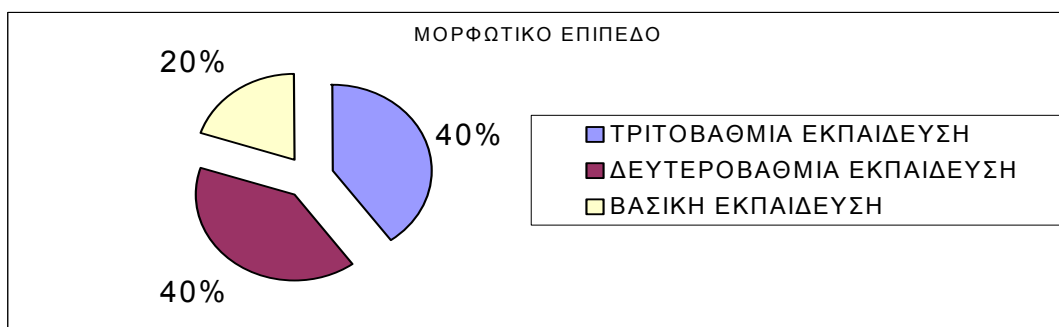
ΗΛΙΚΙΑ	
ΚΑΤΩ ΤΩΝ 30	20%
ΑΝΩ ΤΩΝ 30	80%

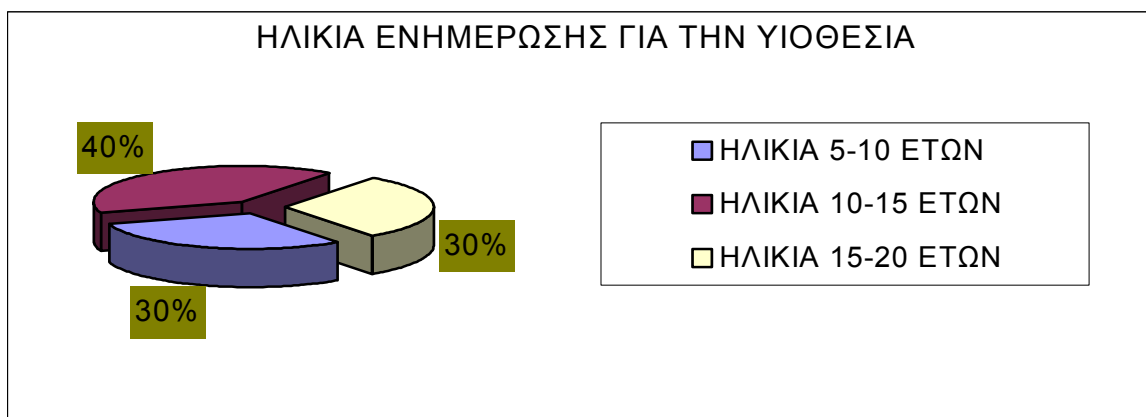
ΟΙΚ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	
ΑΓΑΜΟΙ	50%
ΕΓΓΑΜΟΙ	50%

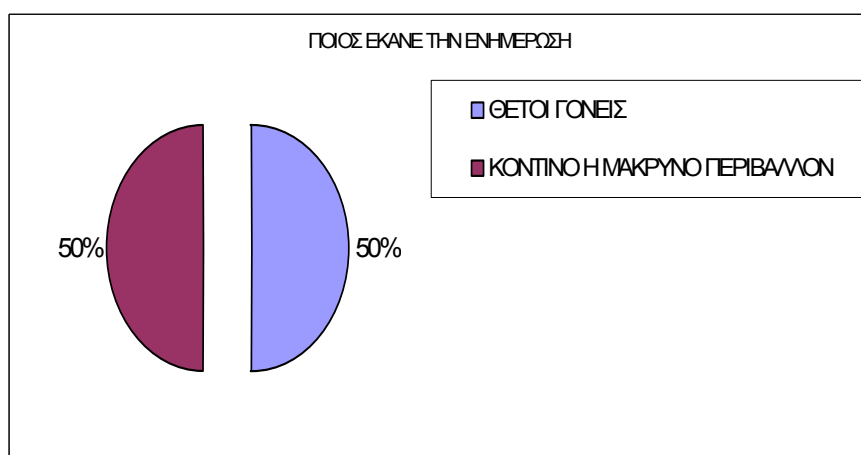
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ	
ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	40%
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	40%
ΒΑΣΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	20%

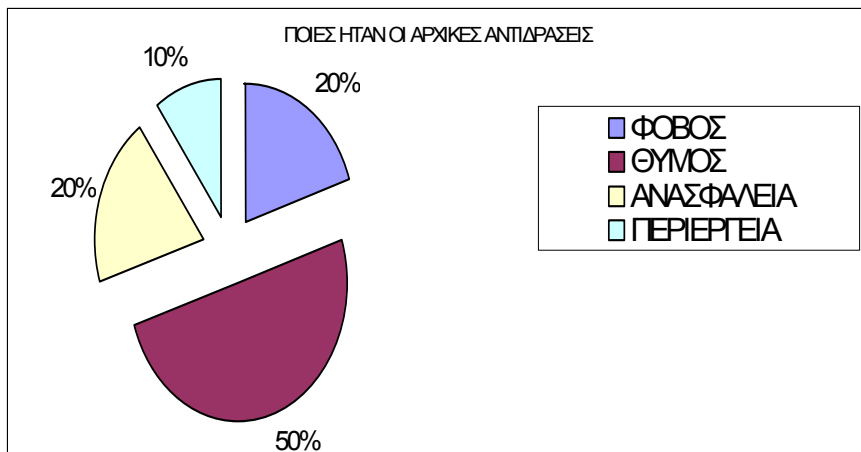
ΗΛΙΚΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΣΙΑ	
ΗΛΙΚΙΑ 5-10 ΕΤΩΝ	30%
ΗΛΙΚΙΑ 10-15 ΕΤΩΝ	40%
ΗΛΙΚΙΑ 15-20 ΕΤΩΝ	30%

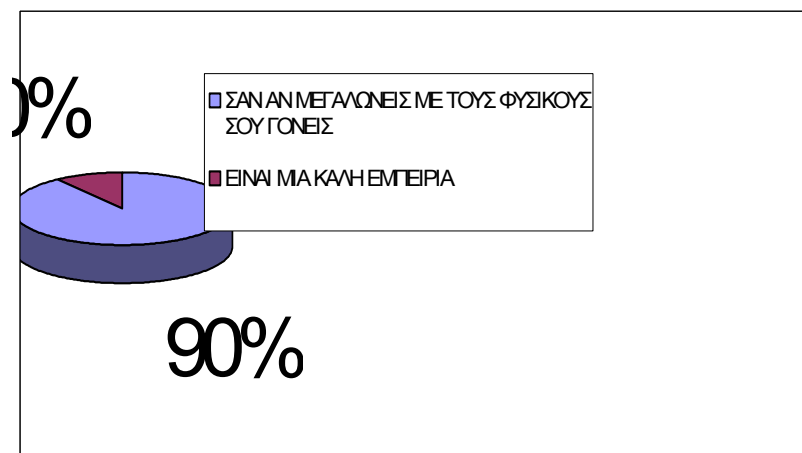
ΓΟΙΟΣ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ	
ΘΕΤΟΙ ΓΟΝΕΙΣ	50%
ΚΟΝΤΙΝΟ Η ΜΑΚΡΥΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	50%

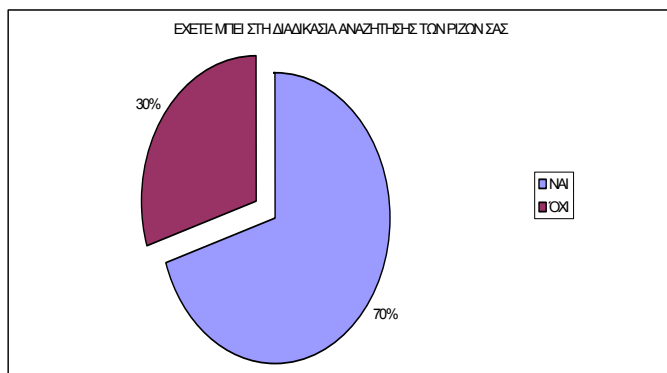
ΠΟΙΕΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ	
ΦΟΒΟΣ	20%
ΘΥΜΟΣ	50%
ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ	20%
ΠΕΡΙΕΡΤΕΙΑ	10%

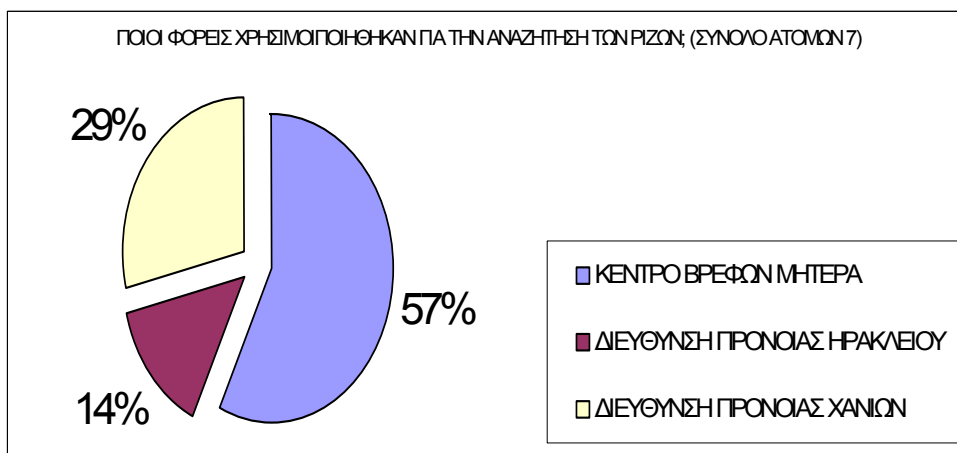
ΠΟΙΑ ΗΤΑΝ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΥΙΟΘΕΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ	
ΣΑΝ ΑΝ ΜΕΤΑΛΩΝΕΙΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΣΟΥ ΓΟΝΕΙΣ	90%
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ	10%

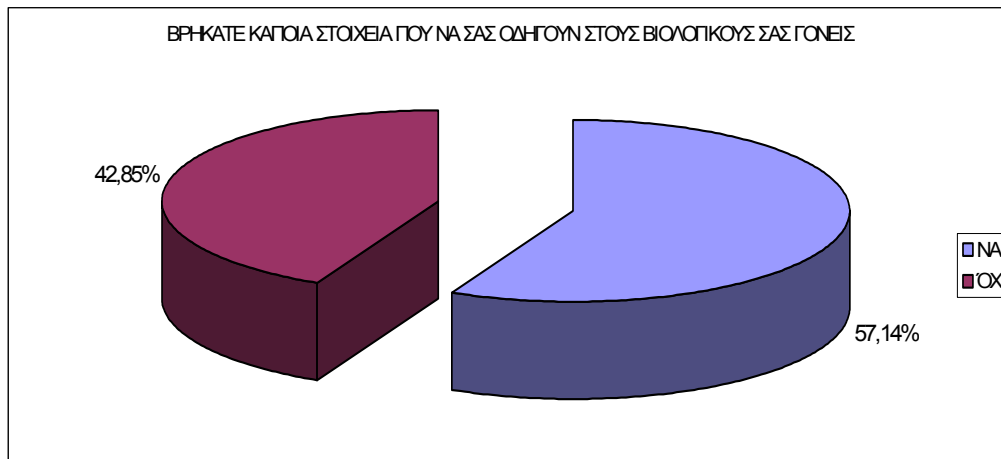
ΕΧΕΤΕ ΜΠΕΙ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ ΣΑΣ	
ΝΑΙ	70%
ΟΧΙ	30%

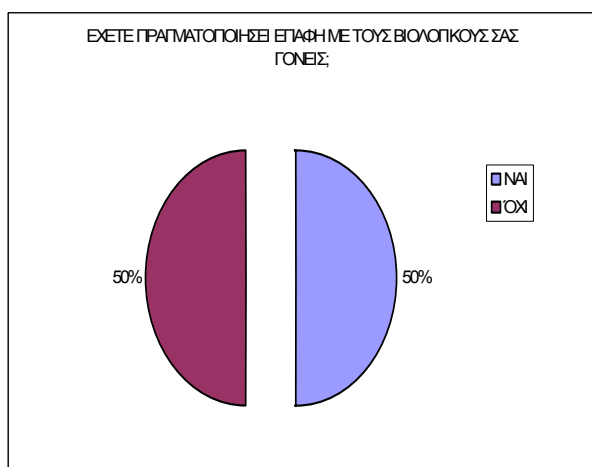
ΠΟΙΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΩΝ ΡΙΖΩΝ; (ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ 7)	
ΚΕΝΤΡΟ ΒΡΕΦΩΝ ΜΗΤΕΡΑ	57%
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ	14%
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ	29%

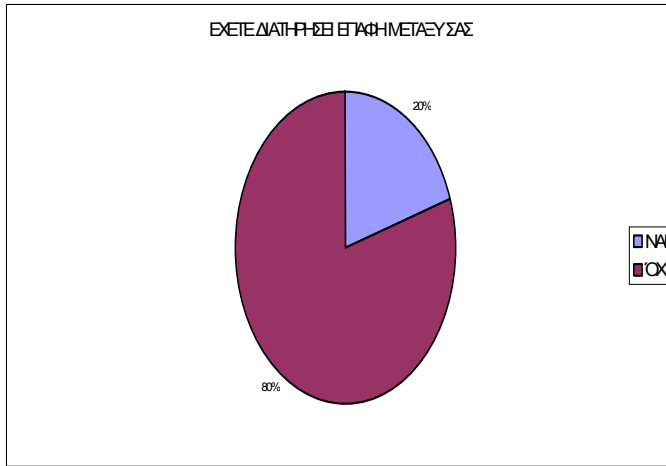
ΒΡΗΚΑΤΕ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΝΑ ΣΑΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ	
ΝΑΙ	57,14%
ΌΧΙ	42,85%

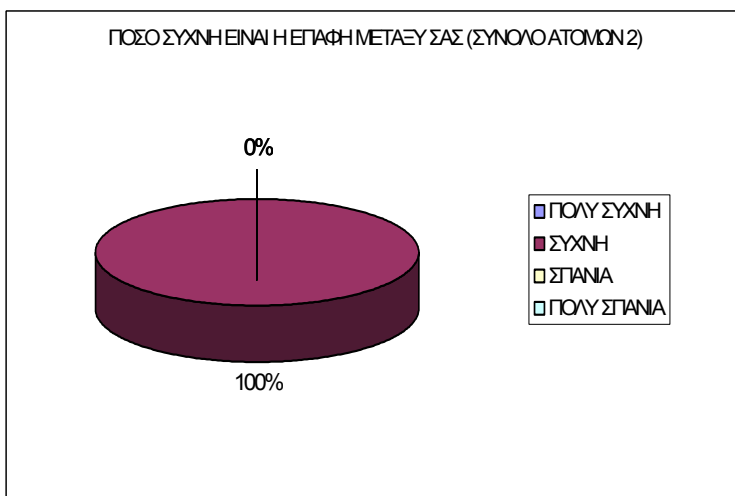
ΕΧΕΤΕ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΑΣ ΓΟΝΕΙΣ;	
ΝΑΙ	50%
ΌΧΙ	50%

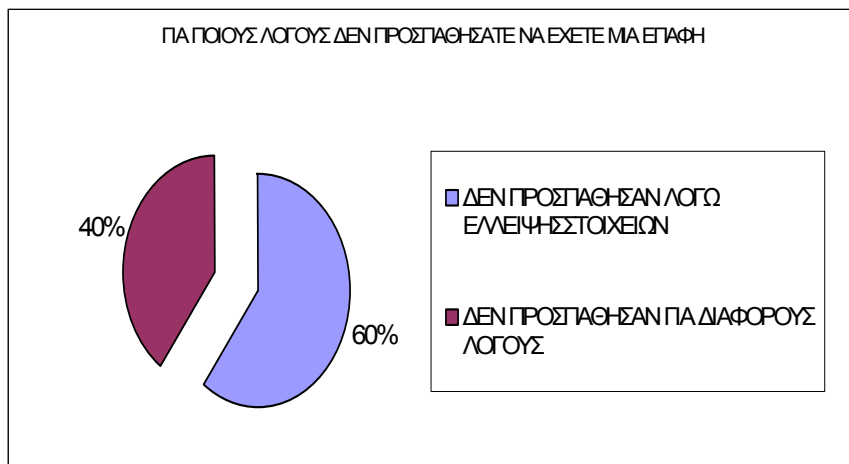
ΕΧΕΤΕ ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΒΗ ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ	
ΝΑΙ	20%
ΌΧΙ	80%

ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΑΦΗ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΣ (ΣΥΝΟΛΟ ΑΤΟΜΩΝ 2)	
ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΗ	0%
ΣΥΧΝΗ	100%
ΣΤΑΝΙΑ	0%
ΠΟΛΥ ΣΤΑΝΙΑ	0%

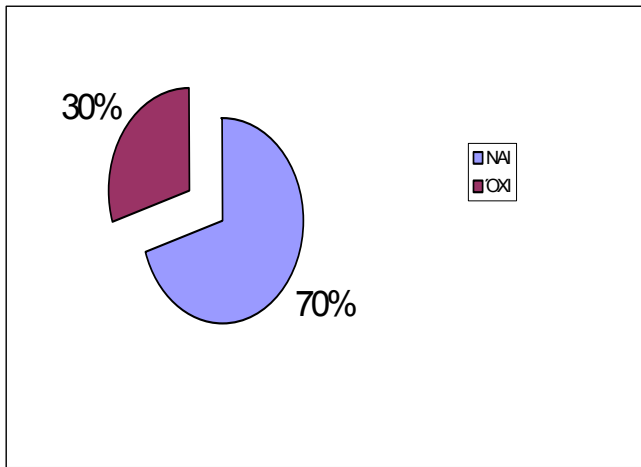
ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΘΗΣΑΤΕ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΜΙΑ ΕΓΓΡΑΦΗ	
ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΘΗΣΑΝ ΛΟΓΩ ΕΛΜΕΙΨΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	60%
ΔΕΝ ΠΡΟΣΤΑΘΗΣΑΝ ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ	40%

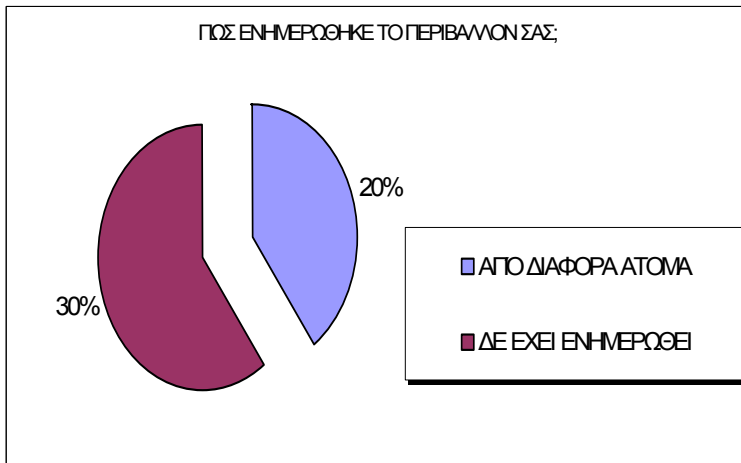
ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΑΣ	
ΑΡΙΣΤΕΣ	30%
ΠΟΛΥ ΚΑΛΕΣ	40%
ΚΑΛΕΣ	30%

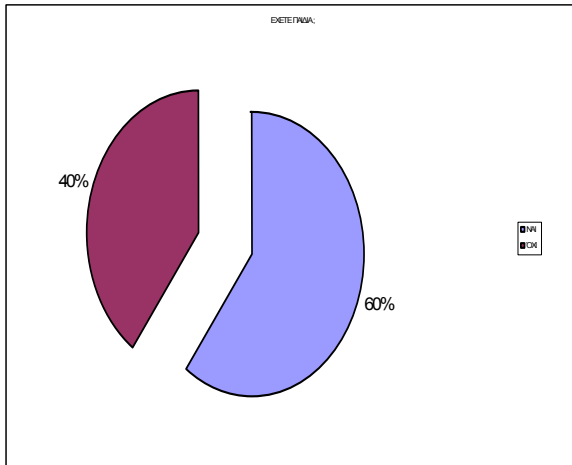
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ ΟΤΙ ΕΙΣΤΕ ΥΠΟΘΕΤΗΜΕΝΟΣ	
ΝΑΙ	70%
ΟΧΙ	30%

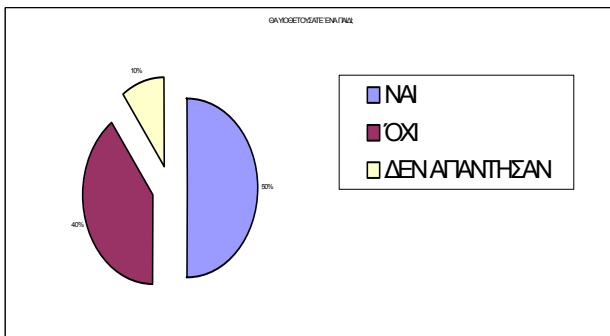
ΠΩΣ ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΑΣ;	
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ	50%
ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΤΟΜΑ	20%
ΔΕ ΕΧΕΙ ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙ	30%

ΕΧΕΤΕ ΠΑΙΔΙΑ;	
ΝΑΙ	60%
ΌΧΙ	40%

ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΟΥΣΑΤΕ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ;	
ΝΑΙ	50%
ΌΧΙ	40%
ΔΕΝ ΑΓΙΑΝΤΗΣΑΝ	10%

ΤΙ ΜΗΝΥΜΑ ΘΑ ΔΙΝΑΤΕ ΣΤΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΈΝΑ ΠΑΙΔΙ;	
ΓΡΕΪΤΕ ΝΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΝ	70%
ΑΝ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ	20%
ΝΑ ΓΡΟΣΤΑΓΗΣΟΥΝ ΝΑ ΤΟ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ	10%

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ **«ΤΕΛΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ»**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Όσον αφορά το θεωρητικό μέρος της πτυχιακής μας εργασίας, επιδιώκαμε την σφαιρική παρουσία του θεσμού της υιοθεσίας. Αναφερθήκαμε στην νομοθεσία, ιστορική αναδρομή, κίνητρα-υιοθεσίας, ψυχολογική προσέγγιση των ενήλικων υιοθετημένων, το ρόλο της κοινωνικής εργασίας και την παρουσία ενός πρότυπου μοντέλου δράσης της υιοθεσίας.

Στο ερευνητικό μέρος αναγράφεται η μεθοδολογία της έρευνας που ακολουθήσαμε και η ανάλυση των δομημένων συνεντεύξεων (10 σε αριθμό). Παρουσιάζεται με διαγράμματα συνοπτικούς πίνακες και πίτες.

Στην προσπάθεια μας να συγκρίνουμε το θεωρητικό υπόβαθρο και αυτό που εφαρμόζεται στην πράξη, παραθέτουμε το συγκεκριμένο κεφάλαιο. Είναι γεγονός ότι διαπιστώνουμε αρκετές διαφορές αρχικά, όσον αφορά τα κριτήρια επιλογής των υποψήφιων θετών γονέων. Στην βιβλιογραφία παρουσιάζονται υπό μορφή πίνακα, όπου και ακολουθείται ανάλυση των χαρακτηριστικών που θα πρέπει να διακρίνουμε στους υποψήφιους θετούς γονείς. Όμως σύμφωνα με τη συνεντεύξεις που δόθηκαν από έμπειρους κοινωνικούς λειτουργούς, διαπιστώνουμε ότι στην πράξη γίνεται μια απλή αναφορά σε ορισμένα στοιχεία της προσωπικότητας των υποψήφιων θετών γονέων και δίνεται βαρύτητα στην συγκέντρωση των απαραίτητων δικαιολογητικών για την ολοκλήρωση μιας υιοθεσίας.

Επίσης, απαραίτητη είναι η αναφορά στα κίνητρα των υποψήφιων θετών γονέων, όπου στο θεωρητικό μέρος (παλαιότερη βιβλιογραφία) παρουσιάζεται ως σημαντικό κίνητρο η μετέπειτα φροντίδα του παιδιού προς τους ηλικιωμένους γονείς. Στο ερευνητικό μέρος της πτυχιακής εργασίας υποστηρίζεται περισσότερο η άποψη ότι οι θετοί γονείς υιοθετούν για να δώσουν αγάπη και προστασία σ'ένα παιδί.

Ως προς τον ρόλο του κοινωνικού λειτουργού στο θεωρητικό μέρος παρουσιάζεται η συνεργασία κοινωνικού λειτουργού με θετούς γονείς, φυσικούς γονείς και θετό παιδί. Σύμφωνα με την βιβλιογραφία στις παραπάνω σχέσεις θα πρέπει να διακρίνεται η συνεργασία, ο συντονισμός, η αξιολόγηση και στην προστασία του παιδιού. Στην πραγματικότητα, η συνεργασία των κοινωνικών λειτουργών παύει να υπάρχει μετά την ολοκλήρωση μιας υιοθεσίας. Αυτό οφείλεται πρώτον λόγω του φόρτου εργασίας του επαγγελματία κοινωνικού λειτουργού και δεύτερον οι ίδιοι οι θετοί γονείς δεν επιθυμούν την συνεργασία μετά τη λήξη της υιοθεσίας γιατί μπορεί να θεωρηθούν ανίκανοι από τον κοινωνικό λειτουργό ως προς την λύση των προβλημάτων που θα παρουσιαστούν με την ανατροφή του παιδιού τους.

Επιπλέον είναι σημαντικό να αναφερθούμε στο πρότυπο μοντέλο της υιοθεσίας που παρουσιάζεται στο θεωρητικό μέρος. Σύμφωνα λοιπόν με την νεότερη βιβλιογραφία, εύλογο θα ήταν η εφαρμογή μιας «ανοικτής» υιοθεσίας. Αυτό σημαίνει ότι το θετό παιδί θα γνωρίζει τους φυσικούς του γονείς και θα αποφύγει μια μετέπειτα πιθανή, οδυνηρή αναζήτηση των ριζών του. Παράλληλα σε αντίθεση με το ερευνητικό μέρος, αξιολογούνται απόψεις των κοινωνικών λειτουργών, με εμπειρία στο χώρο της υιοθεσίας, όπου υπογραμμίζουν τον κίνδυνο που εγκυμονεί μια «ανοικτή» υιοθεσία. Υπάρχει σημαντική πιθανότητα, οι φυσικοί γονείς να προβούν σε ενέργειες εκμετάλλευσης-εκβιασμών προς τους θετούς γονείς.

Υπάρχουν και ομοιότητες που διαφαίνονται στο τέταρτο κεφάλαιο(ψυχολογικής προσέγγισης των ενήλικων υιοθετημένων) με το ερευνητικό μέρος, όπου παραθέτονται και συμπίπτουν οι απόψεις σε σχέση με τα βιώματα τους ως προς την υιοθεσία.

Τέλος, κρίνουμε απαραίτητο ο επαγγελματίας κοινωνικός λειτουργός να εκπαιδευτεί και να αποκτήσει όλες τις γνώσεις, αρχές, αξίες, προϋποθέσεις που θα συμβάλλουν στην σημαντική εφαρμογή του θεσμού της υιοθεσίας.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην προσπάθειά μας να αναπτύξουμε βιβλιογραφικά το θέμα αντιμετωπίσαμε δυσκολία ως προς την εύρεση βιβλιογραφίας σχετικά με το θέμα της υιοθεσίας και ακόμα με την στάση των ενήλικων υιοθετημένων απέναντι στον θεσμό αυτό. Επειδή στον τομέα της υιοθεσίας δεν υπάρχουν ολοκληρωμένες βιβλιογραφικές αναφορές και έρευνες στην Ελλάδα.

Στην εργασία μας προσπαθήσαμε να αναλύσουμε την στάση των ενήλικων απέναντι στον θεσμό της υιοθεσίας. Πως βίωσαν, λειτούργησαν και εκφράστηκαν μέσα από αυτόν το θεσμό; Η προσωπική εμπειρία τους ήταν αρωγός και στην προσέγγιση αυτού του θεσμού.

Αναμφισβήτητα, η υιοθεσία είναι αναγκαία και αυτό αποδεικνύεται μέσα από την ιστορική αναδρομή που παρουσιάζεται στην εργασία μας. Έχουν γίνει κάποιες σημαντικές αλλαγές στην υιοθεσία οι οποίες αποβλέπουν πάντα το όφελος του παιδιού. Όμως είναι αναγκαίο να υπάρχουν αλλαγές σε όλο το σύστημα της υιοθεσίας. Όπως φρόνιμο θα ήταν να συμμετάσχουν όλοι οι ενδιαφερόμενοι για την ολοκλήρωση μιας υιοθεσίας (θετοί γονείς, φυσικοί γονείς, παιδί). Αυτό θα ωφελούσε το ίδιο το παιδί και δεν θα το ανάγκαζε στην μετέπειτα προσπάθειά του για την αναζήτηση των ριζών του.

Επιπλέον, οι σκοποί-στόχοι της υιοθεσίας θα πρέπει να αφορούν την προστασία του παιδιού και την ανάπτυξη της προσωπικής και κοινωνικής του ζωής.

Καθώς το κομμάτι του θεσμού της υιοθεσίας χρειάζεται σημαντικές αλλαγές, είναι αναγκαία η στήριξη από το κράτος και η ειδική εκπαίδευση για την κατάρτιση των στελεχών ως προς τη διαδικασία που ακολουθείται για την ολοκλήρωση μιας υιοθεσίας. Από τους σημαντικότερους παράγοντες σε μια υιοθεσία είναι οι κοινωνικοί επιστήμονες και κυρίως οι κοινωνικοί λειτουργοί. Οι κοινωνικοί λειτουργοί συμμετέχουν ενεργά στην ολοκλήρωση μιας υιοθεσίας. Όμως θα έπρεπε να συνεχίζουν την δράση-συνεργασία τους με τους θετούς γονείς-φυσικούς γονείς, παιδί και μετά την ολοκλήρωση της υιοθεσίας. Αυτή η συνεργασία θα βοηθούσε στην προσαρμογή όλων στην υιοθεσία και στην δημιουργία των κατάλληλων συνθηκών για το παιδί.

Θεωρούμε σημαντικό, ο θεσμός της υιοθεσίας σαν έννοια να διδάσκεται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αυτό θα βοηθούσε στην μείωση του κοινωνικού στιγματισμού που αντιμετωπίζουν κάποιες στιγμές τα παιδιά που έχουν υιοθετηθεί. Κρίνουμε λοιπόν σημαντική την ένταξη ενός μαθήματος στο τμήμα της κοινωνικής εργασίας (ΤΕΙ) που θα αφορά την υιοθεσία (νομοθεσία, προϋποθέσεις, διαδικασία).

Επίσης, τα Μ.Μ.Ε αποτελούν φορέα μετάδοσης μηνυμάτων και θα μπορούσαν να προβάλλουν και να διαφημίζουν την υιοθεσία μέσα από παραδείγματα της καθημερινής ζωής, μέσα από άρθρα ή διαφημιστικά ώστε να παρουσιάζεται ο θεσμός, ο ρόλος του και το νόημα της ζωής που αποκτά κάποιος υιοθετώντας ένα παιδί.

Ένας ενήλικας υιοθετημένος αναφέρει, «Καλύτερα ένα παιδί να μεγαλώσει με μια οικογένεια παρά σ'ένα ίδρυμα».